

Smernice

Smernice 02/2022 o uporabi člena 60 Splošne uredbe o varstvu podatkov

Različica 1.1

Sprejete 14. marca 2022

Zgodovina različic

Različica 1.1	1. julij 2022	Manjši popravki
Različica 1.0	14. marec 2022	Sprejetje Smernic 02/2022

POVZETEK

Z uvedbo Splošne uredbe o varstvu podatkov je bil koncept „vse na enem mestu“ določen kot ena od glavnih inovacij. V primerih čezmejne obdelave je nadzorni organ v državi članici glavne ustanovitve upravljavca ali obdelovalca organ, ki vodi izvajanje Splošne uredbe o varstvu podatkov za zadevne dejavnosti čezmejne obdelave v sodelovanju z vsemi organi, na katere lahko vplivajo zadevne dejavnosti obdelave, in to prek ustanovitev upravljavca ali obdelovalca na njegovem ozemlju ali prek pritožb rezidentov zoper te dejavnosti obdelave. Dejansko bi morali imeti posamezniki, na katere se nanašajo osebni podatki, možnost, da preprosto uveljavljajo svoje pravice do varstva podatkov in vložijo pritožbo pri nadzornem organu na kraju običajnega prebivališča. Ta nadzorni organ je kontaktna točka za pritožnika tudi med nadaljnjim potekom postopka obravnave pritožbe. Za izpolnitev vseh teh zahtev se s členom 60 Splošne uredbe o varstvu podatkov ureja postopek sodelovanja med vodilnim nadzornim organom in drugimi zadevnimi nadzornimi organi.

V teh smernicah so obravnavane interakcije med nadzornimi organi, med nadzornimi organi in EOVP ter med nadzornimi organi in tretjimi osebami na podlagi člena 60 Splošne uredbe o varstvu podatkov. Namen je analizirati postopek sodelovanja in zagotoviti smernice za konkretno uporabo določb.

Splošni premisleki

Enotno razumevanje pojmov in splošnih konceptov je osnovni pogoj za čim bolj nemoten potek postopka sodelovanja.

Smernice določajo, da:

- se postopek sodelovanja načeloma uporablja za vse primere čezmejne obdelave;
- je vodilni nadzorni organ prvenstveno pristojen za obravnavo takih primerov, ne da bi imel pooblastila za sprejemanje končnih odločitev, ter
- postopek sodelovanja ne vpliva na neodvisnost nadzornih organov, ki v okviru sodelovanja ohranijo diskrecijska pooblastila.

Upoštevati je treba, da učinki nacionalnih postopkovnih predpisov ne smejo omejevati ali ovirati sodelovanja na podlagi Splošne uredbe o varstvu podatkov.

Struktura in vsebina smernic

Te smernice temeljijo na zahtevah člena 60, v njih pa so za vsak odstavek pojasnjeni pogoji, ki izhajajo iz uredbe in njenega praktičnega izvajanja.

V okviru člena 60(1) Splošne uredbe o varstvu podatkov je določeno, da so vzajemne obveznosti načela, ki jih je treba upoštevati med celotnim postopkom sodelovanja. Poudarjeno je, da doseganje soglasja med nadzornimi organi sicer ni obveznost, da pa je prizadevanje za soglasno odločitev splošni cilj, ki ga je treba doseči s stalno medsebojno izmenjavo vseh ustreznih informacij. Ta izmenjava informacij je obvezna za vse zadevne nadzorne organe, vključno z vodilnim. Pomen besede „ustrezne“ v okviru tega je dodatno pojasnjen s primeri. V zvezi s časovnim okvirom se v skladu z dokumentom priporoča, da se ustrezne informacije izmenjujejo proaktivno in čim hitreje. Nazadnje, poudarjena je možnost uporabe neformalnih komunikacijskih sredstev za doseganje soglasja.

V naslednjem oddelku, ki se nanaša na člen 60(2) Splošne uredbe o varstvu podatkov, je obravnavan primer, ko vodilni nadzorni organ od zadevnih nadzornih organov zahteva zagotovitev medsebojne pomoči v skladu s členom 61 in ukrepa skupaj z njimi v skladu s členom 62, pri čemer sta podrobno opisana ta instrumenta v okviru odprtega postopka sodelovanja.

V dokumentu je obravnavan postopek predložitve osnutka odločitve v skladu s členom 60(3) Splošne uredbe o varstvu podatkov. Poudarjeno je, da mora biti vodilni nadzorni organ proaktiven in ukrepati čim hitreje, zadevni nadzorni organi pa bi morali imeti možnost prispevati k celotnemu postopku, tudi pred pripravo osnutka odločitve (na primer izmenjava informacij). Poleg tega mora vodilni nadzorni organ zadevnim nadzornim organom v vseh primerih čezmejne obdelave predložiti osnutek odločitve.

V oddelkih v zvezi s členom 60(4) do (6) Splošne uredbe o varstvu podatkov so predstavljeni različni scenariji, ki sledijo predložitvi osnutka odločitve s strani vodilnega nadzornega organa, s čimer se zagotovi dosleden pristop k postopku od predložitve (spremenjenega) osnutka odločitve do začetka zavezujočega učinka ob neobstoju ustreznih in utemeljenih ugovorov ali začetka postopka za reševanje sporov. Smernice vključujejo tudi možnost, da vodilni nadzorni organ pred iztekom štiritedenskega obdobja prilagodi osnutek odločitve, predložen v skladu s členom 60(4) Splošne uredbe o varstvu podatkov, in ga znova predloži, če novi dejavniki ali vidiki upravičujejo tako prilagoditev ter če sta njihov pomen in učinkovitost postopka sodelovanja ustrezno uravnotežena. Poleg tega je določeno, da se lahko pripravi več spremenjenih odločitev, vendar samo v primerih, kadar je zaradi vsebinskega približevanja mnenj vodilnega nadzornega organa in drugih zadevnih nadzornih organov verjetno, da bo doseženo soglasje.

Temu sledi analiza različnih scenarijev po tem, ko (spremenjeni) osnutek odločitve postane zavezujoč za vodilni nadzorni organ in zadevne nadzorne organe. Pojasnjeno je, kateri nadzorni organ mora v skladu s členom 60(7) do (9) Splošne uredbe o varstvu podatkov sprejeti končno nacionalno odločitev na podlagi osnutka odločitve, ki je postal zavezujoč, in kateri nadzorni organ mora uradno obvestiti upravljavca oziroma obdelovalca ali pritožnika. Glede tega je pojasnjena tudi razlika med uradnim obveščanjem in sporočanjem.

Poleg tega se v smernicah obravnava pomembna razlika med primeri zavrženja oziroma zavrnitve pritožbe, pri katerih končno odločitev sprejme nadzorni organ, ki prejme pritožbo, in primeri, ko vodilni nadzorni organ ukrepa na podlagi pritožbe v zvezi z upravljavcem, pri katerih končno odločitev sprejme vodilni nadzorni organ. Glede tega je poudarjeno, da je običajno treba pojme iz prava EU, ki ne vključujejo izrecnega sklica na pravo države članice, razlagati samostojno in enotno.

V naslednjem oddelku so predstavljene dolžnosti upravljavca ali obdelovalca za zagotovitev skladnosti dejavnosti obdelave v vseh njegovih ustanovitvah s končno odločitvijo (člen 60(10) Splošne uredbe o varstvu podatkov).

V zadnjem oddelku se obravnavajo specifične zahteve glede uporabe člena 66 Splošne uredbe o varstvu podatkov (nujni postopek) med odprtim postopkom sodelovanja (člen 60(11) Splošne uredbe o varstvu podatkov).

Smernicam je priložen kratek referenčni priročnik, ki izvajalcem pri nadzornih organih zagotavlja kratek pregled postopka in ponazarja zapleteni postopek.

Kazalo

POVZETEK	3
1 Uvod	7
2 Člen 60 v okviru sistema „vse na enem mestu“	8
2.1 Uporaba postopka sodelovanja.....	8
2.2 Vodilni nadzorni organ oziroma zadevni nadzorni organ kot vključena akterja	9
2.3 Neodvisnost nadzornih organov v okviru postopka sodelovanja	11
2.4 Vpliv nacionalnih postopkovnih pravil	12
3 Člen 60(1): vzajemna obveznost	12
3.1 Splošno	12
3.2 Prizadevanje za soglasje	13
3.3 Obveznost izmenjave vseh ustreznih informacij.....	13
3.3.1 Pojem „ustrezne informacije“	14
3.3.2 Časovni okvir izmenjave informacij.....	15
4 Člen 60(2): medsebojna pomoč in skupno ukrepanje.....	16
4.1 Splošno	16
4.2 Zahteve člena 60(2)	16
4.2.1 Vodilni nadzorni organ lahko zahteva	17
4.2.2 Pojem „kadar koli“	17
4.2.3 Drugi zadevni nadzorni organi kot naslovniki	17
4.3 Zahteve za medsebojno pomoč	18
4.4 Organizacija skupnega ukrepanja.....	20
5 Člen 60(3): informacije, ki jih mora sporočiti vodilni nadzorni organ, in obveznost glede osnutka odločitve.....	20
5.1 Člen 60(3), prvi stavek: obveznost vodilnega nadzornega organa, da brez odlašanja posreduje informacije	20
5.1.1 Pojem „brez odlašanja“	20
5.1.2 Pojem „ustrezne informacije“	21
5.2 Člen 60(3), drugi stavek: obveznost vodilnega nadzornega organa, da izda „osnutek odločitve“	23
5.2.1 Pravna obveznost predložitve osnutka odločitve	23
5.2.2 Pojem „osnutek odločitve“	24
5.2.3 Pojem „brez odlašanja“ v zvezi s predložitvijo osnutka odločitve	26
5.2.4 Ustrezno upoštevanje mnenj	27
6 Člen 60(4): ocena ugovorov in možnost uvedbe postopka reševanja sporov	28
6.1 Namen določbe	28

6.2	Ustrezni in utemeljeni ugovori zadevnega nadzornega organa	29
6.2.1	Izračun roka	29
6.2.2	Ustrezni in utemeljeni ugovori	30
6.2.3	Ocena ugovorov glede predloženega osnutka na podlagi člena 60(4)	31
6.3	Predložitev odboru	32
7	Člen 60(5): spremenjeni osnutek odločitve	33
7.1	Predložitev drugim zadevnim nadzornim organom	33
7.1.1	Namera vodilnega nadzornega organa za upoštevanje	33
7.1.2	Obveznost predložitve spremenjenega osnutka odločitve	33
7.1.3	Predložitev spremenjenega osnutka odločitve	35
7.1.4	Mnenja drugih zadevnih nadzornih organov	35
7.2	Spremenjeni osnutek odločitve: postopek ocenjevanja	36
7.2.1	Skupna uporaba drugega stavka člena 60(5) in postopka iz člena 60(4)	36
7.2.2	Omejitve, ki veljajo za druge zadevne nadzorne organe v zvezi s predložitvijo ustreznih in utemeljenih ugovorov glede spremenjenega osnutka odločitve	37
8	Zavezujoči učinek (spremenjenega) osnutka odločitve	38
8.1	Šteje se, da se nadzorni organi strinjajo z osnutkom odločitve	38
8.2	Osnutek odločitve je zavezujoč	38
9	Člen 60(7): vodilni nadzorni organ, ki sprejme odločitev in pošlje uradno obvestilo o njej	40
9.1	Splošno	40
9.2	Sprejetje končne odločitve s strani vodilnega nadzornega organa.....	40
9.3	Uradno obveščanje in sporočanje	41
9.4	Povzetek ustreznih dejstev in razlogov	42
10	Člen 60(8): zavrženje oziroma zavrnitev pritožbe	43
10.1	Odstopanje od odstavka 7.....	43
10.2	Pojem „zavrženje/zavrnitev“	43
10.3	Sprejetje odločitve.....	47
10.4	Sporočanje in uradno obveščanje	47
11	Člen 60(9): delno zavrženje oziroma zavrnitev	48
12	Člen 60(10): uradno obveščanje vodilnega nadzornega organa oziroma zadevnih nadzornih organov o ukrepih, ki jih sprejme upravljavec ali obdelovalec	49
13	Člen 60(11): nujni postopek	49
13.1	Pogoji za uporabo člena 66	50
13.2	Povezava z odprtim postopkom sodelovanja iz člena 60.....	51
	Kratek vodnik.....	53

Evropski odbor za varstvo podatkov je –

ob upoštevanju člena 70(1), točka (e), Uredbe (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. aprila 2016 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Direktive 95/46/ES (v nadaljevanju: Splošna uredba o varstvu podatkov),

ob upoštevanju Sporazuma EGP ter zlasti Priloge XI in Protokola 37 k Sporazumu, kot sta bila spremenjena s Sklepom Skupnega odbora EGP št. 154/2018 z dne 6. julija 2018¹,

ob upoštevanju členov 12 in 22 svojega poslovnika –

SPREJEL NASLEDNJE SMERNICE

1 UVOD

1. Število nacionalnih izvršilnih postopkov v zvezi z dejavnostmi čezmejne obdelave podatkov se stalno povečuje, številni pa se rešujejo v okviru mehanizma sodelovanja na podlagi Splošne uredbe o varstvu podatkov. Člen 57(1), točki (f) in (g), določa okvir za splošno sodelovanje, s členoma 56 in 60 Splošne uredbe o varstvu podatkov pa je določen mehanizem „vse na enem mestu“². Pri tem specifičnem postopku mora vodilni nadzorni organ sodelovati z drugimi zadevnimi nadzornimi organi in si prizadevati za soglasje.
2. Poudariti je treba, da je model mehanizma „vse na enem mestu“, ki nadzornim organom v vseh državah članicah omogoča, da sodelujejo pri postopku soodločanja, nov pojem v zakonodaji o varstvu podatkov, ki je bil uveden s Splošno uredbo o varstvu podatkov.
3. V teh smernicah so obravnavane interakcije med nadzornimi organi, med nadzornimi organi in EOVP ter med nadzornimi organi in tretjimi osebami na podlagi člena 60. Namen je analizirati konkretno uporabo določb in zagotoviti smernice zanjo. Ker se postopek sodelovanja nanaša na dejavnosti obdelave, se rezultat postopka po definiciji nanaša na akterje, ki sodelujejo pri tej obdelavi (posameznik, na katerega se nanašajo osebni podatki, upravljavec, obdelovalci itd.). Ker pa se dolžnost sodelovanja iz člena 60 uporablja za nadzorne organe, je ta dokument osredotočen na obveznosti vodilnega nadzornega organa in drugih zadevnih nadzornih organov.
4. Vprašanje imenovanja vodilnega nadzornega organa in drugih zadevnih nadzornih organov v teh smernicah ni obravnavano. Temeljijo namreč na predpostavki, da je to bilo pojasnjeno in dogovorjeno v skladu s členom 56, saj se pri postopku iz člena 60 vključenim nadzornim organom dodelijo posebne pristojnosti in naloge na podlagi njihovih vlog. Zato se predpostavlja, da so ob začetku dela na podlagi člena 60 Splošne uredbe o varstvu podatkov že izmenjane zadostne informacije za določitev različnih vlog.

¹ Sklice na „države članice“ v teh smernicah je treba razumeti kot sklice na „države članice EGP“.

² Pojem „člen“ brez dodatne specifikacije se nanaša na člene iz Splošne uredbe o varstvu podatkov.

5. V posameznih primerih lahko pozneje pride do spremembe pristojnosti in vlog nadzornih organov (na primer nova lokacija glavne ustanovitve ali skupno upravljanje). Zato si morajo nadzorni organi takoj, ko se seznanijo z okoliščinami, ki bi lahko vplivale na pristojnost za obravnavo zadeve v fazi sodelovanja, izmenjati informacije, da se opredeli nov domnevni vodilni nadzorni organ in doseže dogovor o dodelitvi vlog³.
6. Po dogovoru se postopek iz člena 60 ustrezno nadaljuje. Če soglasja ni mogoče doseči, se zadeva predloži EOVP v skladu s členom 65(1), točka (b).
7. V teh smernicah sklic na „informatijski sistem EOVP“ pomeni informatijski sistem za notranji trg (IMI) iz Uredbe (EU) št. 1024/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2012 o upravnem sodelovanju prek informatijskega sistema za notranji trg in razveljavitvi Odločbe Komisije 2008/49/ES (uredba IMI)⁴. Informatijski sistem EOVP se uporablja v skladu s členom 60(12) za zagotavljanje vseh informacij, potrebnih v skladu s členom 60. Poleg tega bi morali nadzorni organi za olajšanje postopka doseganja soglasja uporabljati vsa komunikacijska sredstva, kot so elektronska sporočila, telefon, videokonference ali osebni stiki.

2 ČLEN 60 V OKVIRU SISTEMA „VSE NA ENEM MESTU“

2.1 Uporaba postopka sodelovanja

8. Postopek sodelovanja med vodilnim nadzornim organom in drugimi zadevnimi nadzornimi organi na podlagi členov 56(1) in 60 pravzaprav temelji na naslednjih pogojih: dejanje obdelave mora biti čezmejno v smislu člena 4(23), kar pomeni tudi, da mora imeti upravljavec ali obdelovalec glavno ali edino ustanovitev v EU. Člen 4(23) vsebuje dve alternativni in povezani opredelitvi. Prvič, v skladu s členom 4(23), točka (a), mora imeti upravljavec ali obdelovalec ustanovitve v več državah članicah. Drugič, zadevno dejanje obdelave podatkov mora potekati v okviru dejavnosti več ustanovitev v EU. V skladu s členom 4(23), točka (b), lahko čezmejno obdelavo določajo vplivi na posameznike, na katere se nanašajo osebni podatki. Če obdelava poteka v okviru dejavnosti edine ustanovitve upravljavca ali obdelovalca v EU, se domneva, da je obdelava čezmejna, če znatno vpliva ali bi lahko znatno vplivala na posameznike, na katere se nanašajo osebni podatki, v več državah članicah⁵.
9. EOVP poudarja, da se člena 56 in 60⁶ uporabljata za sodelovanje med nadzornimi organi v vseh zadevah na podlagi čezmejne obdelave, ne glede na povod zadeve (pritožba, preiskava po uradni dolžnosti itd.). To ne vpliva na določbe členov 55⁷ in 65.
10. Medtem ko se na obravnavo pritožb nanašajo samo zadnji stavek člena 60(7) ter člen 60(8) in (9), se člen 56(1) in člen 60 kot temeljni določbi v zvezi s postopkom sodelovanja nanašata na čezmejno obdelavo na splošno. V zvezi z mehanizmom sodelovanja se člen 60(3) nanaša tudi na dejstvo, da vodilni nadzorni organ „posreduje ustrezne informacije o zadevi“, tj. zadevi na splošno, torej ni omejen na zadeve, ki temeljijo na pritožbi. Pojem „zadeva“ vključuje na primer postopke „po uradni dolžnosti“

³ Glej tudi Mnenje št. 08/2019 o pristojnosti nadzornega organa v primeru spremembe okoliščin v zvezi z glavnim ali edinim sedežem.

⁴ Glej tudi člen 17 Poslovnika EOVP.

⁵ Glej tudi WP244: Smernice za opredelitev vodilnega nadzornega organa upravljavca ali obdelovalca.

⁶ Razen v primeru, opisanem v točki 13 v nadaljevanju.

⁷ Glej tudi uvodno izjavo 128.

in možnost izvedbe preiskave na podlagi člena 57(1), točka (h), na primer na podlagi informacij, ki jih zagotovi drug nadzorni organ ali drug javni organ. Obravnava pritožb je zajeta že s členom 57(1), točka (f), zato ni treba, da informacije, zagotovljene v skladu s členom 57(1), točka (h), temeljijo na pritožbi.

11. To je podprto s sistematičnim pristopom v zvezi z morebitnimi kaznimi ali pravnimi sredstvi na podlagi člena 58(2), ki se uporablja za vse vrste obdelave, ne le za pritožbe.

Primer 1: Viri iz medijev ali od žvižgačev, ki jih predloži zadevni nadzorni organ, lahko sprožijo postopek iz člena 60, če so specifični in ustrezni, tj. dejstva so predstavljena konkretno in celovito. Zgolj posredovanje članka iz časopisa brez predložitve podrobnejših informacij, kot je začetna ocena zadevnega nadzornega organa, praviloma ni zadosten dokaz kršitve varstva podatkov, zato se ne bi štel za zadostno utemeljitev za sprejetje nadzornih ukrepov. Nasprotno pa za začetek postopka na podlagi člena 60 ni treba predložiti trdnih dokazov, saj je sam postopek namenjen ugotavljanju obstoja kršitve. Vodilni nadzorni organ ima obsežna diskrecijska pooblastila za odločanje, kdaj je treba začeti preiskavo po uradni dolžnosti na podlagi informacij o morebitnih kršitvah, ki jih predložijo drugi zadevni nadzorni organi ali viri.

12. Uporaba v vseh čezmejnih primerih izhaja tudi iz namena mehanizma sodelovanja, ki je bil vzpostavljen, „da bi s pomočjo dosledne razlage [...] spodbudil [...] enotno uporabo pravil o varstvu podatkov“⁸ ter zagotovil učinkovit nadzor in izvrševanje v Uniji. Omejitev na primere, ki temeljijo na pritožbi, bi bila v nasprotju s tem namenom.
13. Za zadeve z zgolj lokalnimi vplivi je v členu 56(2) in (3) določeno, da je nadzorni organ, ki je prejel pritožbo ali je bil seznanjen z morebitno kršitvijo, pristojen, če se vodilni nadzorni organ odloči, da ne bo obravnaval zadeve. V teh primerih se ne uporablja člen 60. V skladu s členom 56(4) se člen 60 uporablja samo, kadar se vodilni nadzorni organ odloči, da bo zadevo obravnaval.

2.2 Vodilni nadzorni organ oziroma zadevni nadzorni organ kot vključena akterja

14. Člen 56(1) vsebuje pravno opredelitev pristojnega vodilnega nadzornega organa. To opredelitev je treba razumeti v povezavi s členom 60, ki določa bistvene naloge in pooblastila vodilnega nadzornega organa pri postopku iz člena 60⁹. Vodilni nadzorni organ je opredeljen kot nadzorni organ glavne ali edine ustanovitve upravljavca ali obdelovalca v Uniji, ki je pristojen za čezmejno obdelavo, ki jo izvaja ta upravljavec ali obdelovalec. Poleg tega je v skladu s členom 56(6) edini sogovornik navedenega upravljavca ali obdelovalca.
15. Ustrezno izhodišče za določitev vodilnega nadzornega organa je specifična čezmejna obdelava podatkov, ki jo izvaja zadevni upravljavec ali obdelovalec¹⁰.
16. V dokumentu WP244 je pojasnjeno, da je „vodilni nadzorni organ“ organ, katerega glavna odgovornost je obravnavanje dejavnosti čezmejne obdelave [...] podatkov“. Povedano drugače, vodilni nadzorni organ je pristojen za čezmejno obdelavo, ki jo izvaja zadevni upravljavec ali obdelovalec, ter je v skladu s členom 56(6) edini sogovornik navedenega upravljavca ali obdelovalca v zadevni državi članici. V

⁸ COM (2020)264 final, str. 6.

⁹ Za „lokalne zadeve“ iz člena 56(2) je treba upoštevati določbe člena 56(3) in (4).

¹⁰ Za več informacij o tem glej tudi WP244 rev.01: Smernice za opredelitev vodilnega nadzornega organa upravljavca ali obdelovalca.

okviru postopka sodelovanja iz člena 60 in v skladu s členom 56(1) se ta pristojnost prenese na „vodilno funkcijo“, tj. usmerjevalno vlogo pri poteku zadeve, organizaciji postopka sodelovanja za vključitev drugih zadevnih nadzornih organov, usklajevanju preiskav, zbiranju dokazov itd., ter na odgovornost za predložitev osnutka odločitve, v zvezi s katerim drugi zadevni nadzorni organi predložijo mnenja ali ugovore¹¹.

17. EOVP pa meni, da vodilni nadzorni organ nima izključnih pristojnosti v zvezi s postopkom sodelovanja, da torej Splošna uredba o varstvu podatkov določa skupno odgovornost za dosledno spremljanje in izvajanje navedene uredbe, pri čemer lahko drugi zadevni nadzorni organi izrazijo mnenja o položaju vodilnega nadzornega organa, rezultat pa bi morala biti soglasna odločitev. To jasno izhaja iz odločitve zakonodajalca Unije, da mora vztrajajoča nesoglasja med nadzornimi organi reševati EOVP, v skladu s členom 65(1), točka (a).
18. Člen 4(22) določa, da zadevni nadzorni organ pomeni nadzorni organ, ki ga obdelava osebni podatki zadeva, ker:
 - (a) ima upravljavec ali obdelovalec ustanovitev na ozemlju države članice tega nadzornega organa¹²;
 - (b) obdelava znatno vpliva ali bi lahko znatno vplivala na posameznike, na katere se nanašajo osebni podatki, s prebivališčem v državi članici tega nadzornega organa; ali
 - (c) je bila vložena pritožba pri tem nadzornem organu.
19. EOVP meni, da so te zahteve očitne in jih je preprosto navesti, tako da načeloma glede tega ni treba izpolniti posebnih zahtev. Kar zadeva točko (a), obstoja ustanovitve običajno ni težko ugotoviti. To velja tudi za točko (c) in vprašanje, ali je posamezni nadzorni organ prejel pritožbo. Glede točke (b) je treba opozoriti, da mora posameznik, na katerega se nanašajo osebni podatki, zgolj prebivati v zadevni državi članici in ni treba, da je državljan te države¹³.
20. V primeru dvoma se v zvezi s pravnimi posledicami zdi primerno, da mora praktično vsak organ utemeljiti, zakaj ga je treba šteti za zadevnega.
21. Pojem „znatni vpliv“ je bil dodatno opredeljen v dokumentu WP244, v katerem so navedeni dejavniki (kot je uporaba določenega jezika, valute, razpoložljivost storitve v zadevni državi članici, dejanski naslov upravljavca ali obdelovalca itd.), ki jih upošteva vsak organ pri presoji, ali je zadevni.
22. Če v nekem trenutku med postopkom iz člena 60 nadzorni organ, ki pred tem ni bil zadevni, postane zadevni nadzorni organ (ker na primer prejme pritožbo), se lahko upošteva naslednji osnovni postopek:
 -) zadevni nadzorni organ bi moral vodilni nadzorni organ nemudoma obvestiti o svojem statusu in zahtevati vključitev v postopek na podlagi mehanizma „vse na enem mestu“;
 -) vodilni nadzorni organ bi moral zagotoviti, da se ta novi zadevni nadzorni organ vključi kot tak, zlasti v zadevnem registru zadev, ter bi moral novi zadevni nadzorni organ obvestiti o vključitvi

¹¹ V zvezi s tem je bil vodilni nadzorni organ v več primerih označen za *primus inter pares*; tako ga je na primer označil generalni pravobranilec v svojih sklepnih predlogih, predstavljenih v zadevi C-645/19 (točka 111).

¹² Za več informacij o pojmu „ustanovitev“ in besedni zvezi „v okviru dejavnosti ustanovitve“ glej Smernice EOVP 3/2018, str. 5–7 oziroma str. 7–9.

¹³ Glej tudi WP244: Smernice za opredelitev vodilnega nadzornega organa upravljavca ali obdelovalca, str. 9.

v postopek odločanja. Če se vodilni nadzorni organ seznanja s tem, da je organ, ki še ni vključen, zadevni nadzorni organ ali da je postal zadevni nadzorni organ, bi moral navedeni organ obvestiti o tej spremembi statusa¹⁴.

23. Zagotovljeno bi moralo biti, da se lahko novi zadevni nadzorni organ vključi v odprti postopek sodelovanja v kateri koli fazi zadeve, vendar vključitev ne sme vplivati na postopek iz člena 60. Roki in postopki, predpisani s členom 60, tako ostanejo nespremenjeni; na primer rok iz člena 60(4) se po predložitvi osnutka odločitve s strani vodilnega nadzornega organa uporablja ne glede na to, da bi se lahko v tem časovnem obdobju v postopek vključil nov zadevni nadzorni organ.
24. Zato lahko zadevni nadzorni organ prouči, ali se lahko zadeva še vedno učinkovito obravnava v okviru odprtega postopka sodelovanja ali pa naj začne nov postopek, na primer zato, ker sedanji ne vključuje (nekaterih) temeljnih vprašanj v zadevi, ki jo obravnava navedeni zadevni nadzorni organ.

2.3 Neodvisnost nadzornih organov v okviru postopka sodelovanja

25. V skladu s členom 52(1) vodilni nadzorni organ in drugi zadevni nadzorni organi v okviru postopka sodelovanja ravnajo kot neodvisni nadzorni organi.
26. Sodišče Evropske unije pa je poudarilo¹⁵, da je bila neodvisnost nadzornih organov uvedena za krepitev varstva posameznikov, na katere se nanašajo osebni podatki, in ne zaradi dodelitve posebnega statusa samim nadzornim organom¹⁶. Zato je treba neodvisnost razumeti kot absolutno zaščito pred morebitnimi zunanjimi vplivi. V okviru tega pa nadzorni organi sestavljajo element v evropskem upravnem okviru, v katerem so pristojni za zagotavljanje dosledne uporabe Splošne uredbe o varstvu podatkov v vsej Uniji.
27. Sklic na postopek sodelovanja v določbi o določitvi nadzornih organov (člen 51(2)) poudarja pomen mehanizma sodelovanja za delovanje enotnega nadzora in učinkovit zaščitni standard z dosledno uporabo Splošne uredbe o varstvu podatkov v Uniji.
28. Glede tega EOVP poudarja, da so vsi koraki postopka sodelovanja združljivi z zakonsko določeno neodvisnostjo, podeljeno nadzornim organom v skladu s primarno zakonodajo in členom 52, saj je to neodvisnost od zunanjih vplivov, kot je pojasnjeno zgoraj, in ne vpliva na splošno obveznost sodelovanja, ki je določena kot splošna dolžnost v členu 60.
29. Opozoriti je treba, da imajo nadzorni organi kot nacionalni upravni organi v skladu z nacionalnim pravom določeno diskrecijsko pravico pri odločanju s potrebno skrbnostjo o ukrepih, s katerimi se lahko najbolje uveljavlja javni interes, za katerega so odgovorni (glej člen 51(1)). To diskrecijsko pooblastilo je treba izvajati v skladu z določbami Splošne uredbe o varstvu podatkov, ustreznimi postopkovnimi zaščitnimi ukrepi, določenimi v pravu Unije in pravu držav članic, ter nepristransko, pravično in v razumnem roku.
30. Zato diskrecijska pravica, ki jo je treba podeliti nadzornim organom, ki delujejo kot upravni organi, neodvisni od vpliva zunanjih deležnikov, ne more biti neomejena, zlasti v razmerju do prava EU, saj

¹⁴ Celotni postopek bi bilo treba izvesti z uporabo informacijskega sistema EOVP.

¹⁵ Sodišče Evropske unije, Komisija proti Nemčiji, C-518/07, ECLI:EU:C:2010:125, točke 25 in 32 in naslednje; Schrems proti DPC, C-362/14, ECLI:EU:C:2015:650, točka 99; potrjeno v Schrems II, C-311/18, ECLI:EU:C:2020:559, točka 115.

¹⁶ Zadeva C-518/07, ECLI:EU:C:2010:125, točka 25; glej tudi zadevo C-362/14, točka 41.

morajo vodilni nadzorni organ in zadevni nadzorni organi sodelovati ter so odgovorni za svoje odločitve (ali opustitve odločitev) v zvezi s posamezno zadevo.

2.4 Vpliv nacionalnih postopkovnih pravil

31. Ker Splošna uredba o varstvu podatkov ne ureja vseh podrobnosti sodelovanja, se je treba pri izvajanju nalog in pooblastil, zaupanih nadzornim organom v skladu s členoma 57 in 58, zanašati na nacionalno postopkovno pravo.
32. Pravni instrumenti EU lahko običajno vključujejo postopkovne določbe (kot so členi Splošne uredbe o varstvu podatkov, s katerimi se na nadzorne organe prenesejo nekatera pooblastila), vendar se uporablja nacionalno postopkovno pravo, če pravo EU ne določa posebnih postopkovnih pravil. Na splošno se v teh primerih uporablja načelo nacionalne procesne avtonomije, ki je splošno načelo prava EU. Kot je podrobno navedeno v sodni praksi Sodišča Evropske unije, to splošno načelo omejujeta načeli EU o enakovrednosti in učinkovitosti¹⁷. V skladu s tema načeloma se zadeva, določena na ravni EU, z nacionalnimi pravili, ki se uporabljajo, ne sme obravnavati manj ugodno od zadev, določenih izključno na nacionalni ravni (enakovrednost). Poleg tega uporaba nacionalnih določb ne sme znatno otežiti ali praktično onemogočiti uresničevanja namena evropskih pravnih standardov (učinkovitost).
33. Ker pa so nacionalna upravna pravila različna, se lahko zaradi njihove uporabe pojavijo razlike, to pa je lahko (deloma) razlog, zakaj nadzorni organi različno obravnavajo zadeve in jih različno preiskujejo. Kljub temu pa te razlike med nacionalnimi (postopkovnimi) predpisi ne smejo privedi do razmer, v katerih sta ogroženi načeli enakovrednosti in učinkovitosti.
34. Če prava EU in nacionalnih zahtev ni mogoče uskladiti na ta način, tj. če je nacionalna določba v nasprotju s pravom EU, se nacionalni predpisi, ki so v nasprotju s pravom EU, načeloma ne smejo uporabljati¹⁸.
35. Zato EOVP glede mehanizma sodelovanja poudarja, da nacionalno (postopkovno) pravo, ki učinkuje tako, da „znatno otežuje ali praktično onemogoči uresničevanje“ učinkovitega sodelovanja, ni združljivo s Splošno uredbo o varstvu podatkov in ga je „treba uskladiti z zahtevo po enotni uporabi prava Skupnosti, da se prepreči neenaka obravnava“ (Sodišče, zadeva C-290/91, točka 8). To je obveznost, ki velja za vse države članice, zato bi moral organ, če se navedena uskladitev izkaže za neizvedljivo, proučiti možnost opustitve uporabe takega nacionalnega prava.

3 ČLEN 60(1): VZAJEMNA OBVEZNOST

3.1 Splošno

36. Člen 60(1) določa splošno dolžnost sodelovanja, ki je enako obvezna za vse vključene nadzorne organe. Besedilo s povednim naklonom v sedanjiku („sodeluje“) kaže, da obveznost sodelovanja ni vprašanje lastne presoje, ampak pravna obveznost.

¹⁷ O mehanizmu „vse na enem mestu“ glej zadevo C-645/19, točka 53: „Uporaba mehanizma ‚vse na enem mestu‘ zato zahteva, kot je potrjeno v uvodni izjavi 13 Uredbe 2016/679, lojalno in učinkovito sodelovanje med vodilnim nadzornim organom in drugimi zadevnimi nadzornimi organi.“

¹⁸ Glej tudi Sodišče Evropske unije: C-215/83, točka 19; C-94/87, točka 12; C-280/13, točka 37.

37. Člen 60(1) določa osnovna in splošna načela, ki se uporabljajo med celotnim sodelovanjem med nadzornimi organi. Glede na besedilo člena sta ključna pojma v zvezi s postopkom sodelovanja „*prizadevanje za soglasje*“ in „*obveznost izmenjave vseh ustreznih informacij*“.
38. EOVP izrecno poudarja, da morajo te obveznosti izpolniti vodilni nadzorni organ in vsi drugi zadevni nadzorni organi (vzajemna obveznost).

3.2 Prizadevanje za soglasje

39. „Prizadevanje za soglasje“ je treba razumeti kot pravni cilj¹⁹, ki ne pomeni pravne obveznosti doseči soglasja v zadevnem primeru. Ta pravni cilj pa odločilno vpliva na vse ukrepe vseh zadevnih nadzornih organov med celotnim postopkom sodelovanja, tj. določa usmeritev skupnega ukrepanja tako, da se nadzorni organi trudijo po najboljših močeh in si resno prizadevajo²⁰ za dosego soglasja.
40. Postopek sodelovanja, ki se izvaja na podlagi prizadevanja za dosego soglasja, neizogibno vključuje medsebojno izmenjavo mnenj in dokumentov v zvezi z obravnavano zadevo. S to medsebojno izmenjavo naj bi se zagotovilo upoštevanje vseh okoliščin, pomembnih za zadevo, kar lahko pripomore tudi k preprečevanju sporov²¹.
41. Da bi morale biti ukrepanje na podlagi soglasja pravilo, dokazujejo tudi določbe členov 60(11) in 66(1), v skladu s katerimi lahko zadevni nadzorni organ sprejme nujne ukrepe v „izjemnih okoliščinah“ in „z odstopanjem od [...] postopka iz člena 60“²².
42. Pomen tega cilja potrjuje primerjava med sedanjim besedilom in prvotnim predlogom Komisije za Splošno uredbo o varstvu podatkov iz leta 2012, ki ni vseboval pojma „soglasje“ in je za čezmejne primere določal zgolj izključno pristojnost vodilnega nadzornega organa. Sedanje besedilo odraža drugačen pristop, ki ga je podprl zakonodajalec EU, pri čemer je poudarek na obveznem sodelovanju nadzornih organov, ki bi morale biti poštene in plodno²³. Nadzorni organi bi morali v okviru prizadevanj za soglasje uporabiti vsa možna orodja, vključno z medsebojno izmenjavo ustreznih informacij ter medsebojnim zagotavljanjem možnosti izražanja mnenj o izmenjanih informacijah in upoštevanja mnenj drugih zadevnih nadzornih organov²⁴.
43. To pomeni, da za vodilni nadzorni organ in druge zadevne nadzorne organe velja vzajemna obveznost izbrati pristope sodelovanja, ki so najustreznejši za doseganje soglasja, kot je opisano.

3.3 Obveznost izmenjave vseh ustreznih informacij

Ključen in dodaten prednostni element postopka sodelovanja je obvezna izmenjava („si izmenjujejo“) vseh ustreznih informacij med vključenimi nadzornimi organi, ki jo je treba izvajati med celotnim postopkom sodelovanja.

¹⁹ Glej tudi zadevo C-645/19, točka 51: „Vodilni nadzorni organ si mora [...] zlasti prizadevati za dosego soglasja.“

²⁰ SSKJ: „prizadevati si“.

²¹ Glej tudi Smernice 09/2020 o ustreznem in utemeljenem ugovoru na podlagi Uredbe (EU) 2016/679, točka 9.

²² Glej tudi uvodno izjavo 138, v kateri je navedeno: „V drugih primerih čezmejnega pomena bi bilo treba uporabiti mehanizem sodelovanja med vodilnim nadzornim organom in zadevnimi nadzornimi organi [...], ne da bi pri tem sprožili mehanizem za skladnost.“

²³ Glej tudi sklepne predloge generalnega pravobranilca v zadevi C-645/19, točka 87.

²⁴ 2012/0011 (COD), člen 51(2).

44. Izmenjava ustreznih informacij je vzajemna obveznost, potrebna, da lahko vodilni nadzorni organ in drugi zadevni nadzorni organi učinkovito izpolnjujejo svoje naloge, na primer pri ugotavljanju kršitve Splošne uredbe o varstvu podatkov²⁵.
45. Medsebojna izmenjava informacij je pomembna zlasti, kadar vodilni nadzorni organ ne načrtuje skupnega ukrepanja (člena 60(2) in 62) in kadar se ne uporabi zahteva za medsebojno pomoč, da bi se skupaj zbirale ustrezne informacije (člena 60(2) in 61). Brez teh dodatnih postopkov, pri katerih sta potrebna dodatno sodelovanje in usklajevanje, se morajo vodilni nadzorni organ in drugi zadevni nadzorni organi zanašati na medsebojno izmenjavo informacij v skladu s členom 60(1) in (2).

3.3.1 Pojem „ustrezne informacije“

46. Katere informacije je treba šteti za „ustrezne“, je odvisno od okoliščin posamezne zadeve. Načeloma bi bilo treba kot ustrezne opredeliti vse informacije, ki neposredno ali posredno pripomorejo k zaključku postopka. To vključuje zadostne informacije o specifičnih dejanskih elementih in pravnih vprašanjih v zadevi. Informacij, ki so že znane ali javne, si ni treba izmenjati.
47. Izmenjava informacij torej ni sama po sebi cilj, temveč vsem vključenim nadzornim organom pomaga obravnavati zadevo in omogoča, da ustrezno izpolnjujejo svojo vlogo nadzornega organa. Zato je za praktično izvajanje nujno, da vse vključene strani ravnajo ustrezno, tj. sorazmerno in v duhu dobrega sodelovanja. V vsakem primeru bi se bilo torej treba vprašati, katere informacije bi posamezni nadzorni organ nujno potreboval, da bi lahko obravnaval zadevo.
48. Na primer, v primeru vodilnega nadzornega organa se to nanaša na vse ustrezne informacije, zbrane v okviru sodelovanja z upravljavcem ali obdelovalcem, saj je vodilni nadzorni organ „edini sogovornik“ upravljavca (ugotovitve preiskav, poročila, informacije, izmenjane z upravljavcem, zapisniki sestankov, dodatni dokazi itd.).
49. Če je informacij posebno veliko in so posebno obsežne, bi moral vodilni nadzorni organ poiskati način, kako zagotoviti povzetke, izvlečke in poročila za utemeljitev argumentov iz osnutka odločitve.
50. V primeru drugega zadevnega nadzornega organa bi se moralo to prenesti na obveznost proaktivnega razkrivanja vseh ustreznih informacij v zvezi z zadevo (pritožbe, obvestila o kršitvi varnosti podatkov itd.), ki jih ima na voljo navedeni nadzorni organ in pomagajo pri oceni pravnih in dejanskih okoliščin zadeve, vodilnemu nadzornemu organu in drugim zadevnim nadzornim organom. To lahko vključuje navedbe, argumente, korespondenco s posamezniki, na katere se nanašajo osebni podatki, ali morebitne ugotovitve, ki jih je zadevni nadzorni organ oblikoval na primer v fazi preverjanja, ali ugotovitve nacionalnih pregledov, pri katerih je bila ugotovljena morebitna kršitev na čezmejni ravni v nacionalni ustanovitvi upravljavca.

Nadzorni organi bi si lahko na primer izmenjali naslednje informacije:

— informacije, ki vplivajo na vnovično dodelitev pristojnosti vodilnega nadzornega organa in razporeditev vlog oziroma opredelitev zadevnih nadzornih organov²⁶ (na primer sprememba upravljanja ali glavne ustanovitve itd.);

²⁵ Glej tudi EOVP, Odločitev 01/2020 o sporu, ki je nastal na podlagi člena 65(1)(a) Splošne uredbe o varstvu podatkov, točke 134–136.

²⁶ Glej točko 5 zgoraj.

- korespondenco z upravljavcem oziroma posamezniki, na katere se nanašajo osebni podatki, o vsebini pritožbe ali preiskave;
- informacije v zvezi s sestanki z upravljavci ali obdelovalci: dnevni red, obseg in cilj, zapisnik sestanka oziroma oceno rezultata sestanka, predvidene nadaljnje ukrepe;
- zapisnike obravnav in ponovnih obravnav – tudi v zvezi s posameznimi vprašanji v zadevi;
- vprašalnike, poslane upravljavcu oziroma obdelovalcu;
- morebitni prvi osnutek poročila o preiskavi oziroma pregledu;
- morebitna strokovna poročila (pravna, tehnična), vključno s poročili zunanjih izvajalcev;
- predvideni obseg poročila o preiskavi oziroma pregledu oziroma zapisnika preiskave;
- izjave prič in druge pravne dokaze, druge ustrezne indice, izkušnje v zvezi z upravljavcem ali obdelovalcem ali obdelavo podatkov, upravno prakso;
- informacije, potrebne za določitev ustrezne usmeritve: na primer, za preiskavo v zvezi z zelo tehnično vsebino so informacije v zvezi s tehničnimi vidiki verjetno zelo pomembne, v drugih primerih pa so tehnični vidiki manj pomembni;
- opomba: navedeni seznam primerov ni izčrpen. Katere informacije bodo nadzorni organi šteli za ustrezne, bo odvisno od okoliščin specifične zadeve.

Za izmenjavo takih informacij bi bilo treba uporabljati informacijski sistem EOVP.

51. V zvezi z načelom najmanjšega obsega podatkov iz člena 5(1), točka (c), bi bilo treba za vsak primer posebej oceniti, ali je treba sporočiti osebne podatke. Osebni podatki bi se morali izmenjati samo, če je to potrebno za obravnavo specifičnega vprašanja.
52. Vodilni nadzorni organ in drugi zadevni nadzorni organi lahko posamezne informacije označijo kot (zelo) zaupne, zlasti kadar se zdi, da je to potrebno za izpolnjevanje zahtev na podlagi omejitev zaradi zaupnosti, določenih v nacionalnem pravu. V tem primeru bi se morali o tem nemudoma medsebojno obvestiti in skupaj poiskati pravne možnosti za rešitev, ob upoštevanju, da se določbe o zaupnosti običajno nanašajo na zunanje tretje osebe in ne na zadevne nadzorne organe. V zvezi s tem se prejete informacije, za katere se uporabljajo nacionalni predpisi o varovanju tajnosti, ne bi smele objaviti ali razkriti tretjim osebam brez predhodnega posvetovanja z organom, ki jih je zagotovil, kadar je to mogoče.
53. Brez poseganja v nacionalne predpise o preglednosti bi se morali nadzorni organi v zvezi z zahtevami za dostop javnosti medsebojno posvetovati, preden odobrijo ali zavrnejo dostop do dokumentov, ki so bili izmenjani med postopkom sodelovanja.

3.3.2 Časovni okvir izmenjave informacij

54. Člen 60(1) ne vsebuje določenega časovnega okvira, saj gre za splošno obveznost ne glede na zadevni časovni okvir. Za učinkovito izvajanje Splošne uredbe o varstvu podatkov v vsej EU pa morajo vsi zadevni nadzorni organi pravočasno prejeti vse ustrezne informacije, tj. takoj, ko je to razumno mogoče. Zato EOVP meni, da se mora vzajemna obveznost izmenjave vseh ustreznih informacij uporabljati že pred predložitvijo osnutka odločitve, ki ga predloži vodilni nadzorni organ.

55. Za lažje doseganje soglasja bi se morale informacije izmenjati, ko ima vodilni nadzorni organ še možnost upoštevati mnenja drugih zadevnih nadzornih organov. To bi se moralo uporabljati za katero koli fazo postopka, zlasti pa bi se moralo s tem preprečiti, da bi zadevni nadzorni organi prejeli le ugotovljena dejstva, na primer ker nacionalno pravo izključuje nekatere faze postopka.
56. V zvezi s tem člen 60 vodilnemu nadzornemu organu in drugim zadevnim nadzornim organom zagotavlja tudi „možnosti za razmislek“, saj se lahko pred „formalnimi“ koraki doseganje soglasja olajša z „neformalnimi“ izmenjavami vseh ustreznih informacij brez strogih rokov. Čim bolj celovita in pravočasna je izmenjava informacij med vključenimi nadzornimi organi, tem večja je verjetnost, da bo soglasje čim prej doseženo.
57. EOVP zato kot minimalni standard priporoča, naj si vodilni nadzorni organ po najboljših močeh prizadeva drugim zadevnim nadzornim organom sporočiti področje uporabe in glavne sklepne ugotovitve osnutka odločitve pred njegovo uradno predložitvijo. Tako lahko drugi zadevni nadzorni organi oblikujejo svoja mnenja v zvezi s tem in pravočasno opredelijo morebitna vprašanja za vodilni nadzorni organ. Vodilni nadzorni organ se lahko odloči, da bo ta vprašanja obravnaval pred formalno izdajo osnutka odločitve in torej pred začetkom zelo strogega postopka za predložitev ugovorov glede osnutka odločitve iz člena 60(4) in (5).
58. Upoštevati je namreč treba, da naj bi se z mehanizmom sodelovanja zagotavljala podpora in spodbujalo učinkovito izvrševanje varstva podatkov v EU. Nadzorni organi bodo morali oblikovati dobre prakse s stalnim zbiranjem praktičnih izkušenj in biti prilagodljivi pri izbiri najboljših načinov sodelovanja.

4 ČLEN 60(2): MEDSEBOJNA POMOČ IN SKUPNO UKREPANJE

4.1 Splošno

59. V členu 60(2) so obravnavane specifične oblike sodelovanja med vodilnim nadzornim organom in drugimi zadevnimi nadzornimi organi med celotnim postopkom sodelovanja iz člena 60, tj. v okviru mehanizma „vse na enem mestu“.
60. Člen 60(2) presega dolžnost izmenjevanja vseh ustreznih informacij, določeno v členu 60(1), in določa posebno vrsto sodelovanja, ki jo lahko vodilni nadzorni organ uporabi, če je to v zadevnem primeru potrebno: od zadevnih nadzornih organov lahko zahteva medsebojno pomoč ali sodelovanje pri skupnem ukrepanju, ki ga izvaja vodilni nadzorni organ.
61. Uporaba členov 61 in 62 v skladu s členom 60(2) vključuje razumevanje določb navedenih členov v povezavi s členom 60, zato je treba člena prilagoditi posebnim okoliščinam postopka sodelovanja ter dodelitvi vlog v skladu z mehanizmom „vse na enem mestu“ in zlasti členom 60(2).
62. Člen 60(2) z opredelitvijo glavnih namenov takega sodelovanja, tj. izvajanje preiskav ali spremljanje izvajanja ukrepa, povezanega z upravljavcem ali obdelovalcem v drugi državi članici, poudarja dve fazi postopka sodelovanja, v katerih se uporabljajo navedena orodja za sodelovanje: prvič, fazo preiskave pred sprejetjem končne odločitve; drugič, fazo izvajanja po sprejetju končne odločitve in uradnem obvestilu upravljavcu ali obdelovalcu o njej.

4.2 Zahteve člena 60(2)

4.2.1 Vodilni nadzorni organ lahko zahteva

63. Ta določba s sklicem na vodilni nadzorni organ določa okvir ukrepa, ki ga je treba sprejeti na podlagi mehanizma „vse na enem mestu“, in ga umešča v specifično zadevo, ki se obravnava, po opredelitvi vodilnega nadzornega organa. Poudariti je treba, da je morebitna uporaba medsebojne pomoči ali skupnih preiskav v skladu s členom 60(2) omejena na postopek sodelovanja, povezan s specifično čezmejno zadevo, ki se obravnava.
64. V skladu z ravno diskrecijske pravice vodilnega nadzornega organa, da izvede preiskavo ali nadalje spremlja ukrepe, ki jih sprejme upravljavec ali obdelovalec za zagotovitev spoštovanja odločitve vodilnega nadzornega organa, je vodilni nadzorni organ v skladu z besedilom „lahko [...] zahteva“ pooblaščen, da prevzame pobudo, vendar le, če meni, da je to potrebno ali ustrezno v zadevnem primeru. Vodilni nadzorni organ se odloči, ali bo zahteval medsebojno pomoč ali ukrepal skupaj z drugimi nadzornimi organi v skladu s členom 61 oziroma 62, saj mu Splošna uredba o varstvu podatkov ne nalaga obveznosti, da uporabi take možnosti.
65. Člen 60(2) se nanaša samo na zahteve vodilnega nadzornega organa in ne na zahteve, ki jih zadevni nadzorni organ²⁷ naslovi na vodilni nadzorni organ v okviru postopka sodelovanja iz člena 60, saj so te zahteve že zajete s členom 60(1) v okviru izmenjave ustreznih informacij.

4.2.2 Pojem „kadar koli“

66. To pomeni, da lahko vodilni nadzorni organ kadar koli med postopkom sodelovanja iz člena 60 pošlje zahteve za medsebojno pomoč ali skupno ukrepanje, če meni, da je to utemeljeno zaradi popolnega izvajanja njegovih pristojnosti.
67. Dejansko lahko vodilni nadzorni organ v okviru enega postopka sodelovanja v zvezi s specifično zadevo pošlje več različnih zahtev glede medsebojne pomoči ali skupnega ukrepanja ali obojega. Pri tem pa bi moral upoštevati, da morajo biti take zahteve nujne in ustrezne za preiskavo ter postopek odločanja ali za spremljanje izvajanja odločitve vodilnega nadzornega organa s strani upravljavca ali obdelovalca.

4.2.3 Drugi zadevni nadzorni organi kot naslovniki

68. V skladu s členom 60(2) so naslovniki zahtev vodilnega nadzornega organa na splošno drugi zadevni nadzorni organi, ki so se aktivno opredelili kot zadevni v specifičnem postopku sodelovanja²⁸. V primeru zahtev za medsebojno pomoč iz člena 61 to ne pomeni, da so vsi zadevni nadzorni organi samodejno naslovniki zahtev ali da morajo sodelovati pri zadevnem ukrepanju. To je odvisno od ocene vodilnega nadzornega organa glede tega, kdo je v najboljšem položaju, da prispeva k zadevi, ki se obravnava. Ko pa vodilni nadzorni organ namerava izvesti skupno ukrepanje, imajo v skladu s členom 62(2) vsi ustrezni zadevni nadzorni organi pravico do sodelovanja²⁹.
69. V zadnji fazi postopka sodelovanja, ki je določena v členu 60(10) in se nanaša na nadaljnje spremljanje skladnosti upravljavca ali obdelovalca s končno odločitvijo vodilnega nadzornega organa, se lahko

²⁷ Kadar se vodilni nadzorni organ odloči, da ne bo obravnaval zadeve zaradi njenega lokalnega značaja, zadevni nadzorni organ v skladu s členom 56(5) prevzame vodilno vlogo pri preiskavi ter obravnava zadevo v skladu s členoma 61 in 62. Če mora zadevni nadzorni organ, ki obravnava zadevo, od vodilnega nadzornega organa zahtevati medsebojno pomoč, se postopek iz člena 60 ne uporablja, člena 61 in 62 pa se uporabljata neposredno in zunaj področja uporabe člena 60(2).

²⁸ Glej točke 189 in naslednje glede zavezujočega učinka osnutka odločitve.

²⁹ Vodilni nadzorni organ lahko razširi sodelovanje tudi na nadzorne organe, ki niso zadevni nadzorni organi.

vodilni nadzorni organ ob upoštevanju posebnosti obravnavane zadeve znova odloči, katere zadevne nadzorne organe je treba vključiti v ukrepe, namenjene preverjanju izvajanja odločitve *na kraju samem*, in v skladu s tem pošlje zahteve za pomoč (na primer zadevnim nadzornim organom v državi članici, kjer ima upravljavec ali obdelovalec ustanovitve).

4.3 Zahteve za medsebojno pomoč

70. Instrument medsebojne pomoči vključuje različne možnosti za medsebojno sodelovanje nadzornih organov za dosledno izvajanje in uporabo Splošne uredbe o varstvu podatkov, ob upoštevanju geografske razpršenosti ustanovitev upravljavcev ali obdelovalcev podatkov in posameznikov, na katere se nanašajo osebni podatki. Specifična vrsta sodelovanja, ki se zahteva, pa bo odvisna od specifičnih okoliščin zadeve, pri čemer se upošteva tudi, da je vodilni nadzorni organ edini sogovornik upravljavca ali obdelovalca za obravnavano zadevo v zvezi s čezmejno obdelavo.
71. Vodilni nadzorni organ lahko v okviru postopka iz člena 60 v zvezi s čezmejno zadevo zadevnim nadzornim organom pošlje zahtevo za kakršno koli vrsto medsebojne pomoči, ki velja za koristno za sprejetje odločitve v posameznem primeru.
72. V preiskovalni fazi se lahko pojavijo različne okoliščine, v katerih bo vodilni nadzorni organ morda moral od drugih zadevnih nadzornih organov zahtevati medsebojno pomoč. Morda najpogostejše so okoliščine, v katerih je treba zahtevati pomoč zadevnega nadzornega organa, pri katerem je bila vložena pritožba (na primer za pridobitev dodatnih informacij, ki jih mora zagotoviti pritožnik, ali za preverjanje določenih dejstev ali zbiranje dokazov v organizaciji ali ustanovitvi v zadevni državi članici). V takih primerih se vključi samo en zadevni nadzorni organ.
73. Glede na pogoje, pod katerimi se podatki obdelujejo, ali razdelitev odgovornosti med ustanovitvami pa bo vodilni nadzorni organ morda moral od zadevnih nadzornih organov zahtevati, naj predložijo informacije ali izvedejo preiskavo v specifičnih ustanovitvah upravljavca ali obdelovalca v posamezni državi članici. V teh primerih vodilni nadzorni organ naslovi zahtevo na ustrezne zadevne nadzorne organe.
74. Na koncu postopka iz člena 60 in po tem, ko upravljavec ali obdelovalec uradno obvesti vodilni nadzorni organ o ukrepih, sprejetih za spoštovanje končne odločitve vodilnega nadzornega organa, v skladu s členom 60(10), lahko vodilni nadzorni organ po tem, ko o tem obvesti druge zadevne nadzorne organe, še vedno od njih zahteva zagotovitev medsebojne pomoči v obliki preverjanja, ali je ustanovitev navedenega upravljavca ali obdelovalca v zadevni državi članici upoštevala odločitev in kako.
75. Zahteve za medsebojno pomoč, poslane na podlagi člena 60(2), bi morale biti skladne s splošnimi pravili iz člena 61 v zvezi z nameni in razlogi za predložitev zahteve vodilnega nadzornega organa ter možnostjo odgovora zadevnih nadzornih organov.
76. V skladu s členom 61(2) zadevni nadzorni organi po prejemu zahteve vodilnega nadzornega organa sprejmejo ustrezne ukrepe za odgovor „brez nepotrebne odlašanja“, vsekakor pa „najpozneje en mesec po prejemu zahteve“.
77. Načelo, po katerem se v določenem obsegu prednostno obravnava postopek iz člena 60, je določeno že v členu 60(3), v katerem je naveden pojem „brez odlašanja“, ter s strogima rokoma iz odstavkov 4 in 5. S pojmom „nepotrebno odlašanje“, navedenim v členu 61, se poudarja tudi potreba po takojšnjem ukrepanju nadzornega organa, čeprav so lahko zaradi različnih ukrepov, vključenih v zahteve za

medsebojno pomoč, potrebni različni časovni okviri za izpolnitev zahteve v celoti. Vsekakor zadevni nadzorni organi v skladu s členom 61(2) v povezavi s členom 61(5) vodilni nadzorni organ najpozneje en mesec po prejemu zahteve obvestijo „o rezultatih oziroma po potrebi o stanju zadeve ali ukrepih, sprejetih v odziv na zahtevo“.

4.4 Organizacija skupnega ukrepanja

78. V skladu s členom 60(2) lahko vodilni nadzorni organ izvaja skupno ukrepanje v skladu s členom 62, zlasti pri izvajanju preiskav ali spremljanju izvajanja ukrepa, povezanega z upravljavcem ali obdelovalcem z ustanovitvijo v drugi državi članici.
79. Zato lahko vodilni nadzorni organ, ki meni, da bi skupna preiskava ali skupni izvršilni ukrepi lahko bili koristni pri obravnavi zadeve, v okviru svoje vodilne vloge v postopku iz člena 60 organizira skupno ukrepanje tako, da od zadevnih nadzornih organov zahteva, naj sodelujejo pri takem ukrepanju, pri čemer pa pritrtdilen odgovor zadevnih nadzornih organov ni obvezen.
80. Vodilni nadzorni organ lahko gosti skupno ukrepanje v svoji državi članici, lahko pa ga organizira kot skupno preiskavo zadevnih nadzornih organov, ki se izvaja v več državah članicah, v katerih ima upravljavec ali obdelovalec ustanovitve, da se na kraju samem opravijo preverjanja, potrebna za rezultat postopka sodelovanja. Skupno ukrepanje lahko začne tudi kot skupen izvršilni ukrep ustreznih zadevnih nadzornih organov za sočasno spremljanje izvajanja odločitve vodilnega nadzornega organa v vsaki ustanovitvi upravljavca ali obdelovalca, za katerega je odločitev zavezujoča.

5 ČLEN 60(3): INFORMACIJE, KI JIH MORA SPOROČITI VODILNI NADZORNI ORGAN, IN OBVEZNOST GLEDE OSNUTKA ODLOČITVE

81. V členu 60(3) je opisan postopek odločanja, ki je ključen korak postopka sodelovanja med vodilnim nadzornim organom in zadevnimi nadzornimi organi. Ta faza je namenjena hitremu sprejetju soglasne odločitve v zvezi z rezultatom zadeve.
82. Člen 60(3) se osredotoča na naloge vodilnega nadzornega organa in določa tri ključne obveznosti:
 -) sporočanje ustreznih informacij o zadevi zadevnim nadzornim organom brez odlašanja;
 -) predložitev osnutka odločitve drugim zadevnim nadzornim organom za pridobitev njihovih mnenj brez odlašanja ter
 -) ustrezno upoštevanje mnenj zadevnih nadzornih organov.

Te obveznosti je treba upoštevati v skladu s pristopom na podlagi soglasja iz člena 60(1).

5.1 Člen 60(3), prvi stavek: obveznost vodilnega nadzornega organa, da brez odlašanja posreduje informacije

5.1.1 Pojem „brez odlašanja“

83. Pojem „brez odlašanja“ je naveden v obeh stavkih člena 60(3). Prvi stavek vsebuje obveznost vodilnega nadzornega organa, da drugim zadevnim nadzornim organom brez odlašanja posreduje ustrezne informacije o zadevi, drugi stavek pa določa obveznost vodilnega nadzornega organa, da zadevnim nadzornim organom brez odlašanja predloži osnutek odločitve.
84. Čeprav se pojem „brez odlašanja“ v Splošni uredbi o varstvu podatkov uporablja na različnih mestih, v členu 4 ni podrobno opredeljen.
85. Ker je člen 60(3) pravna določba prava Unije, je treba pojem „brez odlašanja“ razlagati neodvisno od nacionalnega prava, da se zagotovi enotna uporaba Splošne uredbe o varstvu podatkov.

86. Pojem „brez odlašanja“ je bil predmet sodbe Sodišča Evropske unije (sodba z dne 18. novembra 1999 v zadevi C-151/98 P, točka 25) v zvezi z Uredbo (EGS) št. 2377/90. Sodišče Evropske unije je podprlo ugotovitev Sodišča prve stopnje, da člen 8(3), točka (b), ne določa točnega obdobja, v katerem mora Komisija Svetu predlagati ukrepe v sprejetje, in da zakonodajalec Skupnosti z uporabo pojma „brez odlašanja“ sicer zahteva hitro ukrepanje Komisije, vendar ji pušča določeno prožnost.
87. Zato EOVP pojem „brez odlašanja“ iz prvega stavka člena 60(3) v skladu z odločbo Sodišča Evropske unije šteje za obveznost hitrega ukrepanja³⁰.
88. Dejstvo, da je zakonodajalec v zvezi s tem uporabil pojem „brez odlašanja“, kaže, da je ugotovil potrebo po ukrepanju glede pospešitve pretoka informacij, povezanih z osnutkom odločitve. Vendar zaradi raznolikosti zadev ni bilo mogoče določiti specifičnega roka v zvezi s tem. Zato EOVP meni, da pojem „brez odlašanja“ ne pomeni, da je treba informacije sporočiti dobesedno takoj ali v določenem roku, ampak brez oklevanja, tj. v obdobju za pregled, ki se izmeri glede na okoliščine posamezne zadeve. Če povzamemo, to pomeni, da mora vodilni nadzorni organ ukrepati proaktivno in čim hitreje, kot je ustrezno glede na posamezno zadevo. To seveda velja tudi za odzive drugih zadevnih nadzornih organov na zahteve vodilnega nadzornega organa.
89. Da bi drugi zadevni nadzorni organi lažje načrtovali svoj prispevek k osnutku odločitve, bi moral vodilni nadzorni organ proučiti, kako bi se lahko podprlo načrtovanje njihovega dela. To bi se lahko po potrebi doseglo na primer z okvirnim časovnim razporedom.

Primer 2: Vodilni nadzorni organ pred preiskavo proaktivno in hitro predloži časovni razpored ukrepov, ki jih namerava sprejeti. Po zaključku preiskave vodilni nadzorni organ zadevnim nadzornim organom pravočasno pošlje povzetek rezultatov preiskave v obliki obvestila, s kratkim in razumnim rokom³¹ za predložitev pripomb v okviru „neformalnega posvetovanja“ prek informacijskega sistema EOVP.

Nato pošlje zbrane ustrezne informacije in posodobi časovni razpored, pri čemer določi datum, na katerega namerava poslati predhodni osnutek odločitve, rok, v katerem naj zadevni nadzorni organi pošljejo pripombe glede predhodnega osnutka odločitve, in obdobja, v katerih se namerava posvetovati z zadevnimi stranmi.

90. V skladu z dobro prakso se lahko vodilni nadzorni organ in zadevni nadzorni organi dogovorijo, da se obveznost izmenjave ustreznih informacij „brez odlašanja“ izpolni s proaktivno, hitro in celovito izmenjavo vseh ustreznih informacij, na podlagi česar jih lahko zadevni nadzorni organi dovolj hitro preverijo, ocenijo in se odzovejo nanje.

5.1.2 Pojem „ustrezne informacije“

91. V zvezi s pojmom „ustrezne informacije“ se lahko upoštevajo navedbe iz oddelka 3.3.
92. Prvi stavek člena 60(3) določa obveznost vodilnega nadzornega organa, da obvešča zadevne nadzorne organe, drugi stavek člena 60(1) pa ureja izmenjavo informacij med vodilnim nadzornim organom in drugimi zadevnimi nadzornimi organi. Sporočanje ustreznih informacij s strani vodilnega nadzornega

³⁰ Generalni pravobranilec Bobek je v točki 115 svojih sklepnih predlogov v zadevi C-645/19 navedel, da načeloma Splošna uredba o varstvu podatkov v primerih čezmejne obdelave zahteva, da vodilni nadzorni organ ukrepa takoj. Čeprav takojšnje ukrepanje ni enako hitremu ukrepanju, EOVP meni, da vodilni nadzorni organ izpolnjuje zahteve po takojšnjem ukrepanju tudi, če ukrepa proaktivno in čim hitreje.

³¹ Razumnost je treba oceniti za vsak primer posebej, rok pa lahko sega od nekaj tednov do enega meseca ali dlje.

organa v skladu s prvim stavkom člena 60(3) v povezavi z drugim stavkom člena 60(1) je nazadnje povezano s predložitvijo osnutka odločitve. Ustrezne informacije, ki so dostopne samo vodilnemu nadzornemu organu, bi bilo treba posredovati drugim zadevnim nadzornim organom prek informacijskega sistema EOVP.

93. Osnovni namen postopka sodelovanja je oblikovati soglasno odločitev in rešiti zadevo s sodelovanjem med vodilnim nadzornim organom in drugimi zadevnimi nadzornimi organi. Zato vključitev drugih zadevnih nadzornih organov v postopek sodelovanja ni omejena na pravico do ustreznega in utemeljenega ugovora v skladu s členom 60(4). Zadevni nadzorni organi bi zlasti morali imeti možnost, da pred pripravo osnutka odločitve prispevajo k celotnemu postopku in izrazijo svoja mnenja.
94. V ta namen bi si moral vodilni nadzorni organ na splošno prizadevati za izmenjavo predhodnih rezultatov pred predložitvijo osnutka odločitve, zlasti kadar je mogoče pričakovati različna mnenja ali kadar drugi zadevni nadzorni organi morda potrebujejo nekaj časa, da se seznanijo z vsebino. Tako se lahko vodilni nadzorni organ seznanji z mnenji drugih zadevnih nadzornih organov in jih lahko ustrezno upošteva že pri pripravi osnutka odločitve.

Primer 3: Vodilni nadzorni organ v zgodnji fazi, po predhodni proučitvi zadeve, ki temelji na pritožbi in pri kateri ugotovi znake nadaljnje uporabe osebnih podatkov za druge namene s strani poslovnih partnerjev, o tem obvesti druge zadevne nadzorne organe, da bi se dogovorili o tem, ali je treba nadaljevati izključno v okviru pritožbe ali pa razširiti preiskavo na tako sekundarno obdelavo podatkov.

Primer 4: Vodilni nadzorni organ po zaključku ugotavljanja dejstev drugim zadevnim nadzornim organom predloži povzetek glavnih rezultatov, in, če je ustrezno za zadevo, opredeli tudi ključna vprašanja za obravnavo, da se začnejo vzpostavljati skupni temelji za vsebinsko oceno zadeve. To predvideno sodelovanje med vodilnim nadzornim organom in drugimi zadevnimi nadzornimi organi je ključno, da se od vsega začetka ugotovijo različna mnenja in tako čim bolj spodbuja potrebno zблиževanje.

Primer 5: V poznejši fazi, ki je bližje predložitvi osnutka odločitve, imajo vsi vključeni nadzorni organi pregled nad dejstvi in oceno morebitnih kršitev, ugotovljenih v fazi preiskave. Ti predhodni rezultati in nadaljnja ocena vključujejo določbe, ki so bile morda kršene, in načrtovane ukrepe, ki jih morajo sprejeti nadzorni organi v skladu s členoma 58(2) in 83(2).

95. Kot je navedeno zgoraj in v primerih, bi morala biti izmenjava spornih ali različnih pravnih mnenj ter izmenjava mnenj o dopolnilnih ukrepih, ki so bili sprejeti ali ne, in/ali elementih, ki so bili predloženi ali ne, splošna praksa. Tako se lahko prepreči prenos razprave o različnih razlagah Splošne uredbe o varstvu podatkov in odločitve o njih na postopek za reševanje sporov.
96. Kadar se vodilni nadzorni organ odloči začeti preiskavo na lastno pobudo in ne na podlagi elementov, ki so jih poslali drugi zadevni nadzorni organi, to stori v skladu s svojim diskrecijskim pooblastilom, zato mu ni treba spremeniti obsega preiskave zaradi mnenj drugih zadevnih nadzornih organov³².

³² Ne glede na to ima zadevni nadzorni organ skrajno možnost, da poda ugovor glede obsega, kot je poudarjeno v točki 9 Smernic EOVP 09/2020 o ustreznem in utemeljenem ugovoru, če ta izpolnjuje vse zahteve iz člena 4(24), kot je pojasnjeno v smernicah.

5.2 Člen 60(3), drugi stavek: obveznost vodilnega nadzornega organa, da izda „osnutek odločitve“

5.2.1 Pravna obveznost predložitve osnutka odločitve

97. V drugem stavku člena 60(3) je določena obveznost vodilnega nadzornega organa, da drugim zadevnim nadzornim organom predloži osnutek odločitve. To kaže uporaba povednega naklona v sedanjiku („predloži“), ki izraža pravilo, ki ga je treba upoštevati v vseh primerih, v katerih se uporablja člen 60.
98. Predložitev osnutka odločitve na podlagi drugega stavka člena 60(3) je obveznost, ki se uporablja za vodilni nadzorni organ v okviru vseh postopkov na podlagi mehanizma „vse na enem mestu“. Pristojnost vodilnega nadzornega organa temelji na členu 56(1), ki ga je treba šteti za *lex specialis* vselej, ko se pojavi vprašanje glede dejanj čezmejne obdelave. V takih primerih se pristojnost vodilnega nadzornega organa na podlagi člena 56(1) izvaja „v skladu s postopkom iz člena 60“; zato so za vodilni nadzorni organ, ki ukrepa v okviru mehanizma „vse na enem mestu“, zavezujoče določbe člena 60, vključno z drugim stavkom člena 60(3).
99. V skladu s tem mora vodilni nadzorni organ drugim zadevnim nadzornim organom vselej predložiti osnutek odločitve, tudi kadar pritožnik umakne pritožbe po začetku postopka iz člena 60 ali kadar se ne izda vsebinska (končna) odločitev v skladu z nacionalnim pravom.
100. V teh primerih se osnutek odločitve uporablja za končno usklajevanje med vsemi nadzornimi organi, vključenimi v postopek na podlagi mehanizma „vse na enem mestu“, vključno s pravnimi možnostmi iz člena 60(4) in naslednjih. V zadevah, ki temeljijo na pritožbi, osnutek odločitve zagotavlja podlago za odločitve zadevnih nadzornih organov v skladu s členom 60(8) in (9).

Primer 6: Po začetku postopka na podlagi mehanizma „vse na enem mestu“, ki temelji na pritožbi, upravljavec takoj po tem, ko vodilni nadzorni organ vzpostavi stik z njim, odpravi kršitev. Vodilni nadzorni organ ob upoštevanju zadeve in ravnanja upravljavca sklone, da se zadeva lahko zaključi. Vodilni nadzorni organ izda osnutek odločitve, v katerem navede, da namerava zaključiti zadevo, in podrobno obrazloži svoje ukrepanje, izvedejo pa se še preostali koraki postopka iz člena 60.

101. Kot je pojasnjeno v oddelku 3.2 zgoraj in kot je EOVP opozoril v Smernicah 09/2020 o ustreznem in utemeljenem ugovoru, „bi se morali vsi udeleženi nadzorni organi [...] osredotočiti na odpravo morebitnih pomanjkljivosti v postopku iskanja soglasja, tako da se na koncu doseže sporazumni osnutek odločitve“. Vodilni nadzorni organ drugim zadevnim nadzornim organom predloži osnutek odločitve, „s čimer jih zaprosi za mnenje“, da bi se z njimi posvetoval o vsebini osnutka odločitve (glej tudi sklic v členu 60(4) na „posvetovanje“, ki ga mora opraviti vodilni nadzorni organ „v skladu z odstavkom 3 tega člena“). Zato bi bilo treba posvetovanje, ki mu je namenjena predložitev osnutka odločitve, razumeti v smislu doseganja soglasja, na katerem temelji celotni mehanizem iz člena 60 (glej oddelek 5.2.4 v nadaljevanju o ustreznem upoštevanju mnenj).
102. EOVP priporoča, da vodilni nadzorni organ druge zadevne nadzorne organe v skladu z dobro prakso vnaprej obvesti o svoji nameri predložiti osnutek odločitve. To bi lahko bilo v skladu z okvirnim časovnim razporedom, ki ga vodilni nadzorni organ predloži kot del ustreznih informacij (v skladu s členom 60(1)), zlasti za zadeve, ki vključujejo veliko zadevnih nadzornih organov in/ali v katerih se pojavijo občutljiva vprašanja. Vsekakor bodo lahko zadevni nadzorni organi lažje organizirali svojo oceno osnutka odločitve in v celoti izkoristili štiritredenski rok iz člena 60(4), če bodo vnaprej seznanjeni z načrtovanimi ukrepi.

103. Glede dela obveznosti, ki se nanaša na predložitev, EOVP priporoča, da se osnutek odločitve predloži samo prek informacijskega sistema EOVP, da se lahko zagotovi gotovost glede datuma predložitve, na katerega začne teči štiritedenski rok iz člena 60(4), in da lahko vsi zadevni nadzorni organi sočasno prejmejo osnutek odločitve. S takim pristopom se zagotovita varnost in zaupnost predložitve, potreben pa je tudi zaradi morebitnih ugovorov glede osnutka odločitve ter nesoglasij med vodilnim nadzornim organom in zadevnim nadzornim organom, zaradi katerih se začne postopek iz člena 65(1), točka (a)³³. Zdi se, da je informacijski sistem EOVP najustreznejši kanal za zagotovitev jasnega časovnega žiga za predložitev osnutka odločitve tudi v skladu s členom 60(12).
104. Kar zadeva vsebino predloženih dokumentov, bi načeloma moral osnutek odločitve vsebovati vse elemente, ki jih zadevni nadzorni organi potrebujejo, da lahko ocenijo osnutek odločitve (glej oddelek 6.2.2 v nadaljevanju). Poleg tega bi si bilo treba zlasti v zadevah, v katerih se sprejme popravljalni ukrep in izmenja veliko ustreznih informacij, da je mogoče razumeti razlogovanje in analizo, na podlagi katerih se pripravi osnutek odločitve, „ustrezne informacije“ za osnutek odločitve izmenjati pred njegovo predložitvijo, saj je cilj celotnega postopka sodelovanja prav doseganje soglasja. V preprostejših zadevah, v katerih je osnutek odločitve sam po sebi razumljiv in si ni treba izmenjati ustreznih informacij ali pa si je treba izmenjati zelo malo ustreznih informacij, se lahko ustrezne informacije pošljejo skupaj z osnutkom odločitve. Načeloma mora torej vodilni nadzorni organ v skladu z drugim stavkom člena 60(3) predložiti samo osnutek odločitve kot tak.
105. EOVP opozarja tudi, da bi moral vodilni nadzorni organ – kadar je to ustrezno v skladu z nacionalnim pravom – zagotoviti, da je osnutek odločitve, ki ga predloži v tej fazi, v celoti skladen z določbami nacionalnega prava glede pravice oseb, na katere se osnutek odločitve nanaša, do izjave (zlasti zadevnega upravljavca oziroma obdelovalca in pritožnika, če je treba pritožbo zavreči ali zavrni v skladu z nacionalnimi predpisi, ki se uporabljajo). Zato vodilnemu nadzornemu organu ni treba skupaj in sočasno z osnutkom odločitve predložiti dokumentov, ki so morda potrebni, da se dokaže zagotavljanje pravice do izjave, vendar pa bi se moral v samem osnutku odločitve sklicevati na ukrepe, sprejete za zagotovitev take skladnosti.

5.2.2 Pojem „osnutek odločitve“

106. Predložitev osnutka odločitve je treba šteti za enega ključnih elementov mehanizma sodelovanja, saj po eni strani pomeni odločilno in zadnjo priložnost za medsebojno posvetovanje o preostalih nesoglasjih, po drugi pa edino priložnost, da zadevni nadzorni organi podajo utemeljene in ustrezne ugovore.
107. Pojem osnutka odločitve v Splošni uredbi o varstvu podatkov ni opredeljen. Glede na pomen in namen postopka sodelovanja bi bilo treba v zvezi s pojmom osnutka odločitve na ravni EU oblikovati skupne minimalne standarde, da bi lahko vsi vključeni nadzorni organi ustrezno sodelovali v postopku odločanja.

³³ Dejansko mora vodilni nadzorni organ v skladu s členom 11(2), točka (e), Poslovnika predložiti „dokumentacijo, ki dokazuje čas in obliko predložitve (spremenjenega) osnutka odločitve“, da lahko sekretariat preveri, ali so bili osnutek odločitve (ali spremenjeni osnutek odločitve) in ugovori predloženi v rokih, ki se uporabljajo.

108. V skladu s členom 288(1) PDEU odločitev pomeni izvajanje pristojnosti [Unije]. V zvezi s tem se v Splošni uredbi o varstvu podatkov za določitev pristojnosti organov za varstvo podatkov uporabljata pojma „naloge“ (člen 57) in „pooblastila“ (člen 58).

109. Glede pravno zavezujočih ukrepov, ki jih lahko v skladu s svojimi pooblastili sprejmejo nadzorni organi, so formalne zahteve opisane v uvodni izjavi 129:

-)] pisna oblika;
-)] jasno in nedvoumno besedilo;
-)] navedba nadzornega organa, ki je ukrep izdal³⁴;
-)] datum izdaje ukrepa;
-)] podpis pooblaščenega člana osebja nadzornega organa;
-)] navedba razlogov;
-)] sklic na pravico do učinkovitega pravnega sredstva.

110. Ti formalni vidiki so v skladu s sodno prakso Sodišča v zvezi z odločitvami organov EU v skladu s členom 288(1) PDEU³⁵ ter Listino o temeljnih pravicah³⁶. Čeprav naj bi te določbe urejale organe EU, se z njimi zagotavljajo smernice in omogoča sklepanje o obliki in vsebini osnutka odločitve, saj se zadevne pristojnosti na podlagi prava Unije prenesejo na nadzorne organe.

111. Iz zgoraj navedenih pogojev izhaja razlaga, da mora vsaka odločitev, ki naj bi imela pravne posledice, vključevati opis ustreznih dejstev, prepričljivo obrazložitev in ustrezno pravno presojo. Te zahteve so pravzaprav namenjene pravni varnosti in pravnemu varstvu zadevnih strani. Na področju nadzora varstva podatkov to pomeni, da bi morali imeti upravljavec, obdelovalec in pritožnik možnost, da se seznanijo z vsemi razlogi, da se lahko odločijo, ali je treba zadevo posredovati sodišču³⁷. Ob upoštevanju postopka odločanja v okviru mehanizma sodelovanja morajo tudi zadevni nadzorni organi imeti možnost, da se odločijo o morebitnem sprejetju ukrepov (na primer soglašanje z odločitvijo, predložitev mnenj o vsebini).

112. V drugem stavku člena 60(3) je pojem „odločitev“ opredeljen s pojmom „osnutek“. „Osnutek“ se na splošno uporablja za dokument, ki ni dokončen, ampak je zgodnja različica, za dokončanje katere je potreben dodaten korak. Razen tega zadnjega koraka osnutek vsebuje vse elemente končnega dokumenta, vendar se lahko v zvezi z njim še opravi dodatna razprava ali pa se prilagodi. Na podlagi takih razprav lahko pregledovalci sprejmejo osnutek ali pa se osnutek spremeni glede na njihove pripombe. To je v skladu z besedilom Splošne uredbe o varstvu podatkov, v kateri je navedeno, da je treba osnutek odločitve predložiti drugim zadevnim nadzornim organom, da se „jih zaprosi za mnenje“.

113. Da bi lahko zadevni nadzorni organi opravili svoje naloge v okviru postopka sodelovanja, morajo imeti drugi zadevni nadzorni organi možnost oceniti zadevo na podlagi celovite dokumentacije. Drugi

³⁴ To vključuje zavrženje oziroma zavrnitev pritožbe.

³⁵ Glej sodbe Sodišča v združenih zadevah 8 do 11/66 (zavezujoči pravni učinki); zadevi C-317/19 P (dovolj podrobna proučitev pritožbe in navedba ustreznih razlogov); združenih zadevah 8 do 11/66 (navedba dovolj jasnih razlogov za odločitev); zadevi C-24/62 (navedba glavnih vprašanj v zvezi s pravom in dejstvi, na katerih temelji odločitev).

³⁶ Člen 41(2), točka (c), Listine o temeljnih pravicah (obveznost uprave, da svoje odločitve obrazloži).

³⁷ Glej tudi zadnji stavek uvodne izjave 129.

zadevni nadzorni organi morajo imeti možnost, da v celoti razumejo zadevo, sklepne ugotovitve vodilnega nadzornega organa in obrazložitev, na podlagi katere je oblikoval svoje sklepne ugotovitve.

Primer 7: Da bi lahko zadevni nadzorni organi razumeli ustreznost globe, morajo poznati znesek predlagane globe in posebne okoliščine ocene. V odločitvi, ki izpolnjuje zgoraj navedene minimalne standarde, mora biti to v celoti pojasnjeno.

114. Glede na zgoraj navedene ugotovitve je osnutek odločitve začasni predlog, ki ima enako obliko kot končna odločitev. Poleg postopkovnih vidikov je edina razlika med osnutkom odločitve in končno odločitvijo ta, da korak (končnega) posvetovanja z drugimi zadevnimi nadzornimi organi še ni bil izveden, osnutek odločitve pa še ni zavezujoč. Če niso podani ustrezni in utemeljeni ugovori v skladu s členom 60(4) in (5), osnutek odločitve postane pravno zavezujoč za vse nadzorne organe (glej člen 60(6))³⁸.
115. Glede na navedene ustavne zahteve za pravno odločitev v smislu prava Unije ter pomena in namena postopka sodelovanja se zdi, da bi moral osnutek odločitve v smislu drugega stavka člena 60(3) oblikovno in vsebinsko ustrezati odločitvi, ki jo mora v specifični zadevi sprejeti pristojni nadzorni organ. Glede tega EOVP meni, da se pojem „osnutek“ nanaša samo na začasno naravo, ki je posledica zahteve po vključevanju iz drugega stavka člena 60(3).
116. Kadar posamezniki umaknejo pritožbo po začetku postopka iz člena 60 ali kadar se ne izda vsebinska (končna) odločitev v skladu z nacionalnim pravom, bi bilo treba osnutek odločitve spremeniti, kot je ustrezno za zadevo, da se predložijo ugotovitve v skladu s točko 113 zgoraj. To pomeni, da je treba v osnutku odločitve vsekakor navesti namero vodilnega nadzornega organa, da zaključi zadevo, in obrazložitev, ustrezno za zadevo, ki drugim zadevnim nadzornim organom omogoča vsaj, da zagovarjajo zadevo v svojih jurisdikcijah.
117. EOVP opozarja še, da načeloma obstoječe obveznosti obveščanja v okviru postopka sodelovanja ne vplivajo na obliko in vsebino osnutka odločitve. Stalna preglednost v vseh fazah postopka je ključna, vendar ne vpliva na potrebo po ustreznem opisu zadeve in pravni oceni, ki sta del samega osnutka odločitve.
118. Sistem sodelovanja, ki ga je oblikoval zakonodajalec, kaže, da bi si morali pristojni nadzorni organi s stalno izmenjavo informacij v zgodnejši fazi prizadevati za soglasje o vseh ustreznih vprašanjih v zvezi z obravnavno zadevo. Zato želi EOVP poudariti, da bi se morali vsi vključeni nadzorni organi osredotočiti na odpravo morebitnih pomanjkljivosti v postopku iskanja soglasja, tako da se na koncu doseže osnutek odločitve na podlagi soglasja.
119. Te navedbe se uporabljajo brez poseganja v morebitne dodatne zahteve glede odločitev, ki se lahko pojavijo na podlagi zadevnega nacionalnega prava.

5.2.3 Pojem „brez odlašanja“ v zvezi s predložitvijo osnutka odločitve

120. V skladu z drugim stavkom člena 60(3) vodilni nadzorni organ drugim zadevnim nadzornim organom „brez odlašanja“ predloži osnutek odločitve. S pravočasno predložitvijo osnutka odločitve se tudi zmanjšajo tveganja za varstvo temeljnih pravic in svoboščin posameznikov, na katere se nanašajo

³⁸ V tej fazi bi bilo treba pojasniti, ali bo odločitev dokončana na podlagi člena 60(7), (8) ali (9). Glej točko 227.

osebni podatki, saj se s popravljivimi ukrepi, ki jih pravočasno sprejmejo nadzorni organi, prepreči nadaljevanje kršitev.

121. V zvezi s pravno opredelitvijo pojma „brez odlašanja“ se uporablja analiza iz oddelka 5.1.1 zgoraj. Zato mora vodilni nadzorni organ hitro začeti pripravljati osnutek odločitve, da ga predloži drugim zadevnim nadzornim organom, vendar se lahko glede na zapletenost in raznolikost zadev časovni okvir, v katerih mora vodilni nadzorni organ hitro predložiti osnutek odločitve, precej razlikujejo.
122. Čas, potreben za predložitev osnutka odločitve, je treba oceniti na podlagi objektivnega standarda. Upoštevajo se tudi značilnosti posamezne zadeve ter splošna obveznost sodelovanja in prizadevanja za soglasje iz člena 60(1), ki se v tem primeru nanaša na fazo pred predložitvijo osnutka odločitve.

Primer 8: V primeru razmeroma preproste preiskave pritožbe v zvezi s pravicami posameznikov, na katere se nanašajo osebni podatki, katere rezultat je treba razkriti drugim zadevnim nadzornim organom kot ustrezne informacije v skladu s prvim stavkom člena 60(3), bi moral biti vodilni nadzorni organ sposoben predložiti osnutek odločitve kmalu po zaključku preiskav.

V zadevah, ki vključujejo zapletene ugotovitve in preiskave, vodilni nadzorni organ morda upravičeno predloži osnutek odločitve šele nekaj časa po zaključku preiskav (ter o tem obvesti zadevne nadzorne organe)³⁹.

123. Opozoriti je treba, da ima pritožnik v skladu s členom 41(1) Listine pravico, da se njegova pritožba obravnava v razumnem roku. Sodišče je v sodbi z dne 8. maja 2014 (v zadevi C-604/12) navedlo, da pravica do dobrega upravljanja iz člena 41 Listine odraža splošno načelo prava EU. To je treba spoštovati tudi pri izvrševanju prava Unije z uporabo upravnega prava države članice, na primer v postopku iz člena 60, in še toliko bolj glede na to, da je v uvodni izjavi 129 navedeno, da bi bilo treba pooblastila nadzornih organov (kot so preiskovalna in popravljiva pooblastila, vključno s sankcijami) izvajati „pravično in v razumnem roku“. Zato časovni okvir, v katerem lahko vodilni nadzorni organ predloži osnutek odločitve v zadevi, ki temelji na pritožbi, ne bi smel pomeniti nerazumnega roka za obravnavo navedene pritožbe.

5.2.4 Ustrezno upoštevanje mnenj

124. Da bi lahko vodilni nadzorni organ upošteval mnenja drugih zadevnih nadzornih organov, morajo slednji izraziti svoja mnenja čim prej v postopku. Mnenja, ki se lahko izrazijo, imajo torej širši pomen kot zgolj ustrezni in utemeljeni ugovori. Dejansko je pojem, na katerega se nanaša drugi stavek člena 60(3), širši od zgolj ustreznih in utemeljenih ugovorov, ki jih mora upoštevati vodilni nadzorni organ (člen 60(4) in (5)), ter vključuje tudi pripombe, izraze podpore ali opombe.
125. EOVP meni, da mora vodilni nadzorni organ mnenja drugih zadevnih nadzornih organov ustrezno upoštevati pred predložitvijo osnutka odločitve in po njej, saj se njegova obveznost, da si prizadeva za soglasje, uporablja za celotni postopek sodelovanja in ni izpolnjena s predložitvijo osnutka odločitve.

³⁹ Opozoriti je treba, da je EOVP v Smernicah 09/2020 o ustreznem in utemeljenem ugovoru potrdil, da je treba v posameznih zadevah soglasno določiti obseg preiskav (glej točko 27): „V postopkih, ki temeljijo na pritožbi ali kršitvi, o kateri poroča zadevni nadzorni organ, bi bilo treba obseg postopka (tj. tiste vidike obdelave podatkov, ki so lahko predmet kršitve) opredeliti z vsebino pritožbe ali poročila, ki ga predloži zadevni nadzorni organ: povedano drugače, opredeliti ga je treba glede na vidike, obravnavane v pritožbi ali poročilu. Vodilni nadzorni organ in zadevni nadzorni organi bi si morali v preiskavah na lastno pobudo pred formalnim začetkom postopka prizadevati za soglasje glede obsega postopka (tj. vidikov obdelave podatkov, ki se pregledujejo).“

126. V ta namen bi se moral vodilni nadzorni organ že v osnutki odločitve čim bolj opredeliti do argumentov in mnenj, ki jih podajo drugi zadevni nadzorni organi. V skladu z drugim stavkom uvodne izjave 125 bi moral vodilni nadzorni organ že v postopku odločanja tesno sodelovati z zadevnimi nadzornimi organi in usklajevati njihove dejavnosti. Od posamezne zadeve je odvisno, koliko je to potrebno.
127. Obveznost vodilnega nadzornega organa, da ustrezno upošteva mnenja drugih zadevnih nadzornih organov pri pripravi osnutka odločitve izhaja tudi iz besedila drugega stavka člena 60(3), kolikor se nanaša na mnenja, izražena pred predložitvijo osnutka odločitve. V skladu z obveznostjo vodilnega nadzornega organa, da ustrezno upošteva mnenja drugih zadevnih nadzornih organov po predložitvi osnutka odločitve, mora navedeni nadzorni organ poleg ustreznih in utemeljenih ugovorov upoštevati tudi pripombe ali opombe, predložene v obdobju iz člena 60(4) in (5).
128. Obveznost ustreznega upoštevanja pomeni, da mora vodilni nadzorni organ s potrebno skrbnostjo upoštevati vsebino mnenj in argumentov drugih zadevnih nadzornih organov, saj je namen postopka sodelovanja sprejeti odločitev na podlagi soglasja.
129. V skladu z dobro prakso bi se moral vodilni nadzorni organ odzvati na mnenja vseh zadevnih nadzornih organov. Zaradi splošne obveznosti prizadevanja za soglasje imajo vodilni nadzorni organ in drugi zadevni nadzorni organi sočasne obveznosti. To pomeni, da mora vodilni nadzorni organ upoštevati vsa mnenja. Ni pa se mu treba strinjati z vsakim izraženim mnenjem. To velja zlasti v primerih, ko drugi zadevni nadzorni organi izrazijo nasprotujoča si mnenja.
130. V drugem stavku člena 60(3) je navedeno, da vodilni nadzorni organ „ustrezno upošteva“ mnenja drugih zadevnih nadzornih organov, v drugem stavku uvodne izjave 130 pa je navedeno, da mora vodilni nadzorni organ pri sprejemanju ukrepov, katerih namen je doseči pravne učinke, vključno z naložitvijo upravnih glob, „kar najbolj upoštevati“⁴⁰ mnenje zadevnega nadzornega organa, pri katerem je bila vložena pritožba. Različno besedilo („kar najbolj“, namesto „ustrezno“) odraža specifično vlogo zadevnega nadzornega organa, pri katerem je bila vložena pritožba, in nakazuje, da imajo mnenja tega zadevnega nadzornega organa večji vpliv na osnutek odločitve. Razlog za to je tesna povezava med tem zadevnim nadzornim organom in zadevo, saj zadevni nadzorni organ deluje kot enotna kontaktna točka za pritožnika, poleg tega pa mora morda v skladu s členom 60(8) in (9) sprejeti in zagovarjati odločitev.

6 ČLEN 60(4): OCENA UGOVOROV IN MOŽNOST UVEDBE POSTOPKA REŠEVANJA SPOROV

6.1 Namen določbe

⁴⁰ Splošna uredba o varstvu podatkov za postopke sodelovanja na podlagi člena 56, v katerih vodilni nadzorni organ uveljavi svojo pravico iz prvega stavka člena 56(4) in se odloči, da bo sam obravnaval zadevo, določa še tesnejše sodelovanje zadevnega nadzornega organa. V teh primerih lahko zadevni nadzorni organ vodilnemu nadzornemu organu predloži osnutek odločitve v skladu z drugim stavkom člena 56(4), od vodilnega nadzornega organa pa se izrecno zahteva, da „v največji meri upošteva“ tak osnutek. To besedilo v primerjavi z besedilom o ustreznem upoštevanju mnenja („ki ga ustrezno upošteva“) nakazuje višji prag z uvedbo še večje obveznosti vodilnega nadzornega organa, da upošteva mnenja zadevnega nadzornega organa.

131. Člen 60(4) se nanaša na obdobje neposredno po predložitvi osnutka odločitve s strani vodilnega nadzornega organa. Ob predložitvi začne teči štiritedenski rok, v katerem lahko vsi zadevni nadzorni organi podajo ugovor glede osnutka odločitve.
132. Med posameznimi določbami člena 60 ima člen 60(4) edinstven položaj, saj vzpostavlja povezavo med postopkom sodelovanja in postopkom za skladnost. Kadar zadevni nadzorni organ „poda ustrezne in utemeljene razloge za ugovor glede osnutka odločitve, vodilni nadzorni organ zadevo predloži mehanizmu za skladnost iz člena 63, če se z ugovorom ne strinja ali meni, da ugovor ni ustrezen ali utemeljen“. Temu je treba nameniti posebno pozornost, saj ta scenarij pomeni, da ni bilo mogoče uresničiti cilja doseganja soglasja med nadzornimi organi, ki je ključno za postopek sodelovanja.
133. EOVP opozarja, da je končni cilj celotnega postopka iz člena 60 sporazum glede rezultata zadeve, ki temelji na soglasju, ter da bi bilo treba doseganju soglasja dati prednost pred postopkom reševanja sporov. Dolžnost sodelovanja se uporablja v vsaki fazi postopka in za vse vključene nadzorne organe. V zvezi s členom 60(4) to pomeni, da morajo drugi zadevni nadzorni organi in vodilni nadzorni organi skrbno upoštevati predhodne korake iz člena 60(1) in (3).

6.2 Ustrezni in utemeljeni ugovori zadevnega nadzornega organa

134. Drugi zadevni nadzorni organi lahko po posvetovanju z vodilnim nadzornim organom v skladu s členom 60(3) v štirih tednih podajo ustrezne in utemeljene ugovore, saj se je treba z njimi posvetovati „v skladu z odstavkom 3“.

6.2.1 Izračun roka

135. Štiritedensko obdobje se začne po tem, ko vodilni nadzorni organ prek informacijskega sistema EOVP predloži osnutek odločitve v skladu z drugim stavkom člena 60(3). Rok za predložitev morebitnih ugovorov se izračuna na podlagi Uredbe (EGS, Euratom) št. 1182/71⁴¹. V skladu s členom 3(2), točka (c), Uredbe (EGS, Euratom) št. 1182/71 „rok, določen v tednih [...], se začne z začetkom prve ure prvega dne roka in se konča z iztekom zadnje ure tistega dne v zadnjem tednu [...], ki se ujema z dnem tedna ali datumom dneva začetka roka.“
136. Če se dogodek, po katerem začne teči tedensko obdobje, zgodi na primer v ponedeljek, se obdobje tudi konča v ponedeljek, v tem primeru z iztekom ponedeljka (tj. ob 23:59:59) štiri tedne pozneje.
137. Obdobje vključuje dela proste dneve, nedelje in sobote, saj ti v skladu s Splošno uredbo o varstvu podatkov niso izrecno izključeni⁴². Kadar pa je zadnji dan obdobja dela prost dan, nedelja ali sobota, se obdobje konča z iztekom zadnje ure naslednjega delovnega dne, rok se torej izteče naslednji delovni dan⁴³. Zaradi evropskega značaja postopka sodelovanja bi se bilo treba za ugotavljanje dela prostih dni

⁴¹ Uredba (EGS, Euratom) št. 1182/71 Sveta z dne 3. junija 1971 o določitvi pravil glede rokov, datumov in iztekov rokov; člen 40 Poslovnika potrjuje, da se „[z]a izračun obdobj in rokov, določenih v Splošni uredbi o varstvu podatkov in tem poslovniku, [...] uporablja Uredba Sveta št. 1182/71 z dne 3. junija 1971 o določitvi pravil glede rokov, datumov in iztekov rokov“.

⁴² Člen 3(3) Uredbe (EGS, Euratom) št. 1182/71.

⁴³ Člen 3(4) Uredbe (EGS, Euratom) št. 1182/71.

sklicevati na dela proste dni, objavljene v uradnem listu za institucije EU⁴⁴. Poleg tega bi bilo treba uporabljati časovni pas, v katerem ima EOVP sedež.

138. Da se rok ne bi iztekel med koncem tedna, bi moral pobudnik (tj. vodilni nadzorni organ) začeti delovni proces le ob delavnikih in zagotoviti, da se rok ne izteče na enega od dela prostih dni EU⁴⁵. EOVP v duhu sodelovanja vodilne nadzorne organe spodbuja, naj pred predložitvijo osnutka odločitve proučijo morebitni vpliv daljših obdobij dela prostih dni, da bodo zadevni nadzorni organi imeli na voljo čim več časa za odziv na osnutek odločitve.
139. V štiritedenskem obdobju lahko zadevni nadzorni organ poda enega ali več ugovorov glede osnutka odločitve, ki ga je predložil vodilni nadzorni organ. Zaradi zahtev za predložitev ustreznih in utemeljenih ugovorov glede celotnega osnutka odločitve bi moral zadevni nadzorni organ predložiti vse ugovore v enem dokumentu, v katerem pa bi moral jasno razložiti različne ugovore. S to dobro prakso se olajša analiza, ki jo opravi vodilni nadzorni organ, pozneje pa tudi EOVP, če se uporabi mehanizem za reševanje sporov. Če zadevni nadzorni organ po vnosu ugovorov v informacijski sistem EOVP iz kakršnega koli razloga želi kakor koli spremeniti svoj vnos, lahko to stori v roku iz člena 60(4). V ta namen bi moral v informacijskem sistemu EOVP⁴⁶ izbrisati prejšnjo različico ugovorov in naložiti novo, da je vodilnemu nadzornemu organu in drugim zadevnim nadzornim organom vselej na voljo posodobljeno besedilo ugovorov.

6.2.2 Ustrezni in utemeljeni ugovori

140. Eden od ključnih elementov te faze postopka sodelovanja je enotno razumevanje pojma „ustreznega in utemeljenega ugovora“. V členu 4(24) je „ustrezen in utemeljen ugovor“ opredeljen kot ugovor osnutku odločitve glede tega, ali je bila uredba kršena, oziroma glede tega, ali je predvideno ukrepanje v zvezi z upravljavcem ali obdelovalcem v skladu s to uredbo, kar jasno izkazuje pomen tveganja, ki ga predstavlja osnutek odločitve, kar zadeva temeljne pravice in svoboščine posameznikov, na katere se nanašajo osebni podatki, in – kjer je to ustrezno – prost pretok osebnih podatkov v Uniji.
141. EOVP je v skladu s predlogom zakonodajalca EU (zadnji stavek uvodne izjave 124) izdal smernice o tem, kaj je ustrezen in utemeljen ugovor. Zato naslednje točke vsebujejo samo pojasnila, ki so ključna za postopek iz člena 60 in niso vključena v Smernice 09/2020.
142. V skladu s členom 60(4) ima vsak zadevni nadzorni organ posamično in neodvisno pravico, da poda ugovor. To ni odvisno od tega, ali je drugi zadevni nadzorni organ že podal ugovor glede istega vprašanja. Če zadevni nadzorni organ poda ugovore glede več vprašanj, mora vsak ugovor izpolnjevati zahteve za ustrezen in utemeljen ugovor na podlagi člena 4(24)⁴⁷. Zato zgolj strinjanje z ustreznim in utemeljenim ugovorom drugega zadevnega nadzornega organa ali sklic nanj sam po sebi ne pomeni

⁴⁴ Ki se letno posodobijo s sklepom Komisije; za leto 2021 glej Sklep Komisije z dne 2. marca 2020 o praznikih in dela prostih dneh v letu 2021 (2020/C 69/05) ([https://eur-lex.europa.eu/legal-content/SL/TXT/?uri=CELEX:32020D0303\(01\)&qid=1654588616939](https://eur-lex.europa.eu/legal-content/SL/TXT/?uri=CELEX:32020D0303(01)&qid=1654588616939)), razen za državne praznike v Belgiji in Luksemburgu.

⁴⁵ Saj informacijski sistem EOVP zdaj ne zagotavlja samodejnega podaljšanja roka.

⁴⁶ Informacijski sistem EOVP vodilni nadzorni organ in druge zadevne nadzorne organe samodejno obvesti o novem vnosu.

⁴⁷ Smernice EOVP 09/2020 o ustreznem in utemeljenem ugovoru na podlagi Uredbe (EU) 2016/679, na voljo na spletni povezavi: https://edpb.europa.eu/our-work-tools/our-documents/guidelines/guidelines-092020-relevant-and-reasoned-objection-under_sl.

ustreznega in utemeljenega ugovora. Zato EOVP zaradi pravne varnosti ter jasnosti in zanesljivosti postopka za podajanje ugovorov priporoča, naj vsak zadevni nadzorni organ vodilnemu nadzornemu organu predloži svoj popolni (formalni) ugovor, tudi če en zadevni nadzorni organ želi soglašati z ugovorom drugega zadevnega nadzornega organa⁴⁸.

143. Da bi dosegli prag iz člena 4(24), bi moral biti v dokumentu, ki ga predloži zadevni nadzorni organ, načeloma izrecno naveden vsak element te pravne opredelitve glede vsakega posameznega ugovora. Če je mogoče, lahko ugovor v skladu z dobro prakso vključuje tudi nov predlog besedila, ki se ga da vodilnemu nadzornemu organu v presojo in ki po mnenju zadevnega nadzornega organa omogoča odpravo domnevnih pomanjkljivosti v osnutku odločitve.
144. V skladu s členom 60(12) zadevni nadzorni organi elektronsko predložijo ugovore v standardizirani obliki. V ta namen se uporablja informacijski sistem EOVP.
145. Zgolj „pripomba“, ki jo predloži zadevni nadzorni organ v zvezi z osnutkom odločitve, ne pomeni ugovora v smislu člena 4(24). Zato zaradi obstoja pripomb ne nastane obveznost, da se uvede postopek iz člena 65(1), točka (a), če se vodilni nadzorni organ odloči, da pripombe ne bo upošteval⁴⁹.

6.2.3 Ocena ugovorov glede predloženega osnutka na podlagi člena 60(4)

146. Vodilni nadzorni organ bi moral uporabljati vsa možna sredstva za izmenjavo informacij z drugimi zadevnimi nadzornimi organi o vprašanih, navedenih v ustreznem in utemeljenem ugovoru. EOVP opozarja, da bi moral biti osnutek odločitve vodilnega nadzornega organa predvsem sam po sebi razumljiv. Ne glede na to bi moral vodilni nadzorni organ zadevnemu nadzornemu organu tudi v skladu z dobro prakso v odziv na ugovor pojasniti razloge za določeno stališče v osnutku odločitve in mu dati možnost, da brez nepotrebnega odlašanja dodatno pojasni svoje ugovore. Poleg tega lahko na lastno pobudo organizira sestanek ali drugače uporabi neformalno posvetovanje, da zagotovi razumevanje utemeljitve zadevnih organov.
147. Po tem dodatnem sodelovanju po predložitvi ugovora lahko zadevni nadzorni organ prouči, ali je vodilni nadzorni organ s svojim odgovorom ustrezno obravnaval njegove pomisleke, in če jih je, lahko razmisli o umiku svojega ugovora⁵⁰. To se lahko zgodi zlasti, ko so po pojasnilih vodilnega nadzornega organa razlike v mnenjih v zvezi s tveganji za temeljne pravice in svoboščine posameznikov, na katere se nanašajo osebni podatki, po naravi neznatne.
148. Če se zadevni nadzorni organ odloči umakniti svoj ugovor, bi moral vselej izrecno opredeliti ugovor, ki ga namerava umakniti, in izrecno navesti, da ga namerava umakniti. Ugovor se lahko umakne v štiritedenskem obdobju, v primeru spremenjenega osnutka odločitve pa v dvotedenskem obdobju po

⁴⁸ V skladu s Smernicami EOVP 09/2020 o ustreznem in utemeljenem ugovoru na podlagi Uredbe (EU) 2016/679 se za sklicevanje na drug ugovor ne more šteti, da izpolnjuje zahtevo iz člena 4(24). V točki 7 smernic je pojasnjeno, da „bi moral biti v dokumentu, ki ga predloži zadevni nadzorni organ, načeloma izrecno naveden vsak element opredelitve glede vsakega posameznega ugovora“. Poleg tega je v točki 8 smernic navedeno: „Zato merilo ‚ustreznega in utemeljenega ugovora‘ temelji na predpostavki, da je obveznost vodilnega nadzornega organa, da izmenja vse ustrezne informacije, izpolnjena, kar zadevnim nadzornim organom omogoča, da podrobno razumejo zadevo in tako predložijo trden in dobro utemeljen ugovor“.

⁴⁹ Glej točko 17 Smernic EOVP 03/2021 o uporabi člena 65(1), točka (a), Splošne uredbe o varstvu podatkov (različica za javno posvetovanje).

⁵⁰ Po izteku obdobja postopka lahko zadevni nadzorni organ razmisli o tem, da ne bo znova podal ugovora, če se bo osnutek odločitve spremenil.

predložitvi osnutka odločitve, pri čemer je treba ugovor umakniti iz uradnega obvestila v informacijskem sistemu EOVP, v katerem je bil podan. Ugovor se lahko umakne tudi po tem obdobju⁵¹. Vodilni nadzorni organ bi moral zagotoviti, da se evidentira datum umika, in druge zadevne nadzorne organe brez nepotrebne odlašanja uradno obvestiti o umiku prek informacijskega sistema EOVP, saj je treba te informacije šteti za ustrezne informacije v skladu s členom 60(1).

149. Kadar si ugovori različnih zadevnih nadzornih organov nasprotujejo glede ocene posameznega vprašanja⁵², bi moral vodilni nadzorni organ navesti, katere ugovore namerava upoštevati in koliko oziroma kako. Drugi zadevni nadzorni organi pa bi morali skrbno proučiti, ali je glede na mnenja vodilnega nadzornega organa in/ali drugih zadevnih nadzornih organov primerno umakniti ugovor⁵³. Upoštevati je treba, da je glavni cilj člena 60 soglasno sprejemanje odločitev, kolikor je to mogoče. Ta cilj se nanaša na vodilni nadzorni organ in druge zadevne nadzorne organe.

6.3 Predložitev odboru

150. Člen 60(4) določa dva alternativna pogoja, pod katerima mora vodilni nadzorni organ zahtevati odločitev odbora:

-) vodilni nadzorni organ meni, da ugovori niso ustrezni ali utemeljeni;
-) vodilni nadzorni organ se z ustreznimi in utemeljenimi ugovori ne strinja.

151. V prvem primeru vodilni nadzorni organ meni, da ugovor, ki ga je predložil zadevni nadzorni organ, ne izpolnjuje vseh zahtev iz člena 4(24), tj. da ugovor ni ustrezen in/ali ni utemeljen, kar zadeva obstoj kršitve Splošne uredbe o varstvu podatkov in/ali skladnost predvidenega ukrepanja v zvezi z upravljavcem ali obdelovalcem s Splošno uredbo o varstvu podatkov. V drugem primeru vodilni nadzorni organ meni, da so ugovori ustrezni in utemeljeni, vendar jih ne namerava upoštevati.

152. „Zadeva“, ki jo je treba predložiti odboru, se nanaša samo na ugovore, ki jih vodilni nadzorni organ ne namerava upoštevati ali za katere meni, da ne dosegajo praga iz člena 4(24). Zato se vprašanja, ki niso sporna, ne obravnavajo v okviru reševanja spora na podlagi člena 65(1), točka (a).

153. Čeprav v členu 60(4) rok za predložitev ni izrecno določen, bi se morala zadeva zaradi dejstva, da je treba sprejeti odločitev, ki vpliva na tveganja za temeljne pravice in svoboščine posameznikov, na katere se nanašajo osebni podatki, predložiti čim prej, kot je ustrezno za posamezno zadevo⁵⁴.

154. Po drugi strani pa velja, da kadar vodilni nadzorni organ želi upoštevati nekatere ugovore, nekaterih pa ne in/ali meni, da niso ustrezni in/ali utemeljeni, bi moral predložiti spremenjeni osnutek po postopku iz člena 60(5) in v skladu z naslednjim oddelkom. Vodilni nadzorni organ bi moral v okviru neformalne izmenjave informacij jasno navesti, katere ugovore namerava upoštevati v spremenjenem osnutku odločitve in kako. Poleg tega bi moral jasno navesti, za katere ugovore meni, da bi lahko bili predmet morebitnega poznejšega reševanja sporov na podlagi člena 65(1), točka (a)⁵⁵.

⁵¹ V skladu s točko 27 Smernic EOVP 03/2021 o uporabi člena 65(1), točka (a), lahko zadevni nadzorni organ umakne ugovor tudi po začetku postopka iz člena 65(1), točka (a).

⁵² Take okoliščine se lahko preprečijo s stalno izmenjavo informacij med vključenimi nadzornimi organi.

⁵³ Zadevni nadzorni organi bi morali upoštevati, da bo EOVP v primeru reševanja spora sprejel svojo odločitev na podlagi glasovanja s (kvalificirano) večino.

⁵⁴ Glej tudi četrti in peti stavek uvodne izjave 129.

⁵⁵ Glej tudi Smernice EOVP 03/2021 o uporabi člena 65(1), točka (a).

155. Ker pa je spremenjeni osnutek odločitve nov instrument, morajo drugi zadevni nadzorni organi ponoviti svoje stališče z (vnovično) predložitvijo ugovorov po predložitvi spremenjenega osnutka odločitve, če želijo ohraniti ugovore, ki so jih predložili pred predložitvijo spremenjenega osnutka. EOVP meni, da bi bilo treba upoštevati tak postopek, ker bo tako mogoče uporabiti postopek reševanja sporov samo za ugovore, ki se ne umaknejo kljub prizadevanjem vseh strani, da bi najprej poiskale rešitev na podlagi soglasja.

7 ČLEN 60(5): SPREMENJENI OSNUTEK ODLOČITVE

7.1 Predložitev drugim zadevnim nadzornim organom

7.1.1 Vodilni nadzorni organ namerava upoštevati ugovor

156. V skladu s prvim stavkom člena 60(5) lahko vodilni nadzorni organ upošteva ustrezen in utemeljen ugovor. Opozoriti je treba, da upoštevanje ustreznega in utemeljenega ugovora pomeni, da se ugovor upošteva tak, kot je, ker vodilni nadzorni organ meni, da je ustrezen in utemeljen, ter se strinja z obrazložitvijo.

157. Poudarek je na „nameri“ za upoštevanje. Namero vodilnega nadzornega organa za upoštevanje ugovora kaže dejstvo, da vodilni nadzorni organ predloži spremenjen osnutek odločitve. Obseg, v katerem se v spremenjenem osnutku odločitve upošteva celotni ustrezeni in utemeljeni ugovor, ki ga je predložil zadevni nadzorni organ, je med drugim predmet postopka, ki je urejen v drugem stavku člena 60(5) (glej oddelek 7.2 v nadaljevanju), v primeru sporov pa v členu 65(1), točka (a).

158. Opozoriti je treba tudi, da je treba prag, ki ga je določil zakonodajalec EU z opredelitvijo ustreznega in utemeljenega ugovora v členu 4(24), doseči tudi glede načina, kako mora zadevni nadzorni organ strukturirati ustrezeni in utemeljeni ugovor, ki je določen v Smernicah 09/2020⁵⁶. To vpliva na oceno ustreznega in utemeljenega ugovora, ki jo opravi vodilni nadzorni organ. Ne glede na to je namen vodilnega nadzornega organa, da upošteva ustrezeni in utemeljeni ugovora nedvomno v skladu s ciljem doseganja soglasja, na katerem temelji celotni postopek iz člena 60. Sprememba bi morala biti namenjena popolni obravnavi tveganja, ki ga prvotni osnutek odločitve prinaša za temeljne pravice in svoboščine posameznikov, na katere se nanašajo osebni podatki, ter po potrebi za prosti pretok osebnih podatkov v Uniji, kakor je opredeljeno v ugovoru.

159. EOVP opozarja, da bi moral vodilni nadzorni organ uporabljati vsa možna sredstva za izmenjavo informacij z drugimi zadevnimi nadzornimi organi o vprašanih, opredeljenih v ustreznem in utemeljenem ugovoru. Vodilni nadzorni organ lahko na lastno pobudo organizira sestanek ali drugače uporabi neformalno posvetovanje, da zagotovi razumevanje utemeljitve zadevnih organov⁵⁷. Vsekakor bi se moralo s to izmenjavo prepričati, da bi bila vsebina spremenjenega osnutka odločitve za druge zadevne nadzorne organe nepričakovana, saj bi morala biti rezultat iskrenega sodelovanja.

7.1.2 Obveznost predložitve spremenjenega osnutka odločitve

160. Vodilni nadzorni organ mora predložiti spremenjen osnutek odločitve, če namerava upoštevati ustrezen in utemeljen ugovor, tj. druge možnosti v skladu s Splošno uredbo o varstvu podatkov ni, kot potrjuje uporaba povednega naklona v sedanjiku („predloži“). Dejansko je edina alternativa predložitvi

⁵⁶ Več informacij je na voljo v Smernicah EOVP 09/2020 o ustreznem in utemeljenem ugovoru, točke 6–8.

⁵⁷ Glej tudi točko 146 in naslednje.

spremenjenega osnutka odločitve predložitev zadeve mehanizmu za skladnost v skladu z zadnjim stavkom člena 60(4).

161. Opozoriti je treba, da obveznost in možnost, da vodilni nadzorni organ predloži spremenjen osnutek odločitve v skladu s Splošno uredbo o varstvu podatkov, nastane samo na podlagi ustreznega in utemeljenega ugovora, ki ga vodilni nadzorni organ namerava upoštevati. Prvi stavek člena 60(5) (pa tudi člen 60(4)) se nanaša samo na „ustrezen in utemeljen ugovor“, ki ga predloži zadevni nadzorni organ, zlasti člen 60(3) pa se nanaša na „mnenja“ drugih zadevnih nadzornih organov⁵⁸.
162. V skladu s tem dejstvo, da je zadevni nadzorni organ vodilnemu nadzornemu organu v štiritedenskem obdobju iz člena 60(4) predložil pripombe, opombe in opažanja, ki niso bila izrecno in nedvoumno opredeljena kot ustrezen in utemeljen ugovor, ne vključuje obveznosti ali možnosti, da vodilni nadzorni organ predloži spremenjen osnutek odločitve. Glede tega je treba opozoriti, da je v skladu s členom 60(6) osnutek odločitve zavezujoč za vodilni nadzorni organ in druge zadevne nadzorne organe, če se „v obdobju iz odstavkov 4 in 5“ ne predloži noben ugovor. To pomeni, da vodilni nadzorni organ izda spremenjen osnutek odločitve, če zadevni nadzorni organ v štiritedenskem obdobju iz člena 60(4) uradno ne predloži ugovora prek informacijskega sistema EOVP (za več podrobnosti glej oddelek 8)⁵⁹.
163. Če vodilni nadzorni organ meni, da je treba zaradi dejavnikov ali premislekov, ki se pojavijo v štiritedenskem obdobju, vključno s pripombami ali opombami, ki jih predložijo drugi zadevni nadzorni organi, ali dodatnimi dokumenti, ki jih predloži upravljavec oziroma obdelovalec, vendarle prilagoditi osnutek odločitve, kot je bil predložen v skladu s členom 60(4), bi moral pred iztekom štiritedenskega obdobja umakniti svoj osnutek odločitve in drugim zadevnim nadzornim organom predložiti nov osnutek odločitve. Pri tem bi moral zagotoviti ravnovesje med pomenom dejavnikov ali premislekov, ki se pojavijo, in potrebo po zagotovitvi ustreznosti postopka sodelovanja⁶⁰. Vsekakor bi moral vodilni nadzorni organ vsem zadevnim nadzornim organom pojasniti razloge za umik osnutka odločitve in se pri tem sklicevati na specifični dejavnik ali premislek, zaradi katerega je sprejel ta ukrep. Po predložitvi novega osnutka odločitve začne teči novo štiritedensko obdobje. Kot je bilo navedeno, ta možnost ni na voljo po izteku zgoraj navedenega obdobja, če se ne predložijo utemeljeni in ustrezni ugovori, osnutek odločitve, kot je bil prvotno izdan, pa postane zavezujoč za vodilni nadzorni organ in druge zadevne nadzorne organe.
164. Glede na navedeno je pomembno, da se vodilni nadzorni organ in drugi zadevni nadzorni organi med sabo posvetujejo glede tega, kako vodilni nadzorni organ razume ugovore in kako jih namerava upoštevati.
165. V zvezi z načinom predložitve spremenjenega osnutka odločitve se uporabljajo isti premisleki kot za predložitev osnutka odločitve s strani vodilnega nadzornega organa⁶¹. Jasen časovni žig (datum, ura) predložitve je začetna točka dvotedenskega obdobja iz drugega stavka člena 60(5), zato se spremenjeni osnutek odločitve predloži samo prek informacijskega sistema EOVP.

⁵⁸ Glej oddelek 5.2.4 zgoraj o ustreznem upoštevanju.

⁵⁹ Pripombe v zvezi z redakcijskimi in tipkarskimi napakami se lahko upoštevajo, da se preprečijo vsebinske napake v končni odločitvi.

⁶⁰ Glej besedilo, ki se nanaša na primer na razumni rok za obravnavo pritožb, iz uvodne izjave 129.

⁶¹ Glej oddelek 5.2.3 v zvezi s predložitvijo oziroma časovnim okvirom v skladu z drugim stavkom člena 60(3).

7.1.3 Predložitev spremenjenega osnutka odločitve

166. Glede vsebine predloženega dokumenta se uporabljajo premisleki glede vsebine osnutka odločitve⁶². Vodilni nadzorni organ mora predložiti samo spremenjeni osnutek odločitve kot tak. Premisleki glede osnutka odločitve in potrebe po zagotavljanju pravice do izjave⁶³ se smiselno uporabljajo tudi za spremenjeni osnutek odločitve, zato bi se moral vodilni nadzorni organ v spremenjenem osnutku odločitve sklicevati na ukrepe, sprejete za zagotovitev take skladnosti, in zagotoviti, da je spremenjeni osnutek odločitve sam po sebi razumljiv, kar zadeva spremembe, uvedene za upoštevanje ustreznega in utemeljenega ugovora, ter osnovne razloge⁶⁴.
167. Prvi stavek člena 60(5) ne vsebuje specifičnega roka, v katerem mora vodilni nadzorni organ predložiti spremenjeni osnutek odločitve. To je eden od primerov, ko Splošna uredba o varstvu podatkov nadzornim organom zagotavlja prožnost, med drugim za olajšanje prizadevanj za soglasje. Še vedno pa se uporablja načelo dobrega upravljanja, vključno z načeloma razumnega roka in ekonomičnosti postopka. Poleg tega bi moral vodilni nadzorni organ v zvezi s tem med drugim upoštevati naslednje dejavnike:
-) dejstvo, da se za spremenjeni osnutek odločitve uporablja krajše obdobje presoje (dva tedna) kot za osnutek odločitve;
 -) sklic na pojem „brez odlašanja“, ki se uporablja za predložitev osnutka odločitve na podlagi člena 60(3);
 -) premislek iz oddelka 5.2.4 v zvezi z drugim stavkom člena 60(3), ki se nanaša na potrebo po upoštevanju kompleksnosti obravnavane zadeve, v tem primeru pa zlasti števila in narave ustreznih ter utemeljenih ugovorov, ki jih prejme vodilni nadzorni organ;
 -) na splošno obveznost vseh nadzornih organov, da sodelujejo pošteno in v duhu medsebojnega zaupanja.
168. Vsi navedeni premisleki nakazujejo, da mora vodilni nadzorni organ zagotoviti, da je obdobje med prejetjem ustreznih in utemeljenih ugovorov na podlagi člena 60(3) ter predložitvijo spremenjenega osnutka odločitve čim krajše in ustrezno za postopek na podlagi mehanizma „vse na enem mestu“. To ne vpliva na prizadevanja za soglasje in poznejšo obveznost vodilnega nadzornega organa, da v skladu z nacionalnim pravom znova zagotovi pravico do izražanja mnenja zaradi predvidenih sprememb iz spremenjenega osnutka odločitve, ki bodo na novo vplivale na pravice upravljavca ali obdelovalca.

7.1.4 Mnenja drugih zadevnih nadzornih organov

169. Vodilni nadzorni organ predloži spremenjeni osnutek odločitve, da bi lahko vsi vključeni nadzorni organi dosegli soglasje in da bi se pridobila njihova mnenja o predlaganem spremenjenem osnutku odločitve. Glede tega je treba opozoriti, da je namen člena 60(5) zadevnim nadzornim organom dati možnosti, da izrazijo mnenje o kateri koli spremembi oziroma reviziji izvirnega besedila osnutka odločitve, ki ga je vodilni nadzorni organ prvotno predložil v skladu s členom 60(4). Besedilo „v mnenje“ iz prvega stavka člena 60(5) odraža besedilo drugega stavka člena 60(3) v zvezi s tem (glej oddelek 5.2.1 zgoraj).

⁶² Glej oddelek 5.2.2 zgoraj v zvezi s pojmom „osnutek odločitve“.

⁶³ Glej točko 105 zgoraj.

⁶⁴ Glej tudi točko 159 v zvezi z neformalnimi izmenjavami informacij pred predložitvijo spremenjenega osnutka odločitve.

170. To pomeni, da bi bilo treba spremenjeni osnutek odločitve – tako kot osnutek odločitve – predložiti po izmenjavah informacij med vodilnim nadzornim organom in vsemi zadevnimi nadzornimi organi, da se sporočijo nove sklepne ugotovitve, ki jih je vodilni nadzorni organ oblikoval ob upoštevanju ustreznih in utemeljenih ugovorov, ki jih namerava upoštevati, skupaj z ustrežno obrazložitvijo ter da se pridobijo mnenja drugih zadevnih nadzornih organov⁶⁵. To je ustrezno zlasti, če se ustrezni in utemeljeni ugovori nanašajo na več vprašanj v obravnavani zadevi, zato sta obseg in raven podrobnosti izmenjav informacij v posameznih zadevah različna. Vodilni nadzorni organ lahko na primer po potrebi pošlje predhoden spremenjeni osnutek odločitve, preden izda formalni spremenjeni osnutek odločitve.
171. Tako bodo lahko drugi zadevni nadzorni organi opredelili preostala vprašanja, ki jih vodilni nadzorni organ morda želi obravnavati v tej fazi pred formalno predložitvijo spremenjenega osnutka odločitve, da bi dosegli soglasje. Zlasti bi morali zadevni nadzorni organi jasno navesti točke, v zvezi s katerimi menijo, da vodilni nadzorni organ dejansko ni upošteval ustreznih in utemeljenih ugovorov. Navsezadnje je namen te faze neformalnega posvetovanja prepričati, da bi se mnenja drugih zadevnih nadzornih organov spremenila v ustrezne in utemeljene ugovore glede spremenjenega osnutka odločitve, kar bi sprožilo naslednje korake postopka, kot so predstavljeni v naslednjem oddelku, z vsemi ustreznimi posledicami.

7.2 Spremenjeni osnutek odločitve: postopek presoje

7.2.1 Skupna uporaba drugega stavka člena 60(5) in postopka iz člena 60(4)

172. V drugem stavku člena 60(5) je določen formalni postopek, ki se uporablja za proučitev spremenjenega osnutka odločitve s strani drugih zadevnih nadzornih organov. To je postopek iz člena 60(4), vendar je rok skrajšan na dva tedna⁶⁶.
173. Opozoriti je treba, da se z drugim stavkom člena 60(5), s sklicevanjem na člen 60(4), ureja tudi postopek, ki ga mora upoštevati vodilni nadzorni organ, če zavrne ustrezne in utemeljene ugovore glede spremenjenega osnutka odločitve, kot jih v dveh tednih po predložitvi podajo drugi zadevni nadzorni organi, ali jih ne upošteva. To ima več posledic.
174. V obeh primerih je edini predvideni rezultat postopka iz člena 60(4), da vodilni nadzorni organ predloži zadevo mehanizmu za skladnost, tj. EOVP (kot je opisano v oddelku 6.2.3) za sprejetje zavezujoče odločitve za rešitev spora, ki jo nato morajo spoštovati vodilni nadzorni organ in drugi zadevni nadzorni organi (v skladu s členom 65(2) in (6)).
175. Če drugi zadevni nadzorni organi v dvotedenskem obdobju iz drugega stavka člena 60(5) ne podajo ugovorov, se uporabi člen 60(6). Spremenjeni osnutek odločitve tako postane zavezujoč za vodilni nadzorni organ in druge zadevne nadzorne organe, saj se člen 60(6) nanaša na neobstoj ustreznih in utemeljenih ugovorov v obdobjih „iz odstavkov 4 in 5“.
176. Če se torej v dvotedenskem obdobju podajo ustrezni in utemeljeni ugovori, ki jih vodilni nadzorni organ namerava upoštevati, je edina druga možnost vnovična uporaba prvega stavka člena 60(5), da se nazadnje doseže dogovor o (spremenjenem) osnutku odločitve v skladu s členom 60(6), ki bo nato postal zavezujoč za vodilni nadzorni organ in druge zadevne nadzorne organe.

⁶⁵ V tej fazi bi moral vodilni nadzorni organ upoštevati tudi mnenja drugih zadevnih nadzornih organov, izražena v obliki pripomb.

⁶⁶ Glej oddelek 6.2.1 zgoraj za izračun roka.

177. To bi bilo v skladu s prizadevanjem za soglasje, kot je predpisano v členu 60(1), poleg tega pa bi se tako preprečila uporaba člena 65(1), točka (a), saj ne bi nastal spor, ki bi ga bilo treba rešiti. Dejansko tak pristop jasno podpira uvodna izjava 138, v skladu s katero je treba pred uporabo mehanizma za skladnost izkoristiti vsa sredstva v okviru mehanizma sodelovanja.
178. Glede na okrepljene postopke sodelovanja, kot so predstavljeni v teh smernicah (na primer izmenjava ustreznih informacij v različnih fazah in neformalno posvetovanje pred predložitvijo osnutka odločitve), pa bi morala biti ta situacija zelo redka in omejena na zadeve, v katerih kljub vsem prizadevanjem specifične okoliščine onemogočajo, da bi se prej doseglo soglasje.
179. Drugi zadevni nadzorni organi in vodilni nadzorni organ pa morajo upoštevati, da Splošna uredba o varstvu podatkov določa, da je treba ukrepati hitro ter izvajati pooblastila nadzornih organov pravično in v razumnem roku, kot je navedeno v uvodni izjavi 129. Pravzaprav je mogoče trditi, da zakonodajalec ni želel spodbujati neskončnega cikla spremenjenih osnutkov odločitev. Zato bi morala biti morebitna predložitev novih spremenjenih osnutkov odločitve izjema, potrebna v posamezni zadevi za doseg končnega soglasja.
180. Ob upoštevanju, da prizadevanje za soglasje, ki je določeno kot glavni cilj postopka sodelovanja iz člena 60(1), ne pomeni, da je treba doseči soglasje za vsako ceno, bi moral imeti vodilni nadzorni organ možnost, da predloži (znova) spremenjen osnutek odločitve, če se po proučitvi odloči upoštevati ustrezen in utemeljen ugovor ter tako doseči navedeni cilj.
181. Kadar vodilni nadzorni organ sklene, da soglasja ni mogoče doseči, ker zaradi nasprotujočih si mnenj zadevnih nadzornih organov ali nerešenih pravnih vprašanj ni vsebinskega zblizanja mnenj vodilnega nadzornega organa in drugih zadevnih nadzornih organov, mora v skladu z drugim stavkom člena 60(5) začeti postopek iz člena 60(4) in tako predložiti zadevo EOVP v postopek reševanja spora v skladu s členom 65(1), točka (a).

7.2.2 Omejitve, ki veljajo za druge zadevne nadzorne organe v zvezi s predložitvijo ustreznih in utemeljenih ugovorov glede spremenjenega osnutka odločitve

182. Naslednje vprašanje, ki ga je treba obravnavati, se nanaša na obseg „postop[ka] iz odstavka 4“, kot se uporablja v zvezi z drugim stavkom člena 60(5). To se nanaša zlasti na vprašanje, ali se specifične pravne omejitve uporabljajo za zadevne nadzorne organe ali področje uporabe ustreznega in utemeljenega ugovora glede spremenjenega osnutka odločitve, ki ga izda vodilni nadzorni organ.
183. Opozoriti je treba, da je v skladu s členom 60(6) (spremenjeni) osnutek odločitve zavezujoč za vodilni nadzorni organ in druge zadevne nadzorne organe samo, če se glede (spremenjenega) osnutka odločitve ne predložijo ugovori. Če pa se v skladu s postopkom iz člena 60(4) predložijo ustrezni in utemeljeni ugovori glede osnutka odločitve, ta osnutek ni zavezujoč za noben zadevni nadzorni organ; poleg tega je spremenjeni osnutek odločitve, ki ga vodilni nadzorni organ predloži v skladu s prvim stavkom člena 60(5), drugačen pravni instrument od osnutka odločitve iz člena 60(4). V skladu s tem lahko zadevni nadzorni organ poda ustrezen in utemeljen ugovor glede spremenjenega osnutka odločitve, tudi če v štiritedenskem obdobju iz člena 60(4) ni podal ugovora glede prvotnega osnutka odločitve.
184. Dejansko lahko spremembe, ki jih uvede vodilni nadzorni organ, da bi upošteval ustrezne in utemeljene ugovore, prinesejo nova vprašanja, s katerimi se zadevni nadzorni organ ne strinja v zvezi s

spremenjenim osnutkom odločitve. V skladu z zgoraj navedenimi smernicami bi moral zadevni nadzorni organ zagotoviti, da je v vsakem ustreznem in utemeljenem ugovoru, ki ga predloži, naveden „vsak del osnutka odločitve [v tem primeru: spremenjenega osnutka odločitve], ki se šteje za pomanjkljivega ali napačnega, ali za del, ki ne vsebuje nekaterih potrebnih elementov, bodisi s sklicevanjem na posamezne člene oziroma odstavke bodisi z drugimi jasnimi navedbami“⁶⁷.

185. EOVP vodilni nadzorni organ odločno spodbuja, naj vnaprej sporoči svojo namero za spremembo osnutka odločitve, in to ne le zadevnemu nadzornemu organu, ki je podal ugovor, ampak tudi vsem drugim zadevnim nadzornim organom. S tem se bo preprečilo, da bi bila spremenjeni osnutek odločitve in povezana obrazložitev za druge zadevne nadzorne organe nepričakovana, in pomagalo preprečiti njihove negativne odzive na predlagane spremembe.
186. Spremenjeni osnutek odločitve v smislu člena 60(5) je namenjen doseganju soglasja o vprašanih, o katerih pred tem ni bilo mogoče doseči soglasja. Zato zadevni nadzorni organ ne bi smel podati ustreznega in utemeljenega ugovora glede spremenjenega osnutka odločitve, če pred tem v zvezi z zadevnim vprašanjem ni bilo ustreznega in utemeljenega ugovora, vodilni nadzorni organ pa ni spremenil osnutka odločitve v zvezi z zadevnim vprašanjem.

8 ZAVEZUJOČI UČINEK (SPREMENJENEGA) OSNUTKA ODLOČITVE

187. V členu 60(6) je opisan zadnji korak postopka odločanja v primerih, ko je bilo mogoče doseči soglasje med vodilnim nadzornim organom in drugimi zadevnimi nadzornimi organi. V tem primeru na soglasje kaže dejstvo, da ni bil predložen noben ugovor glede (spremenjenega) osnutka odločitve, kar pomeni, da se uporablja člen 60(6). To ima dve pravni posledici:

-) šteje se, da se vodilni nadzorni organ in drugi zadevni nadzorni organi strinjajo;
-) odločitev je zavezujoča za vodilni nadzorni organ in druge zadevne nadzorne organe, pri čemer se postopek ocenjevanja po predložitvi osnutka odločitve konča.

8.1 Šteje se, da se nadzorni organi strinjajo z osnutkom odločitve

188. Prvič, v skladu s členom 60(6) se šteje, da se nadzorni organi strinjajo s celotnim (spremenjenim) osnutkom odločitve, če ne predložijo ugovorov. Z besedilom „se šteje, da se [...] strinjajo“ se pojasnjuje, da zadevnim nadzornim organom ni treba izrecno potrditi (spremenjenega) osnutka odločitve. Splošna uredba o varstvu podatkov določa tihi sporazum, pri čemer se predpostavlja, da so nadzorni organi v okviru postopka sodelovanja uspešno dosegli soglasje. Ta tihi sporazum se nanaša na vsebino (spremenjenega) osnutka odločitve.

8.2 Osnutek odločitve je zavezujoč

189. Ker se predpostavlja, da se vodilni nadzorni organ in drugi zadevni nadzorni organi strinjajo, je vsebina (spremenjenega) osnutka odločitve zanje zavezujoča. To ima takojšnje zavezujoče učinke za vse vključene nadzorne organe. To pomeni, da mora biti vsako poznejše sprejetje ukrepa na podlagi nacionalnega prava, kot je zavrženje pritožbe, strogo v skladu z dogovorjenim osnutkom odločitve.

⁶⁷ Glej Smernice EOVP 09/2020 o ustreznem in utemeljenem ugovoru na podlagi Uredbe (EU) 2016/679, točka 7.

190. Razlikovati je mogoče med dvema razsežnostma zavezujočega učinka, in sicer v zvezi s subjekti, za katere je (spremenjeni) osnutek odločitve zavezujoč (vodilni nadzorni organ oziroma zadevni nadzorni organi), in področjem uporabe navedenega (spremenjenega) osnutka odločitve.
191. Prvič, (spremenjeni) osnutek odločitve je zavezujoč za vodilni nadzorni organ in druge zadevne nadzorne organe, ker ni bil podan ali upoštevan noben ugovor. Pravne posledice zavezujočega učinka pomenijo, da v tem primeru (spremenjenega) osnutka odločitve pozneje ni mogoče dodatno spremeniti ali umakniti⁶⁸. Odločitev, ki jo mora sprejeti vodilni nadzorni organ (člen 60(7)) ali zadevni nadzorni organ (člen 60(8)) ali oba (člen 60(9)), temelji na (spremenjenem) osnutku odločitve, in sicer takšnem, kot je.
192. Odločitev je zavezujoča samo za vodilni nadzorni organ in druge zadevne nadzorne organe, ki so sodelovali v postopku sodelovanja. Odločitev, sprejeta v okviru postopka sodelovanja, je lahko zavezujoča samo za nadzorne organe, ki so sodelovali v navedenem postopku (tj. so uradno potrdili svojo vlogo kot zadevni nadzorni organi v okviru postopka iz člena 60) in imeli možnost, da glede osnutka odločitve podajo ustrezen in utemeljen ugovor. Drugi nadzorni organi niso imeli možnosti, da v okviru postopka sodelovanja izrazijo svoje mnenje, niti niso mogli podati ustreznega in utemeljenega ugovora glede osnutka odločitve.
193. Če zadevni nadzorni organ, ki prejme pritožbo, ki bi se lahko obravnavala v odprtem postopku, vodilni nadzorni organ pred predložitvijo osnutka odločitve zaprosi, naj vključi tako zadevo in navedeni zadevni nadzorni organ v postopek sodelovanja, ter dobi možnost, da poda ustrezen in utemeljen ugovor, se lahko postopek nadaljuje, osnutek odločitve pa bo zavezujoč za „novi“ zadevni nadzorni organ, če bodo izpolnjene zahteve člena 60(6).
194. Če pa zadevni nadzorni organ, ki prejme pritožbo, ki bi se lahko obravnavala v odprtem postopku sodelovanja, šele po izteku roka iz člena 60(4) ali (5) vodilnemu nadzornemu organu pošlje zadevo, ki naj se združi z drugimi (na primer ker je nadzorni organ šele po izteku rokov prejel pritožbo, ki se nanaša na isto kršitev), in tako nima možnosti, da poda ustrezen in utemeljen ugovor, bi moral navedeni zadevni nadzorni organ zelo skrbno proučiti, ali bi bilo treba v ta namen začeti nov postopek sodelovanja, saj se zadevni nadzorni organ z zahtevo, naj vodilni nadzorni organ v tej fazi pridruži novo zadevo odprtemu postopku, dejansko odpove možnosti, da poda ugovor glede odločitve⁶⁹.
195. EOVP meni, da vodilnemu nadzornemu organu načeloma ni treba nenehno preverjati, ali so o odprtem postopku sodelovanja obveščeni vsi morebitni ustrezni zadevni nadzorni organi, ki obravnavajo zadeve, ki bi jih bilo mogoče združiti z odprtimi postopki.
196. Zavezujoči učinek, ki ga ima specifična odločitev v skladu s členom 60(6), je zato strogo omejen na specifični postopek sodelovanja. V postopku sodelovanja se obravnava specifično vprašanje, postopek pa je namenjen doseganju soglasja v zvezi s specifično zadevo.
197. Zato se poleg zavezujočega učinka odločitve v skladu s členom 60(6) rezultat posameznega postopka sodelovanja morda ne razširi samodejno na druge postopke sodelovanja, kljub morebitnim podobnostim. Vendar v skladu s členom 51(2) vsak nadzorni organ prispeva k dosledni uporabi Splošne

⁶⁸ V nekaterih izjemnih primerih, določenih v pravu, se lahko tudi pozneje uvedejo spremembe ali umakne (spremenjeni) osnutek odločitve; glej točko 207.

⁶⁹ Glej točko 22 zgoraj in naslednje.

uredbe o varstvu podatkov, zato lahko vodilni nadzorni organ vnovič uporabi besedilo in sklepne ugotovitve osnutka odločitve, o katerem je bil dosežen sporazum v prejšnjem postopku sodelovanja, ki se je nanašal na istega ali drugega upravljavca in isto kršitev Splošne uredbe o varstvu podatkov, da pospeši zadevni postopek, če meni, da bo tako lažje doseči sporazum tudi v obravnavani zadevi.

198. EOVP meni, da zavezujoči učinek specifične odločitve v skladu s členom 60(6) ne more zajemati pojasnil abstraktnih pravnih vprašanj, ki niso povezana z dejansko zadevo. Namesto tega bi moral nadzorni organ, ki namerava EOVP zaprositi za pojasnilo abstraktnih pravnih vprašanj, proučiti možnost uporabe postopka iz člena 64(2), če se vprašanje nanaša na zadevo splošne uporabe ali z učinkom v več kot eni državi članici.

9 ČLEN 60(7): VODILNI NADZORNI ORGAN, KI SPREJME ODLOČITEV IN POŠLJE URADNO OBVESTILO O NJEJ

9.1 Splošno

199. V členu 60(7) do (9) se obravnavajo različni scenariji po tistem, ko osnutek odločitve postane zavezujoč za vodilni nadzorni organ in druge zadevne nadzorne organe. Te korake je mogoče doseči po:

- (i) zaključku postopka iz prejšnjega poglavja in dosegu soglasja, ali
- (ii) zaključku reševanja spora s strani odbora.

200. V zgoraj navedenih odstavkih je navedeno:

- (i) kateri nadzorni organ po prejšnjih korakih sprejme končno odločitev in
- (ii) kateri nadzorni organ uradno obvesti ali obvesti upravljavca, obdelovalca oziroma pritožnika.

201. Člen 60(7) določa postopek, ki ga je treba upoštevati, kadar mora odločitev, usmerjeno na upravljavca ali obdelovalca, sprejeti vodilni nadzorni organ. Člen 60(8) in (9) sta pomembna samo za zadeve, ki temeljijo na pritožbi. S členom 60(8) se urejajo primeri, ko se z odločitvijo zavrže ali zavrne pritožba, odločitev pa bi morali sprejeti nadzorni organi, ki prejmejo pritožbo⁷⁰. Nazadnje, v členu 60(9) je pojasnjen postopek, ki ga je treba upoštevati, kadar se nekateri deli pritožbe zavržejo ali zavrnejo in nadzorni organ, ki prejme pritožbo, sprejme zadevno odločitev v zvezi s pritožnikom, drugi deli pa se uveljavijo in vodilni nadzorni organ sprejme odločitev v zvezi z upravljavcem ali obdelovalcem.

202. Zaradi te povezave se številni pojmi in premisleki v zvezi s členom 60(7) uporabljajo po analogiji za člen 60(8) in (9).

9.2 Sprejetje končne odločitve s strani vodilnega nadzornega organa

203. V skladu s prvim stavkom člena 60(7) mora vodilni nadzorni organ sprejeti odločitev. Ta sprejem je namenjen:

- izvedbi soglasja, doseženega na podlagi člena 60(6), z nacionalno odločitvijo in/ali

⁷⁰ V skladu s členom 60 imajo zadevni nadzorni organi, ki so prejeli pritožbo, na katero se nanaša postopek, posebno vlogo. To je podrobneje pojasnjeno v delu o členu 60(8) in (9). Da se ti nadzorni organi ne bi zamešali z drugimi zadevnimi nadzornimi organi, se uporablja pojem „nadzorni organ, ki prejme pritožbo“. Opozoriti je treba, da ima lahko tudi vodilni nadzorni organ vlogo nadzornega organa, ki prejme pritožbo.

- izvedbi z nacionalno odločitvijo na podlagi zavezujoče odločitve EOVP, sprejete v skladu s členom 65 po postopku iz člena 65(6).

204. V obeh primerih je treba z nacionalno odločitvijo v celoti uveljaviti zavezujoče soglasje, doseženo na podlagi člena 60(6), in/ali zavezujoče usmeritve iz odločitve EOVP na podlagi člena 65⁷¹.
205. Hkrati mora vodilni nadzorni organ prilagoditi obliko v skladu z nacionalnimi upravnimi predpisi. Nazadnje, pred sprejetjem nacionalne odločitve lahko izvede samo redakcijske spremembe⁷².
206. Člen 60(7) ne določa konkretnega časovnega okvira za ta sprejem. V skladu z načelom dobrega upravljanja je treba odločitev sprejeti čim prej. Če pa je bila ta točka dosežena po postopku za skladnost, je treba upoštevati enomesečni rok iz člena 65(6).
207. Pojavijo se lahko izjemni primeri, ko bi sprejem odločitve za upoštevanje sklepnih ugotovitev, ki so zavezujoči za nadzorne organe na podlagi člena 60(6), vplival na zakonitost nacionalne odločitve. To je lahko posledica odločitve Sodišča Evropske unije, ki vključuje drugačno razlago od tiste, ki je zavezujoča za druge zadevne nadzorne organe in vodilni nadzorni organ, ali spremembe zakonodaje. V takih primerih bi moral zadevni nadzorni organ, ki se seznanja s temi novimi dejstvi, nemudoma obvestiti vodilni nadzorni organ in obratno. Vodilni nadzorni organ bi nato moral ustrezno obvestiti druge zadevne nadzorne organe in jim predložiti nov osnutek odločitve, v katerem so upoštevane spremenjene okoliščine. Ta novi osnutek odločitve bi moral biti čim bolj usklajen s prejšnjim osnutkom odločitve, da se uporabi že doseženo soglasje.

9.3 Uradno obveščanje in sporočanje

208. Vodilni nadzorni organ po sprejemu odločitve naslovnike uradno obvesti o njej. V zadevah, ki temeljijo na pritožbi, nadzorni organi, ki prejmejo pritožbo, sporočijo odločitev tudi pritožnikom. Čeprav pojma „uradno obvestiti“ in „sporočiti“ v Splošni uredbi o varstvu podatkov nista opredeljena, sta lahko opredeljena v nacionalnem pravu. Sodišče Evropske unije pa je pojasnilo, da je dolžnost uradnega obveščanja izpolnjena, ko je naslovnik v položaju, v katerem se lahko dejansko seznanja z obstojem odločitve in razlogi, zakaj jo institucija namerava utemeljiti⁷³.
209. V skladu z navedenim se zdi, da ima pojem „uradno obveščanje“ po členu 60(7) do (9) bolj formalen pomen, saj se uporablja za obveščanje osebe, na katero lahko odločitev negativno vpliva in jo zato morda namerava izpodbijati⁷⁴.
210. Zato bi moral nadzorni organ za namene člena 60(7) do (9) ob uradnem obveščanju naslovnika o odločitvi predložiti celoten izvod odločitve v jeziku, ki je v skladu z nacionalnimi predpisi. Poleg tega je država članica, v kateri je bilo poslano uradno obvestilo o odločitvi, država članica, v kateri se lahko

⁷¹ Glej točki 114 in 192. Glej tudi točko 50 Smernic EOVP 03/2021 o uporabi člena 65(1), točka (a), Splošne uredbe o varstvu podatkov – različica za javno posvetovanje.

⁷² Glej opombo 58.

⁷³ Za več informacij glej zadevo C-6/72, združeni zadevi T-121/96 in T-151/96, točka 40, ter združeni zadevi C-115 in 116/81, točka 13.

⁷⁴ Glej tudi točko 55 Smernic EOVP 03/2021 o uporabi člena 65(1), točka (a), Splošne uredbe o varstvu podatkov ter člen 78 in uvodno izjavo 143 Splošne uredbe o varstvu podatkov.

odločitev izpodbija, in kot je pojasnjeno v nadaljevanju, bi bilo treba osebe, ki so bile zgolj obveščene, opozoriti, da je treba sodni postopek začeti v taki državi članici.

211. Vsekakor vodilni nadzorni organ v skladu s členom 60(7) o odločitvi⁷⁵ uradno obvesti glavno ali edino ustanovitev upravljavca ali obdelovalca, odvisno od primera, nato pa drugim zadevnim nadzornim organom in odboru sporoči zadevno odločitev, vključno z informacijami, navedenimi v pododdelku v nadaljevanju. V ta namen bi moral nadzorni organ uporabiti postopek za uradno obveščanje o končni odločitvi iz člena 60 v informacijskem sistemu EOVP.
212. Poleg zagotavljanja preglednosti za zadevne nadzorne organe je sporočanje teh informacij odboru ključno za to, da lahko nadzorni organi izpolnijo svojo obveznost in pripomorejo k dosledni uporabi Splošne uredbe o varstvu podatkov, kot je določeno v členu 51(2). Tako se bodo lahko izognili nedoslednostim pri uporabi Splošne uredbe o varstvu podatkov, če bodo morali v prihodnosti obravnavati podobno zadevo.
213. Nadzorni organ, ki prejme pritožbo, mora nato pritožniku sporočiti izid pritožbe, v skladu z nacionalnimi predpisi in/ali praksami. Poleg tega bi moral v skladu s členom 77(2) pritožnike obvestiti, da lahko pri sodišču v državi članici vodilnega nadzornega organa uveljavljajo pravno sredstvo, če se odločitev vodilnega nadzornega organa nanaša nanje v smislu člena 78(1)⁷⁶.

Primer 9: Po poročanju v medijih, ki je vzbudilo dvom v zakonitost obdelave, ki jo je izvajalo podjetje HappyCompany, več posameznikov pri svojem lokalnem nadzornem organu vloži pritožbo. Po opredelitvi vodilnega nadzornega organa se ta odloči, da bo obravnaval pritožbe v okviru ene zadeve, saj se nanašajo na isto dejavnost obdelave in isto kršitev. Po tem, ko vodilni nadzorni organ sprejme odločitev in o njej uradno obvesti upravljavca, vsak nadzorni organ, ki prejme pritožbo, sporoči odločitev zadevnim pritožnikom. Pritožnike ob tem obvesti tudi, da lahko uveljavljajo pravno sredstvo v državi članici vodilnega nadzornega organa.

214. V tej fazi bi moral vodilni nadzorni organ upravljavca ali obdelovalca obvestiti tudi o obveznostih na podlagi člena 60(10) in morebitnih posledicah njihove neizpolnitve.

9.4 Povzetek ustreznih dejstev in razlogov

215. Ko vodilni nadzorni organ obvesti druge zadevne nadzorne organe in odbor, predloži povzetek⁷⁷ ustreznih dejstev in razlogov v zvezi z zadevno odločitvijo. Ta povzetek bi moral vključevati formalne korake za sprejetje odločitve, razloge zanjo in njeno vsebino.
216. Povzetek bi torej moral vključevati vsaj naslednje informacije⁷⁸:

-) datum končne odločitve;
-) opredelitev vodilnega nadzornega organa in drugih zadevnih nadzornih organov;
-) ime upravljavcev in/ali obdelovalcev;

⁷⁵ V zvezi s formalnimi zahtevami glej tudi oddelek 5.2.2 o pojmu „osnutek odločitve“.

⁷⁶ Nadzorni organ, ki prejme pritožbo, bi moral imeti možnost, da opredeli ustrezno sodišče na podlagi sprejete odločitve, ki jo pošlje vodilni nadzorni organ.

⁷⁷ Ta je ločen od povzetka odločitve.

⁷⁸ Te informacije so navedene v poljih, ki jih je treba izpolniti na obrazcu „končna odločitev“ v informacijskem sistemu EOVP.

-)] ustrezne pravne ugotovitve (kršene določbe/pravice, ki niso bile podeljene⁷⁹) v zvezi z dejansko podlago zadeve⁸⁰;
-)] rezultat postopka in po potrebi sprejete popravljalne ukrepe⁸¹.

217. Po potrebi bi moral biti vsak član odbora na podlagi povzetka sposoben razumeti vsebino in ugotovitve sprejete odločitve. Priporoča se, da vodilni nadzorni organ predloži tudi izvod odločitve v angleščini. V ta namen bi bilo treba uporabiti ustrezna polja v informacijskem sistemu EOVP.

10 ČLEN 60(8): ZAVRŽENJE OZIROMA ZAVRNITEV PRITOŽBE

218. Člen 60(8) se nanaša na primere, ko se zadevni nadzorni organi in vodilni nadzorni organ strinjajo, da se pritožba v celoti zavrže ali zavrne, ali ko tako sklene EOVP na podlagi člena 65. Nadzorni organ, pri katerem je bila vložena pritožba, je lahko vodilni nadzorni organ ali drugi zadevni nadzorni organ. Nadzorni organ, pri katerem je bila vložena pritožba, ima v skladu z navedenim členom tri obveznosti:

-)] sprejeti odločitev;
-)] o njej uradno obvestiti pritožnika;
-)] sporočiti odločitev upravljavcu.

To je treba izvesti z odstopanjem od člena 60(7).

10.1 Odstopanje od odstavka 7

219. V členu 60(8) je določeno odstopanje od primera, ko vodilni nadzorni organ sprejme odločitev in o njej uradno obvesti glavno ali edino ustanovitev upravljavca ali obdelovalca v EU. Uporablja se samo za primere, ko se pritožba v celoti zavrže ali zavrne.

220. Čeprav bi načeloma moral vodilni nadzorni organ v okviru mehanizma „vse na enem mestu“ ostati edini sogovornik upravljavca oziroma obdelovalca za njegovo čezmejno obdelavo, mora v tem specifičnem primeru zadevni nadzorni organ upravljavca oziroma obdelovalca obvestiti o zavrženju ali zavrnitvi zadeve.

10.2 Pojem „zavrženje/zavrnitev“

221. Pojma „zavrženje“ in „zavrnitev“ sta lahko na nacionalni ravni opredeljena različno in imata različne postopkovne oziroma upravne posledice. V Splošni uredbi o varstvu podatkov sta vselej navedena oba ukrepa, tj. zavrženje ali zavrnitev⁸².

222. Sodišče Evropske unije je dosledno menilo, da je običajno treba pojme določbe prava EU, ki se za določitev svojega pomena in obsega ne sklicuje izrecno na pravo države članice, razlagati samostojno in enotno po vsej EU, ob upoštevanju besedila določbe ter njenega ozadja in cilja, ki se uresničuje z zadevno zakonodajo. To izhaja iz potrebe po enotni uporabi prava EU in načela enakosti⁸³.

⁷⁹ To je lahko posledica omejitev iz člena 23.

⁸⁰ Glej na primer polji „Opis primera sodelovanja“ in „Pravna podlaga Splošne uredbe o varstvu podatkov“.

⁸¹ Glej na primer polje „Vrsta odločitve“.

⁸² Zadevni nadzorni organ pred tem soglašaja z vsebinskimi posledicami odločitve. Posledice je treba uresničiti v skladu z nacionalnim pravom, na primer z zavrnitvijo ali zavrženjem.

⁸³ Glej na primer zadevo C-617/15, Hummel Holding, točka 22 in v njej navedeno sodno prakso.

223. Kar zadeva razlago pojmov „zavrženje“ oziroma „zavrnitev“, se je mogoče sklicevati na besedilo člena 60(9), v katerem sta pojma predstavljena kot nasprotje odločitvi o „uveljavitvi“ pritožbe. Opozoriti je treba, da se člen 60(9) nanaša na primer, ko vodilni nadzorni organ sprejme odločitev „o delu, ki se nanaša na ukrepe, povezane z upravljavcem“, pri čemer vodilni nadzorni organ o odločitvi uradno obvesti upravljavca oziroma obdelovalca, medtem ko zadevni nadzorni organ sprejme odločitev „o delu, ki se nanaša na zavrženje ali zavrnitev pritožbe“, pri čemer nadzorni organ, ki prejme pritožbo, o odločitvi uradno obvesti pritožnika. Tako je mogoče člen 60(9) v povezavi s členom 60(8) razlagati tako, da zavrženje oziroma zavrnitev pritožbe kot rezultat postopka iz člena 60 pomeni, da končna odločitev (njen del), ki jo je treba sprejeti, ne vključuje ukrepa, ki ga je treba sprejeti v zvezi z upravljavcem.
224. S tega vidika se lahko šteje, da taka odločitev negativno vpliva na pritožnika. To potrjuje zakonodajni postopek za Splošno uredbo o varstvu podatkov, v okviru katerega se je uporabljal splošnejši sklic na „negativne“ odločitve za pritožnika⁸⁴. Izrecni sklic na pravico do pravnega sredstva in bližino pritožniku (kot sta navedeni zlasti v točki 213) tudi nakazuje, da bi morale v to kategorijo spadati negativne odločitve za pritožnike. Kadar se pritožba ne upošteva na nobeni ravni v končni odločitvi, vodilni nadzorni organ pa z njo ne sprejme nobenega ukrepa v zvezi z upravljavcem oziroma obdelovalcem, upravljavec oziroma obdelovalec nima interesa za uveljavljanje pravnega sredstva v državi članici glavne ustanovitve. V nasprotju s tem ima pritožnik interes za izpodbijanje odločitev, ki negativno vplivajo nanj, v svoji državi članici in svojem jeziku⁸⁵.
225. Zato bi bilo treba odločitev o zavrženju ali zavrnitvi pritožbe (ali njenih delov) razlagati kot primer, ko vodilni nadzorni organ pri obravnavi pritožbe ugotovi, da ni pravne podlage za trditve pritožnika, in se v zvezi z upravljavcem ne sprejmejo nobeni ukrepi. V takem primeru je treba pritožbo zavreči ali zavrniti, odvisno od primera, z odločitvijo, ki jo sprejme nadzorni organ, ki prejme pritožbo⁸⁶.
226. Pritožnik lahko uradno obvestilo, ki ga je prejel na podlagi člena 60(8), uporabi za uresničevanje pravice do pravnega sredstva zoper odločitev nadzornega organa. Dejstvo, da mora to odločitev sprejeti nadzorni organ, ki prejme pritožbo, zagotavlja bližino med pritožnikom in pristojnim sodiščem v skladu s členoma 78(3) in 47 Listine o temeljnih pravicah (s predložitvijo zadeve sodišču v državi članici pritožnika, saj bo odločitev sprejel zadevni nadzorni organ v navedeni državi članici)⁸⁷.
227. To pomeni, da bi bilo treba za potrebe uporabe člena 60(8) in (9) ter zadnjega stavka člena 60(7) v odločitvi, ki je rezultat postopka sodelovanja, jasno določiti zavrženje ali zavrnitev pritožbe ali ukrep,

⁸⁴ Glej <https://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-14788-2014-REV-1/en/pdf>. V tej različici je bilo v določbi navedeno: „Kadar se odločitev, o kateri je bil dosežen dogovor, nanaša na pritožbo in negativno vpliva na pritožnika, zlasti kadar se pritožba zavrne ali zavrže ali pa se potrdi samo v določenem delu, vsak nadzorni organ, ki je prejel tako pritožbo, sprejme odločitev v zvezi z navedeno pritožbo in jo pošlje pritožniku.“ str. 36.

⁸⁵ Glej tudi sklepne predloge generalnega pravobranilca v zadevi C-645/19, Facebook. V točki 105 sklepnih predlogov je navedeno:

„Zdi se, da je poseben namen teh mehanizmov za prehod pristojnosti za sprejemanje odločitev in po potrebi morebiti za sprejemanje dvostopenjskih odločitev (VNO v razmerju do upravljavca ali obdelovalca in lokalni organ v razmerju do pritožnika) preprečiti, da bi posamezniki, na katere se nanašajo osebni podatki, morali ‚krožiti‘ po sodnih dvoranah Evropske unije, da bi začeli postopek proti nedejavnim nadzornim organom.“

⁸⁶ Po možnosti v skladu z nacionalnimi določbami, ki se uporabljajo, če določajo točni obseg zavrženja oziroma zavrnitve.

⁸⁷ Glej uvodno izjavo 141: „[...] pravico do učinkovitega pravnega sredstva v skladu s členom 47 Listine [...], če nadzorni organ [...] v celoti ali deloma zavrže ali zavrne [pritožbo] [...].“

ki ga mora vodilni nadzorni organ sprejeti v zvezi z upravljavcem, da lahko vodilni nadzorni organ in zadevni nadzorni organ pri izvajanju člena 60(7), (8) ali (9) ustrezno usmerita poznejše sprejetje zadevnih nacionalnih odločitev.

228. Če tako določa nacionalno pravo, bi se morali nadzorni organi zanašati na ti opredelitvi zavrženja oziroma zavrnitve in na nacionalne upravne prakse glede zavrženja oziroma zavrnitve pritožbe, ter v takih zadevah ustrezno ravnati⁸⁸. Vsekakor bi bilo treba v osnutku odločitve, ki se pošlje v skladu s prejšnjimi oddelki, navesti jasne razloge, zakaj se pritožba zavrže oziroma zavrne v skladu z ustreznimi nacionalnimi predpisi.
229. Opozoriti je treba, da je zavrženje ali zavrnitev v tej fazi drugačna od morebitne ugotovitve zavrženja ali zavrnitve v fazi preizkusa v pritožbenem postopku. Kot je poudarjeno v točki 50, ta preizkus opravi nadzorni organ, ki prejme pritožbo, pred predložitvijo pritožbe vodilnemu nadzornemu organu. V takem primeru bi se pritožba zavrgla ali zavrnila pred fazo sodelovanja.
230. Upoštevati je treba tudi, da v nekaterih primerih rezultat postopka na podlagi mehanizma „vse na enem mestu“ zaradi ukrepov, ki jih pri obravnavi pritožbe sprejme vodilni nadzorni organ, ne vpliva negativno na interese posameznikov, na katere se nanašajo osebni podatki. V takih primerih je ključni dejavnik dokazana odprava pravne podlage za pritožbo, tj. pravice pritožnika so se uresničile z ukrepanjem vodilnega nadzornega organa v zvezi z upravljavcem, ki je ustrezalo navedbam pritožnika. Če je pritožnik med postopkom obveščen o zanj ugodnem rezultatu, se lahko vodilni nadzorni organ v takih primerih odloči, da ne bo več ukrepal v zvezi z upravljavcem, tj. noben od zgoraj navedenih dejavnikov v zvezi z zavrženjem oziroma zavrnitvijo v primerjavi z ukrepanjem ni relevanten.
231. To velja zlasti v primeru mirne rešitve, ko se zadeva reši ugodno za posameznika, na katerega se nanašajo osebni podatki, vodilni nadzorni organ ugotovi kršitev, navedeno v pritožbi, pritožnik pa se strinja z mirno rešitvijo pritožbe. Ta primer spada na področje uporabe člena 60(7). Kot je zgoraj navedeno, odločitev ne vpliva negativno na pritožnika, ki je izrazil zadovoljstvo s predlagano rešitvijo, in je zato nadzornemu organu, ki je prejel pritožbo, ni treba sprejeti v skladu s členom 60(8) ali (9), saj ne vključuje zavrženja ali zavrnitve. V takem primeru mora končno odločitev sprejeti vodilni nadzorni organ⁸⁹, ki mora upoštevati doseženo rešitev kot edini sogovornik upravljavca oziroma obdelovalca na podlagi člena 56(6).
232. To velja tudi za primere, ki ne spadajo na področje mirnih rešitev, saj vodilni nadzorni organ ni poskušal ali ni mogel doseči take rešitve, vendar je upravljavec zaradi ukrepov vodilnega nadzornega organa pri obravnavi pritožbe prekinil kršitev in v celoti izpolnil zahtevo pritožnika. Zaradi tega rezultata in specifičnih okoliščin zadeve lahko vodilni nadzorni organ meni, da je za zadevno pritožbo najustreznejša odločitev, da se prekine obravnava pritožbe, pri čemer se prizna dosežena rešitev, v zvezi z upravljavcem pa se ne sprejmejo ukrepi⁹⁰.

⁸⁸ Nadzorni organi bi morali zagotoviti usklajenost uporabe takih opredelitev z razumevanjem pojmov, kot so predstavljeni v tem oddelku.

⁸⁹ Ker je to splošno pravilo, glej tudi sodbo Sodišča v zadevi C-645/19, točka 56: „V skladu s členom 60(7) navedene uredbe je vodilni nadzorni organ tisti, ki mora načeloma sprejeti odločitev v zvezi z zadevno čezmejno obdelavo [...]“.

⁹⁰ To ne vpliva na oceno „ustreznega obsega“, v katerem je treba proučiti pritožbo, v skladu s členom 57(1), točka (f), za katero so pristojni nadzorni organi.

233. Ker pa je vodilni nadzorni organ dejansko ugotovil kršitev, bi morala odločitev, da se ne sprejmejo ukrepi v zvezi z upravljavcem, temeljiti na skrbni presoji okoliščin celotne pritožbe, da se ohrani ista raven jamstev, ki se zagotavljajo posameznikom, na katere se nanašajo osebni podatki.
234. Po drugi strani pa v tem okviru končne odločitve ne izda nadzorni organ, ki prejme pritožbo, ampak vodilni nadzorni organ v skladu z odstavkom 7, čeprav na podlagi take končne odločitve ni treba sprejeti ukrepov v zvezi z upravljavcem in ob priznavanju vloge vodilnega nadzornega organa kot edinega sogovornika upravljavca, ki ga zadeva zadevna pritožba, ter dejstva, da lahko ugotovitev kršitve negativno vpliva na upravljavca. To bi pritožniku onemogočilo izpodbijati odločitev v državi članici, v kateri je bila vložena pritožba, ne glede na to, ali pravna podlaga za uveljavljanje pravnega sredstva zoper nadzorni organ še obstaja. O tem odločajo sodišča v posameznem primeru. Kadar bi se lahko pojavil tak primer, bi moral vodilni nadzorni organ vselej prek nadzornega organa, ki prejme pritožbo, zagotoviti, da je pritožnik ustrezno obveščen o pozitivnem dosežku in predvidenem rezultatu pritožbe ter da se s tem strinja.
235. Nazadnje, opozoriti je treba, da so se morali o odločitvi, da se ne sprejmejo ukrepi v zvezi z upravljavcem, tudi v primeru obstoja kršitve, dogovoriti vodilni nadzorni organ in drugi zadevni nadzorni organi, kar pomeni, da so bile vse okoliščine zadeve ustrezno upoštevane, vključno z jamstvi glede pritožnikovih pravic in svoboščin.

Primer 10: Nezadovoljna stranka vložijo pritožbo pri lokalnem nadzornem organu v državi članici A. Nadzorni organ opravi predhodni preizkus in pritožbo posreduje vodilnemu nadzornemu organu. Vodilni nadzorni organ po prejemu pritožbe in preiskavi zadeve ne ugotovi dokazov v podporo pritožbi. Zato ne more ugotoviti kršitve in sklene, da se pritožba zavrne oziroma zavrže, v zvezi z upravljavcem pa se ne sprejmejo ukrepi. Vodilni nadzorni organ pošlje osnutek odločitve o tem, in ker ugovora ni, nadzorni organ, ki prejme pritožbo, v skladu s členom 60(8) sprejme končno nacionalno odločitev o zavrnitvi oziroma zavrženju pritožbe ter pritožnika uradno obvesti o njej.

Primer 11: Pritožnik navede, da je upravljavcu poslal zahtevo in ni prejel odgovora. Organ za varstvo podatkov ne prejme odgovora na ukrepe za predhodni preizkus. Nadzorni organ, ki prejme pritožbo, pošlje zadevo vodilnemu nadzornemu organu. Vodilni nadzorni organ ugotovi, da je bila zahteva poslana na napačen oziroma neobstoječ naslov in ne na naslov, naveden na spletnem mestu upravljavca (zdi se, da je pritožnik uporabil naslov contact@XXX.com, ne da bi preveril kontaktne naslove, navedene na spletnem mestu). Vodilni nadzorni organ pošlje osnutek odločitve, v skladu s katero je treba pritožbo zavreči oziroma zavrniti, saj je napako naredil pritožnik. Ker ugovora ni, nadzorni organ, ki prejme pritožbo, v skladu s členom 60(8) sprejme končno odločitev o zavrženju oziroma zavrnitvi in pritožnika uradno obvesti o njej.

Primer 12: Nezadovoljna stranka vložijo pritožbo pri lokalnem nadzornem organu v državi članici A in navede, da spletno mesto HappyCompany krši njene pravice. Po predhodnem preizkusu se pritožba posreduje vodilnemu nadzornemu organu v državi članici B. Vodilni nadzorni organ začne preiskavo, vendar ne more dostopati do zadevnega spletnega mesta. Po dodatnem poizvedovanju ugotovi, da je upravljavec v tem času prenehal delovati. Zato preiskave ni mogoče nadaljevati, vodilni nadzorni organ pa ne more ugotoviti zadostnih dokazov v podporo trditvam pritožnika. Vodilni nadzorni organ pošlje osnutek odločitve, da bi bilo treba pritožbo zavreči, saj podlage za pritožbo ni več. Ker ugovora ni, nadzorni organ, ki prejme pritožbo, v skladu s členom 60(8) sprejme končno nacionalno odločitev o zavrženju oziroma zavrnitvi pritožbe in pritožnika uradno obvesti o njej.

Primer 13: Nezadovoljna stranka vložil pritožbo pri lokalnem nadzornem organu in navede, da HappyCompany nezakonito hrani in obdeluje njene podatke ter tako krši njene pravice. Po predhodnem preizkusu se pritožba posreduje vodilnemu nadzornemu organu. Vodilni nadzorni organ začne preiskavo, upravljavec pa ga obvesti, da v svoji zbirki dejansko hrani podatke pritožnika, ker služba za upravljanje odnosov s strankami zaradi napake ni pravočasno izbrisala informacij (preferenc, zgodovine nakupov itd.). Informacije so bile izbrisane takoj po prejemu dopisa, ki ga je poslal vodilni nadzorni organ. Vodilnemu nadzornemu organu se pošlje dokazilo o tem. Na podlagi tega vodilni nadzorni organ pošlje osnutek odločitve, v katerem navede, da je bila kršitev upravljavca ugotovljena in odpravljena po posredovanju vodilnega nadzornega organa, ter ne predlaga nobenih popravilnih ukrepov v zvezi z upravljavcem, zlasti ker je prvič storil tako kršitev. V skladu s tem vodilni nadzorni organ predlaga uporabo možnosti, da sam sprejme končno odločitev na podlagi člena 60(7). Ker ugovora ni, sprejme ustrezno končno nacionalno odločitev in upravljavca uradno obvesti o njej, nadzorni organ, ki prejme pritožbo, pa tako odločitev sporoči pritožniku.

10.3 Sprejem odločitve

236. Nadzorni organ, ki mora sprejeti odločitev, je nadzorni organ, ki je prejel pritožbo. To lahko velja za več nadzornih organov. Odločitev bi bilo treba sprejeti v skladu z nacionalno zakonodajo. Tudi kadar je nadzorni organ, ki prejme pritožbo, vodilni nadzorni organ, je treba odločitev sprejeti v skladu s postopkom iz odstavka 8 in z odstopanjem od odstavka 7 (pravilo *lex specialis*). Zato je lahko nadzorni organ, ki prejme pritožbo in sprejme odločitev, vodilni nadzorni organ, drug zadevni nadzorni organ ali oboje (ali vse), odvisno od števila in narave pritožb.
237. Kadar se pritožba vložil pri enem ali več zadevnih nadzornih organov, vodilni nadzorni organ pripravi osnutek odločitve o zavrženju oziroma zavrnitvi pritožb, zadevni nadzorni organi pa izdajo končno odločitev v informacijskem sistemu EOVP ter jo sprejmejo tudi na nacionalni ravni in uvedejo potrebne nacionalne pravne določbe.
238. Ob izdaji odločitve mora zadevni nadzorni organ v celoti uveljaviti osnutek odločitve, ki je zavezujoč za vodilni nadzorni organ in druge zadevne nadzorne organe na podlagi člena 60(6), in/ali zavezujočo odločitev EOVP na podlagi člena 65(1), točka (a)⁹¹.

10.4 Sporočanje in uradno obveščanje

239. Po sprejemu odločitve nadzorni organi, ki prejmejo pritožbo, pritožnika uradno obvestijo o njej in jo sporočijo upravljavcu oziroma obdelovalcu⁹². To mora storiti vsak nadzorni organ, ki prejme pritožbo, v skladu z nacionalnimi predpisi in praksami ter v jeziku, določenem s temi določbami. V ta namen se lahko zanaša na pomoč vodilnega nadzornega organa pri sporočanju odločitve upravljavcu oziroma obdelovalcu v njegovem imenu. Vsekakor mora nadzorni organ, ki prejme pritožbo, pritožnika in upravljavca obvestiti, da lahko uveljavljata pravno sredstvo v državi članici nadzornega organa, ki prejme pritožbo.
240. Nadzorni organ, ki prejme pritožbo, bi nato moral odločitev sporočiti drugim zadevnim nadzornim organom in odboru, vključno s povzetkom ustreznih dejstev in razlogov, kot je pojasnjeno v oddelku 9.4. To temelji na utemeljitvi obveznosti sporočanja iz člena 60(7) v zvezi z odločitvijo, ki jo sprejme vodilni nadzorni organ, pri čemer naj bi se s sporočanjem drugim zadevnim nadzornim organom in odboru zagotovila doslednost. Z izmenjavo informacij o dejanski končni odločitvi, sprejeti na nacionalni

⁹¹ Obseg morebitnih sprememb je predstavljen v točki 207.

⁹² Glej oddelek 10.4 o razliki med obveščanjem in sporočanjem.

ravni – ne glede na to, kateri nadzorni organ sprejme tako končno nacionalno odločitev – naj bi se zagotovila seznanjenost z nacionalnimi odločitvami in preprečila nedoslednost pri izvajanju prava EU. Tako se zdi, da čeprav člen 60(8) ne določa izrecno, da bi moral zadevni nadzorni organ predložiti povzetek ustreznih dejstev in razlogov, je to splošna zahteva, s katero naj bi se zagotovilo dosledno izvajanje Splošne uredbe o varstvu podatkov.

11 ČLEN 60(9): DELNO ZAVRŽENJE OZIROMA ZAVRNITEV

241. Člen 60(9) je predvsem postopkovni korak postopka iz člena 60, ki se uporablja po tem, ko se vključeni nadzorni organi dogovorijo o osnutku odločitve, ki vključuje uveljavljene in zavržene oziroma zavrnjene⁹³ dele, in ta osnutek odločitve postane zanje zavezujoč.
242. V praksi to pomeni, da je bila v tej fazi postopka že sprejeta odločitev o delnem zavrženju oziroma zavrnitvi, deli osnutka odločitve, ki se nanašajo na zavrženje oziroma zavrnitev, in deli v zvezi z nadaljnjimi ukrepi vodilnega nadzornega organa pa so jasno opredeljeni v osnutku odločitve. Nadzorni organi ga morajo zgolj še formalizirati s potrebnimi postopki sprejetja, opisanimi v členu 60(9). Na podlagi tega se sprejmejo končne nacionalne odločitve, s katerimi je treba v celoti uveljaviti osnutek odločitve, ki je zavezujoč za vse zadevne nadzorne organe na podlagi člena 60(6), in/ali zavezujočo odločitev EOVP na podlagi člena 65(1), točka (a).
243. V skladu s tem so povezane naloge uradnega obveščanja oziroma sporočanja razdeljene med vodilni nadzorni organ in nadzorne organe, ki prejmejo pritožbo. Vodilni nadzorni organ sprejme odločitev za dele pritožbe, ki niso bili zavrženi ali zavrjnjeni, v skladu z oddelkom 10.2. O svoji odločitvi uradno obvesti upravljavca, sporoči pa jo tudi pritožniku; glede tega EOVP meni, da se lahko vodilni nadzorni organ zaradi upravne učinkovitosti zanaša na nadzorne organe, ki prejmejo pritožbo, da sporočijo informacije pritožnikom. Vsak nadzorni organ, ki prejme pritožbo, sprejme odločitev za zavržene oziroma zavrnjene dele pritožbe, ki je bila vložena pri njem, v skladu s pristopom iz prejšnjega oddelka (glej zlasti točko 239).

Primer 14: Nezačuden je, da stranka vložila pritožbo pri lokalnem nadzornem organu in navede, da HappyCompany nezakonito hrani in obdeluje njene podatke ter tako krši njene pravice. Po predhodnem preizkusu se pritožba posreduje vodilnemu nadzornemu organu. Vodilni nadzorni organ začne preiskavo, upravljavec pa ga obvesti, da v svoji zbirki dejansko hrani podatke pritožnika, ker služba za upravljanje odnosov s strankami zaradi napake ni pravočasno izbrisala nepotrebnih informacij (preferenc, zgodovine nakupov itd.). Nekatere podatke pritožnika pa je treba hraniti dlje zaradi finančnih in davčnih zahtev; vodilnemu nadzornemu organu se predloži dokazilo o tem. Zato vodilni nadzorni organ predloži osnutek odločitve, v katerem uveljavi dele pritožbe in s katerim upravljavcu odredi, naj dokončno izbriše nepotrebne informacije, ter mu izreče opomin, hkrati pa prizna pravico upravljavca, da hrani preostale osebne podatke v skladu z zakonodajo, in potrebo po tem, da nadzorni organ, ki prejme pritožbo, zavrne zadevni del pritožbe. Ker ugovor ni vложен, vodilni nadzorni organ sprejme končno nacionalno odločitev, s katero upravljavcu odredi, naj izpolni zahtevo pritožnika za izbris nepotrebnih informacij, ter o njej uradno obvesti upravljavca, odločitev pa sporoči tudi pritožniku; nadzorni organ, ki prejme pritožbo, sprejme končno nacionalno odločitev, s katero zavrne pritožbo v delu v zvezi z zahtevo za izbris nepotrebnih informacij, ter o njej uradno obvesti pritožnika, sporoči pa jo tudi upravljavcu. Vodilni nadzorni organ in zadevni nadzorni organ drugim nadzornim

⁹³ Glej oddelek 10.2. Pomen teh pojmov je enak v obeh točkah.

organom in odboru prek informacijskega sistema EOVP predložita povzetek ustreznih dejstev in razlogov, in sicer vsak za zadevno končno nacionalno odločitev.

12 ČLEN 60(10): URADNO OBVEŠČANJE VODILNEGA NADZORNEGA ORGANA OZIROMA ZADEVNIH NADZORNIH ORGANOV O UKREPIH, KI JIH SPREJME UPRAVLJAVEC ALI OBDELOVALEC

244. Odstavek 10 se nanaša na primer v okviru mehanizma „vse na enem mestu“, ki se pojavi po tem, ko vodilni nadzorni organ upravljavca ali obdelovalca uradno obvesti o odločitvi, sprejeti zoper njega, pri čemer od upravljavca ali obdelovalca zahteva, naj ukrepa na podlagi pritožbe.
245. Uradno obvestilo o tej odločitvi se pošlje v skladu s členom 60(7) ali (9), kadar vodilni nadzorni organ upošteva samo nekatere navedbe iz pritožbe zoper upravljavca ali obdelovalca.
246. Prvi stavek člena 60(10) vključuje obveznost upravljavca ali obdelovalca, da sprejme potrebne ukrepe za zagotovitev spoštovanja odločitve, s katero se izvajajo podeljena popravljalna pooblastila iz člena 58(2).
247. Upravljavec ali obdelovalec mora zagotoviti, da te ukrepe izvedejo vse njegove ustanovitve v EGP, v katerih se izvaja zadevna obdelava.
248. Drugi stavek člena 60(10) vključuje drugo obveznost upravljavca ali obdelovalca, tj. da vodilni nadzorni organ uradno obvesti o vseh ukrepih, ki jih je sprejel za zagotovitev spoštovanja odločitve, kadar ta vključuje popravljalne ukrepe. S to obveznostjo se zagotovi učinkovitost izvrševanja. Poleg tega je podlaga za morebitne potrebne naknadne ukrepe, ki jih izvede vodilni nadzorni organ, in to prav tako v sodelovanju z drugimi zadevnimi nadzornimi organi⁹⁴.
249. Drugi stavek člena 60(10) vključuje tudi obveznost vodilnega nadzornega organa, da drugim zadevnim nadzornim organom sporoči ukrepe, ki jih je sprejel upravljavec ali obdelovalec za spoštovanje odločitve, sprejete zoper njega. Čeprav rok, v katerem mora vodilni nadzorni organ drugim zadevnim nadzornim organom predložiti take informacije, ni določen, bi jih moral razkriti takoj, ko jih prejme od upravljavca ali obdelovalca.

Ob sporočanju teh informacij drugim zadevnim nadzornim organom bi moral razmisliti o tem, da bi jim predložil tudi svojo oceno, če ugotovi, da so sprejeti ukrepi nezadostni, zlasti da bi se lahko odločili, ali so potrebni dodatni ukrepi.

13 ČLEN 60(11): NUJNI POSTOPEK

250. Člen 60(11) se nanaša na „izjemne okoliščine“, v katerih lahko nadzorni organ med postopkom iz člena 60 uporabi nujni postopek iz člena 66.

⁹⁴ Glej oddelek 4.

251. Te smernice so osredotočene predvsem na besedilo člena 60(11), tj. na pogoje za uporabo člena 66 med postopkom na podlagi mehanizma „vse na enem mestu“ ter njegove posledice za odprti postopek na podlagi mehanizma „vse na enem mestu“.

13.1 Pogoji za uporabo člena 66

252. Nadzorni organ lahko uporabi nujni postopek iz člena 66 v skladu s členom 60(11), če so izpolnjeni naslednji **kumulativni** pogoji:

- J nadzorni organ je zadevni nadzorni organ;
- J obstajajo izjemne okoliščine;
- J zadevni nadzorni organ meni, da obstaja nujna potreba po ukrepanju; in
- J taki nujni ukrepi so namenjeni varstvu interesov posameznikov, na katere se nanašajo osebni podatki.

V nadaljevanju je pojasnjen vsak pogoj.

253. Člen 60(11) se nanaša na zadevni nadzorni organ, ki je del postopka iz člena 60, tj. na zadevni nadzorni organ, ki sodeluje v postopku na podlagi mehanizma „vse na enem mestu“⁹⁵. Tak zadevni nadzorni organ lahko uporabi člen 66, če so izpolnjeni vsi pogoji, ki se uporabljajo. Ker je v skladu z opredelitvijo iz člena 4(22) tudi vodilni nadzorni organ zadevni nadzorni organ, lahko načeloma tudi ta uporabi člen 60(11), če so izpolnjeni vsi drugi pogoji.

254. „Izjemne okoliščine“ bi se lahko pojavile, kadar zaradi nujnosti obravnavanega primera ni mogoče v ustreznem časovnem okviru uporabiti „standardnega“ postopka sodelovanja ali postopka za skladnost. Zaradi izjemne narave takih okoliščin je potrebna ozka razlaga. To velja zlasti, če zadevni nadzorni organ kljub odprtemu postopku iz člena 60 namerava v skladu s členom 60(11) zahtevati, naj EOVP sprejme nujno mnenje ali nujno zavezujočo odločitev pod pogoji iz člena 66(3), tj. kadar se šteje, da pristojni nadzorni organ (najverjetneje vodilni nadzorni organ kot tak) „ni sprejel ustreznega ukrepa“. Nadzorni organ bi moral vse neformalne ukrepe za zagotovitev ukrepanja pristojnega nadzornega organa sprejeti pred tem, saj je to očitno v skladu s ciljem doseganja soglasja, na katerem temelji celotni postopek iz člena 60.

255. V zvezi z „nujno potrebo po ukrepanju“ in merili, ki jih mora uporabiti zadevni nadzorni organ za oceno nujnosti v specifičnih okoliščinah, se je mogoče sklicevati na uvodno izjavo 137, v kateri je navedeno, da lahko nujna potreba obstaja „zlasti kadar obstaja nevarnost, da bi lahko bilo uresničevanje pravice posameznika, na katerega se nanašajo osebni podatki, močno ovirano“. V skladu z evropsko sodno prakso neposrednosti nastanka škode ni treba dokazati z absolutno gotovostjo. Dovolj je, da se dokaže, da je škoda predvidljiva z zadostno stopnjo verjetnosti⁹⁶.

256. V zvezi s četrtem pogojem je treba opozoriti, da se v nasprotju s členom 66 člen 60(11) ne nanaša na „pravice in svoboščine posameznikov, na katere se nanašajo osebni podatki“, ampak bolj splošno na njihove „interese“. Ker pa je postopek, ki ga je treba uporabiti, tisti „iz člena 66“, EOVP meni, da taki

⁹⁵ Glej točko 22 in naslednje.

⁹⁶ Glej sklep v zadevi T-346/06 R, IMS proti Komisiji, ECLI:EU:T:2007:164, točki 121 in 123.

interesi ustrezajo pravicam in svoboščinam posameznikov, na katere se nanašajo osebni podatki, iz člena 66.

257. Kot je navedeno zgoraj, so ti pogoji kumulativni, zadevni nadzorni organ pa mora za vsakega od njih predložiti „razloge“, ne glede na to, ali namerava sprejeti nujne ukrepe na podlagi člena 66(1) ali zahtevati nujno mnenje ali nujno zavezujočo odločitev EOVP na podlagi člena 66(2) ali (3).

258. Poleg tega bi moral zadevni nadzorni organ pred sprejetjem takega ukrepa poleg pogojev iz člena 60(11) proučiti več dodatnih dejavnikov, na primer:

-)] elemente, zbrane pri postopku na podlagi mehanizma „vse na enem mestu“;
-)] izmenjave informacij z drugimi zadevnimi nadzornimi organi (vključno z vodilnim nadzornim organom);
-)] izmenjave informacij v zvezi z zadevno čezmejno obdelavo z upravljavcem oziroma obdelovalcem in po potrebi pritožnikom;
-)] fazo, doseženo v postopku iz člena 60 (zlasti to, kako blizu zaključka je postopek in s tem sprejetja izvršilnih ukrepov v zvezi z upravljavcem oziroma obdelovalcem).

259. Glede „nujne potrebe po ukrepanju“ bi moral zadevni nadzorni organ upoštevati zlasti zadnjo točko.

13.2 Povezava z odprtim postopkom sodelovanja iz člena 60

260. Nujni postopek iz člena 66 zaradi svoje izjemne narave pomeni odstopanje od postopka iz člena 60, vendar nanj ne vpliva. Če se torej zadevni nadzorni organ zanaša na nujni postopek v skladu s členom 60(11) in so vsi ustrezni pogoji izpolnjeni, to ne povzroči prekinitve obstoječega postopka na podlagi mehanizma „vse na enem mestu“. Zato bo treba v navedenem postopku ustrezno upoštevati posledice začasnih ukrepov, ki jih zadevni nadzorni organ sprejme v skladu s členom 66(1), in/ali nujnega mnenja ali nujne zavezujoče odločitve EOVP, ki se zahteva v skladu s členom 66(2) ali (3).

261. S splošnega vidika obstaja razlika glede na naravo zahtevanih nujnih ukrepov:

-)] zadevni nadzorni organ sprejme ukrepe, ki so začasni in omejeni na nacionalno ozemlje navedenega organa, v skladu s členom 66(1) ter ne namerava zahtevati končnih ukrepov od EOVP;
-)] zadevni nadzorni organ je sprejelčasne ukrepe v skladu s členom 66(1) in namerava zahtevati končne ukrepe z uporabo člena 66(2), ali pa namerava neposredno zahtevati končne ukrepe z uporabo člena 66(3).

262. V primeru uporabe člena 66(1) se lahko postopek na podlagi mehanizma „vse na enem mestu“ nadaljuje za sprejetje končnih ukrepov pod vodstvom vodilnega nadzornega organa, ne da bi imeli začasni ukrepi zadevnega nadzornega organa posebne posledice za navedeni postopek. Kadar pa se uporabi člen 66(2) ali (3), so nujni ukrepi, ki jih od EOVP zahteva zadevni nadzorni organ, končni. Zato v takem primeru nujna zavezujoča odločitev ali nujno mnenje EOVP neizogibno vpliva na odprti postopek na podlagi mehanizma „vse na enem mestu“, zlasti zato, ker mora vodilni nadzorni organ brez odlašanja izvesti navedeno odločitev ali mnenje. V skladu s tem morajo vodilni nadzorni organ in drugi zadevni nadzorni organi prekiniti obravnavo zadeve do izdaje take nujne zavezujoče odločitve ali nujnega mnenja.

263. Ko EOVP izda nujno mnenje ali nujno zavezujočo odločitev, se lahko postopek na podlagi mehanizma „vse na enem mestu“ nadaljuje, pri tem pa je treba upoštevati učinke nujnega postopka. Vendar je pri tem treba upoštevati, da mora vodilni nadzorni organ prav zaradi nujnosti zadeve, ki jo je potrdil EOVP, sprejeti končno odločitev za upoštevanje nujnega mnenja ali nujne zavezujoče odločitve EOVP v zelo omejenem roku, ki ga EOVP določi za vsak primer posebej (na primer v dveh tednih ali enem mesecu).
264. Vodilni nadzorni organ in drugi zadevni nadzorni organi so v najboljšem položaju, da ugotovijo, ali so bila vprašanja, obravnavana v odprtem postopku na podlagi mehanizma „vse na enem mestu“, v celoti zajeta s končno odločitvijo vodilnega nadzornega organa, sprejeto na podlagi nujne zavezujoče odločitve ali nujnega mnenja EOVP, ali pa so nekatera vprašanja ostala nerešena.
265. V prvem primeru se postopek na podlagi mehanizma „vse na enem mestu“ zaključi po sprejetju končne odločitve vodilnega nadzornega organa, ki mu sledijo postopkovni koraki, urejeni s členom 60(7) do (9), odvisno od posamezne zadeve. To lahko pomeni, da je zadeva zaključena, zato vodilni nadzorni organ ne pošlje osnutka odločitve v skladu s členom 60(3)⁹⁷. Če je treba poleg vprašanj, na katera se je nanašalo nujno mnenje ali nujna zavezujoča odločitev, obravnavati še katera vprašanja, mora vodilni nadzorni organ jasno opredeliti vprašanja iz osnutka odločitve, ki jih je še treba obravnavati v okviru sedanjega postopka na podlagi mehanizma „vse na enem mestu“, in vprašanja, ki so bila rešena na podlagi nujne zavezujoče odločitve ali nujnega mnenja EOVP. V takem primeru se odprti postopek iz člena 60 nadaljuje po tem, ko vodilni nadzorni organ sprejme končno odločitev in pošlje uradno obvestilo o njej, in sicer od faze, v kateri se je začasno prekinil zaradi nujnega postopka.

⁹⁷ Vsekakor v takem primeru zadevni nadzorni organi izrazijo svoje mnenje že v okviru nujne zavezujoče odločitve ali nujnega mnenja EOVP.

KRATEK VODNIK

I. UVOD

Ta priloga temelji na Splošni uredbi o varstvu podatkov in smernicah EOVP o členu 60, za morebitno vprašanje pravne razlage pa jo je treba razlagati v povezavi z ustreznimi oddelki uredbe in smernic.

Namen tega dokumenta je zagotoviti hitre referenčne informacije o postopkih v zvezi s sodelovanjem med vodilnim nadzornim organom in drugimi zadevnimi nadzornimi organi v primeru čezmejne obdelave. Dokument je zato strukturiran v skladu z zaporedjem korakov, ki jih je treba izvesti v postopku iz člena 60, pri čemer so poudarjene pravne obveznosti in skupne dobre prakse iz navedenih smernic.

Kar zadeva fazo pred začetkom postopka iz člena 60, zlasti v zvezi z določitvijo vodilnega nadzornega organa in predhodnim preizkusom zadev, bi se bilo treba sklicevati na smernice WP 244 rev.01 in druge ustrezne smernice.

V nadaljevanju so predstavljene glavne faze postopka na podlagi mehanizma „vse na enem mestu“.

FAZA 0: določitev vodilnega nadzornega organa

To se nanaša na potrditev izvajanja čezmejne obdelave in lokacijo glavne ali edine ustanovitve upravljavca oziroma obdelovalca (člen 56)

FAZA I: izmenjava ustreznih informacij in preiskava

Člen 60(1)

Po možnosti člen 60(2):

Medsebojna pomoč in skupno ukrepanje

FAZA II: priprava odločitve

Člen 60(3) do (5)

FAZA III: sprejem odločitve

Člen 60(6) do (10)

Po možnosti člen 60(2):

Medsebojna pomoč in skupno ukrepanje

Informacijski
sistem EOVP
Člen 60(12)

II. POSTOPEK PO KORAKIH

Faza I: izmenjava informacij in preiskava

	Pravne zahteve	Kdo, kdaj in kaj	Priporočila in dobre prakse	Informacijski sistem EOVP (IMI)
1a	Člen 60(1): Vodilni nadzorni organ sodeluje z drugimi zadevnimi nadzornimi organi [...] in si prizadeva za soglasje [...].	<p>Kdo: vodilni nadzorni organ in zadevni nadzorni organ enakovredno.</p> <p>Kdaj: med celotnim postopkom sodelovanja.</p> <p>Kaj:</p> <ul style="list-style-type: none"> — obvezno sodelovanje; — dejavno sodelovanje (pošteno in plodno) za preprečitev sporov v okviru prizadevanj za soglasje (42). 	<ul style="list-style-type: none"> — Najboljša in odločna prizadevanja nadzornih organov za doseganje soglasja kot pravni cilj (39). — Ukrepanje na podlagi soglasja bi moralo biti pravilo (41). — Uporaba vseh možnih orodij za doseganje soglasja (40, 42). — Izbira pristopov k sodelovanju, ki so najustreznejši za obravnavano zadevo (43). — Medsebojno zagotavljanje možnosti za izražanje mnenj (42). — Medsebojno upoštevanje mnenj (42, 127). 	
1b	Člen 60(1): Vodilni nadzorni organ in zadevni nadzorni organi si izmenjujejo vse ustrezne informacije.	<p>Kdo: vodilni nadzorni organ in zadevni nadzorni organ enakovredno.</p> <p>Kdaj: med celotnim postopkom sodelovanja, pravočasno.</p> <p>Kaj:</p> <ul style="list-style-type: none"> — obvezna izmenjava vseh ustreznih informacij o vsebini; — izmenjava potrebnih dokumentov in mnenj pred predložitvijo osnutka odločitve. 	<ul style="list-style-type: none"> — Izmenjava vseh informacij (dejstev in pravnega razlogovanja), potrebnih za doseg soglasja o zadevi (46). — Neformalne izmenjave med nadzornimi organi v zgodnjih fazah in izpostavljanje morebitnih vprašanj pred začetkom formalnih korakov, da se poveča verjetnost za doseg soglasja (55 do 57). — Izmenjave informacij bi morale biti ustrezne in sorazmerne, da lahko nadzorni organi izpolnjujejo svojo vlogo (47). 	Neformalno posvetovanje na podlagi člena 60

	Pravne zahteve	Kdo, kdaj in kaj	Priporočila in dobre prakse	Informacijski sistem EOVP (IMI)
			<ul style="list-style-type: none"> — Za vodilni nadzorni organ: ustrezne informacije pri sodelovanju z upravljavcem oziroma obdelovalcem (ugotovitve, poročila, izmenjave informacij z organizacijami) (48 do 50). — Za zadevni nadzorni organ: ustrezne informacije v zvezi z zadevo (pritožba, dodatna korespondenca, obvestilo nadzornemu organu o kršitvi varnosti podatkov, morebitne dodatne ugotovitve itd.) (50). — Osebni podatki se izmenjajo le, če je to potrebno za obravnavo zadeve (51). — Specifična vprašanja se označijo za zaupna, da se izpolnijo nacionalne pravne zahteve (52). 	
2	<p>Člen 60(2): Vodilni nadzorni organ lahko od drugih zadevnih nadzornih organov kadar koli zahteva zagotovitev medsebojne pomoči v skladu s členom 61 [...], zlasti pri izvajanju preiskav [...]</p>	<p>Kdo: vodilni nadzorni organ.</p> <p>Kdaj: kadar koli pred predložitvijo osnutka odločitve.</p> <p>Kaj:</p> <ul style="list-style-type: none"> — možnost zahtevati medsebojno pomoč od zadevnega nadzornega organa, vključno s 	<ul style="list-style-type: none"> — Zahteve lahko vključujejo: dodatne informacije pritožnika; dejstva, ki jih je treba preveriti; dokaze, ki jih je treba zbrati; preglede, ki jih je treba opraviti v zvezi z ustanovitvijo upravljavca oziroma obdelovalca (70 do 73). 	<p>Medsebojna pomoč na podlagi člena 61</p> <p>Prostovoljna medsebojna pomoč na podlagi člena 61</p>

	Pravne zahteve	Kdo, kdaj in kaj	Priporočila in dobre prakse	Informacijski sistem EOVP (IMI)
		<p>preiskavo čezmejnega primera, ki se obravnava;</p> <ul style="list-style-type: none"> — take zahteve bi morale izpolnjevati pravila iz člena 61 (razlogi za zahtevo, roki za odgovor); — zadevni nadzorni organi odgovorijo brez nepotrebne odlašanja in najpozneje en mesec od prejema zahteve. 		
3	<p>Člen 60(2): Vodilni nadzorni organ lahko [...] ukrepa skupaj z [drugimi zadevnimi nadzornimi organi] v skladu s členom 62, zlasti pri izvajanju preiskav [...].</p>	<p>Kdo: vodilni nadzorni organ.</p> <p>Kdaj: kadar koli pred predložitvijo osnutka odločitve.</p> <p>Kaj:</p> <ul style="list-style-type: none"> — možnost skupnega ukrepanja za preiskavo upravljavca ali obdelovalca z ustanovitvijo v drugi državi članici; — za tako skupno ukrepanje se uporabljajo pravila iz člena 62. 	<ul style="list-style-type: none"> — Vodilni nadzorni organ lahko gosti skupno ukrepanje ali pa organizira skupno ukrepanje v eni ali več držav članic, kjer so ustanovitve upravljavca oziroma obdelovalca, pomembne za obravnavano zadevo (79 do 80). <p>OPOMBA: Člen 60(2) se lahko uporabi tudi po zaključku postopka na podlagi mehanizma „vse na enem mestu“, da se opravijo pregledi na podlagi člena 60(10) (glej v nadaljevanju) (74, 80).</p>	<p>Neformalno posvetovanje na podlagi člena 60</p> <p>Skupno ukrepanje na podlagi člena 62</p>

Faza II: priprava odločitve

	Pravne zahteve	Kdo, kdaj in kaj	Priporočila in dobre prakse	IMI
1a	Člen 60(3): Vodilni nadzorni organ brez odlašanja posreduje ustrezne informacije o zadevi drugim zadevnim nadzornim organom.	<p>Kdo: vodilni nadzorni organ.</p> <p>Kdaj: brez odlašanja.</p> <p>Kaj:</p> <ul style="list-style-type: none"> — sporočiti ustrezne informacije o obravnavani zadevi zadevnim nadzornim organom. 	<ul style="list-style-type: none"> — Informacije je treba hitro zagotoviti zadevnim nadzornim organom, v skladu z okoliščinami posamezne zadeve (87 do 88). — Vodilni nadzorni organ bi moral razmisliti o tem, da bi proaktivno in hitro poslal časovni raspored s koraki, ki jih je treba izvesti do predložitve osnutka odločitve (89 do 90, 102). — Po zaključku preiskave bi moral vodilni nadzorni organ zadevnim nadzornim organom poslati povzetek rezultatov in jih zaprositi, naj v kratkem razumnem roku predložijo povratne informacije. Vodilni nadzorni organ sporoči svojo oceno prejetih povratnih informacij (94). — Pojem „ustrezne informacije“ vključuje morebitne dodatne izmenjave informacij o spornih vprašanjih ali različnih mnenjih, v skladu s ciljem doseganja soglasja (93 do 95). — Vodilni nadzorni organ lahko drugim zadevnim nadzornim organom pred formalno predložitvijo osnutka odločitve sporoči področje uporabe in glavne sklepe ugotovitve osnutka 	Neformalno posvetovanje na podlagi člena 60

	Pravne zahteve	Kdo, kdaj in kaj	Priporočila in dobre prakse	IMI
			<p>odločitve, da lahko zadevni nadzorni organi prispevajo k celotnemu postopku (57, 93).</p> <ul style="list-style-type: none"> — Vodilni nadzorni organ bi moral pri pripravi osnutka odločitve upoštevati predhodna mnenja, ki jih izrazijo zadevni nadzorni organi (93 do 94). — V enostavnih zadevah, v katerih je osnutek odločitve sam po sebi razumljiv in/ali si je treba izmenjati zelo malo informacij, se lahko ustrezne informacije pošljejo le skupaj z osnutkom odločitve (104). <p>OPOMBA: Glej fazo I, korak 1b</p>	
1b	Člen 60(3): [Vodilni nadzorni organ] [d]rugim zadevnim nadzornim organom brez odlašanja predloži osnutek odločitve, s čimer jih zaprosi za mnenje [...].	<p>Kdo: vodilni nadzorni organ.</p> <p>Kdaj: čim prej, po tem ko zbere vsa dejstva ter z zadevnimi nadzornimi organi izmenja informacije in mnenja, kar je odvisno od kompleksnosti in posebnosti posamezne zadeve.</p> <p>Kaj:</p>	<ul style="list-style-type: none"> — Osnutek odločitve je treba predložiti v vseh postopkih na podlagi mehanizma „vse na enem mestu“, tudi v primerih, ko: se pritožba med postopkom iz člena 60 umakne; se zadeva reši mirno; kršitev preneha; je treba zadevo zaključiti; ukrepi zoper upravljavca ali obdelovalca niso predvideni; ali vodilni nadzorni 	<i>Osnutek odločitve na podlagi člena 60</i>

	Pravne zahteve	Kdo, kdaj in kaj	Priporočila in dobre prakse	IMI
		<ul style="list-style-type: none"> — obvezna predložitev osnutka odločitve zadevnim nadzornim organom zaradi posvetovanja, v vseh zadevah na podlagi člena 60. 	<p>organ ne izda končne odločitve (97 do 100).</p> <ul style="list-style-type: none"> — Oblika in vsebina osnutka odločitve bi morali ustrezati odločitvi, ki jo je treba sprejeti v specifični zadevi, osnutek odločitve pa bi moral vsebovati vse formalne zahteve pravno zavezujočega ukrepa (109 do 110, 114 do 117). — Osnutek odločitve bi moral biti v pisni obliki, vsebovati bi moral jasno in nedvoumno besedilo, navedbo nadzornega organa, ki je ukrep izdal, datum izdaje, podpis pooblaščenega člana osebja nadzornega organa in sklic na pravico do učinkovitega pravnega sredstva (109). — Osnutek odločitve bi moral vsebovati tudi opis ustreznih dejstev, prepričljivo obrazložitev in ustrezno pravno presojo, da lahko zadevni nadzorni organi v celoti razumejo sklepne ugotovitve osnutka odločitve (104, 111, 113). — V osnutku odločitve bi bilo treba jasno navesti, ali je treba izdati odločitev na podlagi člena 60(7), (8) ali (9). Če je treba izdati odločitev na podlagi člena 60(9), mora biti jasno, kaj bo izdal vodilni nadzorni organ 	
		<p>IZJEMNI PRIMER: Vodilni nadzorni organ lahko v primeru pojava dejavnikov, vključno s pripombami, ki jih predložijo zadevni nadzorni organi, ali dodatnimi dokumenti, ki jih predloži upravljavec oziroma obdelovalec, v štiritedenskem obdobju posvetovanja iz člena 60(4) umakne osnutek odločitve, pri čemer mora jasno navesti razloge za to, in zadevnim nadzornim organom čim prej predloži nov osnutek odločitve, s čimer začne teči nov rok (163).</p>		

	Pravne zahteve	Kdo, kdaj in kaj	Priporočila in dobre prakse	IMI
			<p>in kaj nadzorni organi, ki prejmejo pritožbo (227).</p> <ul style="list-style-type: none"> — Štiritedensko obdobje začne teči ob predložitvi osnutka odločitve (103, 135).; — Vodilni nadzorni organ bi moral zagotoviti, da se potek dela začne samo ob delavnikih in da se rok ne izteče na dela prost dan v EU (138). — Vodilni nadzorni organ bi moral zagotoviti, da osnutek odločitve v celoti izpolnjuje nacionalna pravila o pravici do izražanja mnenja ter da vsebuje sklice na ukrepe, sprejete v zvezi s tem (105). 	
1c	Člen 60(3): [Vodilni nadzorni organ] ustrezno upošteva [mnenje drugih zadevnih nadzornih organov]	<p>Kdo: vodilni nadzorni organ.</p> <p>Kdaj: čim prej.</p> <p>Kaj:</p> <ul style="list-style-type: none"> — upoštevanje mnenj zadevnih nadzornih organov v zvezi z osnutkom odločitve, da se doseže rezultat na podlagi soglasja. 	<ul style="list-style-type: none"> — Vodilni nadzorni organ bi se moral odzvati na mnenja vseh zadevnih nadzornih organov (129). — Vodilni nadzorni organ bi moral pojasniti, kako namerava upoštevati taka mnenja, katera je treba upoštevati in katerih ne, med drugim tudi, ker so med seboj protislovna (129). — Vodilni nadzorni organ bi moral kar najbolj upoštevati mnenja zadevnega nadzornega organa, ki prejme pritožbo, saj je kontaktna točka za pritožnika ter bo morda 	

	Pravne zahteve	Kdo, kdaj in kaj	Priporočila in dobre prakse	IMI
			<p>moral sprejeti in zagovarjati odločitev (130).</p> <p>OPOMBA: Glej fazo I, korak 1a, o doseganju soglasja ter fazo II, korak 1a, o pripravi osnutka odločitve.</p>	
2a	<p>Člen 60(4): Kadar kateri koli od drugih zadevnih nadzornih organov v obdobju štirih tednov po opravljenem posvetovanju [...] poda ustrezne in utemeljene razloge za ugovor glede osnutka odločitve [...].</p>	<p>Kdo: zadevni nadzorni organi, priznani kot nadzorni organi, ki sodelujejo v postopku na podlagi mehanizma „vse na enem mestu“.</p> <p>Kdaj: v štirih tednih po tistem, ko vodilni nadzorni organ predloži osnutek odločitve.</p> <p>Kaj: možnost predložitve ustreznega in utemeljenega ugovora glede osnutka odločitve.</p> <p>OPOMBA: V zvezi s pojmom ustreznega in utemeljenega ugovora glej Smernice EOVP 09/2020.</p>	<ul style="list-style-type: none"> — Soglasje bi moralo imeti prednost pred uvedbo postopka reševanja spora, zato bi bilo treba pozorno upoštevati predhodne korake (133).; — Zadevni nadzorni organ bi moral predložiti vse ugovore v enem dokumentu, v katerem bi moral jasno ločiti različne ugovore (139). — Če želi zadevni nadzorni organ spremeniti predloženi dokument, lahko to stori v štiritedenskem obdobju, tako da v IMI izbriše prvotno različico in naloži novo (139). — Izraz podpore ugovoru drugega zadevnega nadzornega organa ali napotitev nanj ni ustrezen in utemeljen ugovor. Vsak zadevni nadzorni organ bi moral predložiti svoj ugovor v skladu s smernicami o ustreznem in utemeljenem ugovoru (142 do 145). 	<p><i>Osnutek odločitve na podlagi člena 60</i></p>

	Pravne zahteve	Kdo, kdaj in kaj	Priporočila in dobre prakse	IMI
2b	<p>[...] vodilni nadzorni organ zadevo predloži mehanizmu za skladnost [...], če se z ugovorom ne strinja ali meni, da ugovor ni ustrezen ali utemeljen.</p>	<p>Kdo: vodilni nadzorni organ.</p> <p>Kdaj: čim prej po štiritedenskem obdobju posvetovanja o osnutku odločitve.</p> <p>Kaj:</p> <ul style="list-style-type: none"> — če se vodilni nadzorni organ ne strinja z ustreznim in utemeljenim ugovorom oziroma meni, da ugovor ni ustrezen in utemeljen ugovor, je treba zadevo obvezno predložiti EOVP v skladu s členom 65(1), točka (a). <p>OPOMBA: V zvezi s pojmom ustreznega in utemeljenega ugovora glej Smernice EOVP 09/2020.</p>	<ul style="list-style-type: none"> — Soglasje bi moralo imeti prednost pred uvedbo postopka reševanja spora, zato bi bilo treba pozorno upoštevati predhodne korake (133, 149). — Vodilni nadzorni organ bi moral v odziv na ustrezen in utemeljen ugovor sporočiti svojo prvo oceno, navesti, katere ustrezne in utemeljene ugovore namerava upoštevati in v kakšnem obsegu ter katerih ne, ter bolje pojasniti svoje stališče, hkrati pa zadevnim nadzornim organom dati možnost, da dodatno pojasnijo ugovore (146 do 149). — Tako dodatno sodelovanje ima lahko različne oblike, vključno z organizacijo sestankov ali uporabo neformalnih posvetovalnih postopkov (146, 159). — Po pojasnilih vodilnega nadzornega organa lahko zadevni nadzorni organi razmislijo o umiku ustreznega in utemeljenega ugovora, če so razlike med mnenji zgolj neznatne. V takih primerih bi moral zadevni nadzorni organ izrecno sporočiti, da umika ustrezeni in utemeljeni ugovor (147 do 149). — Vodilni nadzorni organ bi moral tak umik dokumentirati in druge 	<p>Reševanje sporov s strani odbora na podlagi člena 65</p>

	Pravne zahteve	Kdo, kdaj in kaj	Priporočila in dobre prakse	IMI
			<p>zadevne nadzorne organe brez odlašanja o njem uradno obvestiti (148).</p> <p>— Kadar se soglasje ne doseže, bi moral vodilni nadzorni organ zadevo čim prej predložiti EOVP (151 do 153, 174, 181).</p> <p>OPOMBA: Če vodilni nadzorni organ želi upoštevati nekatere ugovore, nekaterih pa ne in/ali meni, da niso ustrezni in/ali utemeljeni, bi moral predložiti spremenjeni osnutek po postopku iz člena 60(5) in v skladu z naslednjim oddelkom. →Vodilni nadzorni organ bi moral v okviru neformalne izmenjave informacij jasno navesti, katere ugovore namerava upoštevati v spremenjenem osnutku odločitve in kako. Poleg tega bi moral jasno navesti, za katere ugovore meni, da bi lahko bili predmet morebitnega poznejšega reševanja spora na podlagi člena 65(1), točka (a) (154).</p>	

<p>3a</p>	<p>Člen 60(5): Kadar namerava vodilni nadzorni organ upoštevati ustrezen in utemeljen ugovor, drugim zadevnim nadzornim organom predloži v mnenje spremenjeni osnutek odločitve.</p>	<p>Kdo: vodilni nadzorni organ.</p> <p>Kdaj: čim prej (načelo dobrega upravljanja).</p> <p>Kaj:</p> <ul style="list-style-type: none"> — obvezna predložitev spremenjenega osnutka odločitve zadevnim nadzornim organom samo, kadar namerava vodilni nadzorni organ upoštevati ustrezen in utemeljen ugovor. <p>OPOMBA: Glej fazo II, korak 1b, o predložitvi osnutka odločitve</p>	<ul style="list-style-type: none"> — Vodilni nadzorni organ ne sme predložiti spremenjenega osnutka odločitve zgolj na podlagi pripomb ali drugih opomb (162 do 163 in Smernice EOVP 09/2020). — Vodilni nadzorni organ bi moral po oceni ustreznega in utemeljenega ugovora vsem zadevnim nadzornim organom jasno sporočiti, da namerava predložiti spremenjen osnutek odločitve (169 do 170). — Obdobje med predložitvijo ustreznega in utemeljenega ugovora ter predložitvijo spremenjenega osnutka odločitve bi moralo biti čim krajše in ustrezno za postopek na podlagi mehanizma „vse na enem mestu“ (167 do 168). — Pred formalno predložitvijo lahko vodilni nadzorni organ v okviru neformalnega posvetovanja pošlje predhodni spremenjeni osnutek odločitve, da zagotovi strinjanje z uvedenimi spremembami in možnost soglasja (170). — V spremenjenem osnutku odločitve bi bilo treba v celoti obravnavati tveganja, ki jih izvorni osnutek odločitve prinaša za temeljne pravice in svoboščine posameznikov, na katere se nanašajo osebni podatki, kot so 	<p>Spremenjeni osnutek odločitve na podlagi člena 60</p>
------------------	--	--	--	---

			opredeljena v ustreznem in utemeljenem ugovoru (158).	
--	--	--	---	--

	Pravne zahteve	Kdo, kdaj in kaj	Priporočila in dobre prakse	IMI
3b	Člen 60(5): Za ta spremenjeni osnutek odločitve se v obdobju dveh tednov uporabi postopek iz odstavka 4.	<p>Kdo: vodilni nadzorni organ in zadevni nadzorni organi, priznani kot nadzorni organi, ki sodelujejo v postopku na podlagi mehanizma „vse na enem mestu“.</p> <p>Kdaj: glej korak 2a/2b faze II.</p> <p>Kaj: glej korak 2a/2b faze II.</p> <p>OPOMBA: Če nihče ne poda ustreznega in utemeljenega ugovora, se uporabi člen 60(6).</p>	<ul style="list-style-type: none"> — Spremenjen osnutek odločitve bi bilo treba šteti za ločen pravni instrument od osnutka odločitve, predloženega na podlagi člena 60(4) (183). — Zadevni nadzorni organ lahko poda ustrezen in utemeljen ugovor glede spremenjenega osnutka odločitve, tudi če ni podal ugovora glede prvotnega osnutka odločitve (183 do 184). — Zadevni nadzorni organ ne bi smel podati ustreznega in utemeljenega ugovora glede spremenjenega osnutka odločitve, če v zvezi z zadevnim vprašanjem ni bilo ustreznega in utemeljenega ugovora, vodilni nadzorni organ pa ni spremenil osnutka odločitve v zvezi z zadevnim vprašanjem (186). <p>OPOMBA: Glej fazo II, korak 2a/2b, glede predložitve ustreznega in utemeljenega ugovora.</p>	<p>Spremenjeni osnutek odločitve na podlagi člena 60</p>
			<p>IZJEMNI PRIMER: V izjemnih okoliščinah, ki do takrat še niso obstajale in v katerih se vodilni nadzorni organ po proučitvi odloči upoštevati ustrezen in utemeljen ugovor,</p>	

	Pravne zahteve	Kdo, kdaj in kaj	Priporočila in dobre prakse	IMI
			podan v zadnjem obdobju posvetovanja, s čimer bo mogoče doseči soglasje in se izogniti predložitvi zadeve EOVP, ko spora ne bo več, lahko vodilni nadzorni organ predloži (znova) spremenjen osnutek odločitve (176 do 180).	

Faza III: sprejetje končne odločitve

	Pravne zahteve	Kdo, kdaj in kaj	Priporočila in dobre prakse	IMI
1	<p>Člen 60(6): Kadar noben drug zadevni nadzorni organ v obdobju iz odstavkov 4 in 5 ne nasprotuje osnutku odločitve, ki jo predloži vodilni nadzorni organ, se šteje, da se vodilni nadzorni organ in zadevni nadzorni organi strinjajo s tem osnutkom odločitve, ki je zanje zavezujoča.</p>	<p>Kdo: zadevni nadzorni organi, priznani kot nadzorni organi, ki sodelujejo v postopku na podlagi mehanizma „vse na enem mestu“.</p> <p>Kdaj: po štirih tednih od predložitve osnutka odločitve (člen 60(4)); ali po dveh tednih od predložitve (zadnjega) spremenjenega osnutka odločitve (člen 60(5)).</p> <p>Kaj:</p> <ul style="list-style-type: none"> — sporazum med vodilnim nadzornim organom in zadevnim nadzornim organom o osnutku odločitve/spremenjenem osnutku odločitve, če ni ustreznih in utemeljenih ugovorov; — zavezujoča narava osnutka odločitve oziroma spremenjenega osnutka odločitve za vodilni nadzorni organ in zadevne nadzorne organe → osnutka odločitve oziroma spremenjenega osnutka odločitve ni mogoče več 	<ul style="list-style-type: none"> — Ni treba ukrepati; neobstoj ustreznih in utemeljenih ugovorov pomeni strinjanje (tihan sporazum) (188). — Nacionalna končna odločitev vodilnega nadzornega organa oziroma zadevnega nadzornega organa (glej korak 2a/2b) ne bi smela odstopati od zavezujočega osnutka odločitve oziroma spremenjenega osnutka odločitve (189 do 191). — Zavezujoči učinek je omejen na specifično in konkretno zadevo, ki se obravnava (196). — Zadevni nadzorni organ, ki se namerava vključiti v postopek v tej fazi, bi moral proučiti možnost začetka ločenega postopka na podlagi mehanizma „vse na enem mestu“ (sicer bo osnutek odločitve oziroma spremenjeni osnutek odločitve zanj samodejno zavezujoč) (192 do 195). — Besedilo oziroma sklepne ugotovitve zavezujočega osnutka odločitve oziroma spremenjenega osnutka odločitve se lahko ponovno uporabijo za poznejši postopek na podlagi mehanizma „vse na enem 	

	Pravne zahteve	Kdo, kdaj in kaj	Priporočila in dobre prakse	IMI
		umakniti ali spremeniti, razen v izjemnih okoliščinah (187, 191).	mestu“ (isti ali drug upravljavec, ista kršitev), če se tako lahko pospeši obravnava zadeve (197 do 198).	
2a	Člen 60(7): (I) Vodilni nadzorni organ sprejme odločitev in o njej uradno obvesti glavno ali edino ustanovitev upravljavca ali obdelovalca, odvisno od primera, zadevno odločitev ter povzetek ustreznih dejstev in razlogov pa posreduje tudi drugim zadevnim nadzornim organom in odboru.	<p>Kdo: vodilni nadzorni organ.</p> <p>Kdaj: čim prej po tem, ko odločitev postane zavezujoča na podlagi člena 60(6) (načelo dobrega upravljanja) (206) / OPOMBA: v enem mesecu po zavezujoči odločitvi EOVP na podlagi člena 65(1), točka (a). (206).</p> <p>IZJEMNI PRIMER: Če se v tem obdobju pojavijo omejitve (na primer zadevna sodna praksa oziroma zakonodaja EU), se bo vodilni nadzorni organ morda moral vzdržati sprejetja nacionalne končne odločitve in zadevnim nadzornim organom predložiti nov osnutek odločitve po tem, ko jih obvesti o tem (207).</p> <p>Kaj:</p> <ul style="list-style-type: none"> — sprejetje nacionalne končne odločitve (203 do 205; 230 do 235); — predložitev uradnega obvestila o nacionalni končni odločitvi 	<ul style="list-style-type: none"> — Predložitev izvoda celotne končne nacionalne odločitve (v skladu z nacionalnim pravom) upravljavcu oziroma obdelovalcu (210). — Upravljavca oziroma obdelovalca je treba obvestiti tudi o obveznostih, ki jih ima na podlagi člena 60(10) (214). — Za obveščanje drugih zadevnih nadzornih organov in EOVP o nacionalni končni odločitvi se uporabijo polja „Končna odločitev“ v IMI (211 do 212). — Za predložitev povzetka dejstev in razlogov drugim zadevnim nadzornim organom in EOVP se uporabijo polja „Končna odločitev“ v IMI (215 do 216). — Priporoča se tudi, da se zadevnim nadzornim organom prek IMI predloži izvod nacionalne končne odločitve v angleščini (217). 	Končna odločitev na podlagi člena 60

	Pravne zahteve	Kdo, kdaj in kaj	Priporočila in dobre prakse	IMI
		<p>ustanovitvi upravljavca oziroma obdelovalca (v skladu z nacionalnim pravom) (208 do 209);</p> <ul style="list-style-type: none"> — predložitev obvestila drugim zadevnim nadzornim organom in odboru o nacionalni končni odločitvi; — povzetek dejstev in razlogov v odločitvi. 		
2b	<p>Člen 60(7): (II) Nadzorni organ, pri katerem je bila vložena pritožba, o odločitvi obvesti pritožnika.</p>	<p>Kdo: zadevni nadzorni organ, ki je prejel pritožbo, obravnavano v zavezujoči odločitvi na podlagi člena 60(6) ali 65(1), točka (a), s katero vodilni nadzorni organ sprejme ukrepe v zvezi s pritožbo.</p> <p>Kdaj: čim prej (načelo dobrega upravljanja) po obvestilu vodilnega nadzornega organa o sprejetju nacionalne končne odločitve.</p> <p>Kaj: predložitev obvestila pritožniku o nacionalni končni odločitvi, ki jo je sprejel vodilni nadzorni organ.</p>	<ul style="list-style-type: none"> — Pritožniku bi bilo treba predložiti informacije v skladu z nacionalnim pravom in praksami (213). — Pritožnika bi bilo treba obvestiti, da je treba pravico do varstva (če je na voljo) uveljavljati v državi članici vodilnega nadzornega organa (nacionalno pravo) (213). 	<p>Končna odločitev na podlagi člena 60</p>
3	<p>Člen 60(8): Z odstopanjem od odstavka 7 nadzorni organ, pri katerem je bila vložena pritožba, v primeru zavržene ali zavrnjene pritožbe sprejme</p>	<p>Kdo: zadevni nadzorni organ, ki je prejel pritožbo, obravnavano v zavezujoči odločitvi na podlagi člena 60(6) ali 65(1),</p>	<ul style="list-style-type: none"> — Zadevni nadzorni organ se lahko zanaša na vodilni nadzorni organ za predložitev informacij upravljavcu/obdelovalcu o nacionalni končni odločitvi (239). 	<p>Končna odločitev na podlagi člena 60</p>

	Pravne zahteve	Kdo, kdaj in kaj	Priporočila in dobre prakse	IMI
	<p>odločitev, o kateri uradno obvesti pritožnika, sporoči pa jo tudi upravljavcu.</p>	<p>točka (a), če se pritožba zavrže ali zavrne (218 do 219; 236 do 238).</p> <p>Kdaj: čim prej (načelo dobrega upravljanja) po tem, ko odločitev postane zavezujoča na podlagi člena 60(6), oziroma v enem mesecu od datuma, ko odločitev postane zavezujoča na podlagi člena 65(1), točka (a).</p> <p>Kaj:</p> <ul style="list-style-type: none"> — sprejetje nacionalne končne odločitve o zavrženju oziroma zavrnitvi pritožbe (nacionalno pravo) (221 do 225; 228 do 229); — predložitev uradnega obvestila pritožniku o nacionalni končni odločitvi (nacionalno pravo) (219; 226); — predložitev obvestila upravljavcu o nacionalni končni odločitvi (nacionalno pravo) (220); — predložitev obvestila drugim zadevnim nadzornim organom in odboru o nacionalni končni odločitvi; — povzetek dejstev in razlogov v odločitvi. 	<ul style="list-style-type: none"> — Za obveščanje drugih zadevnih nadzornih organov in EOVP o nacionalni končni odločitvi se uporabijo polja „Končna odločitev“ v IMI (240). — Za predložitev povzetka dejstev in razlogov drugim zadevnim nadzornim organom in EOVP se uporabijo polja „Končna odločitev“ v IMI (240). — Upravljavca oziroma obdelovalca bi bilo treba obvestiti, da je treba pravico do pravnega varstva (če je na voljo) uveljavljati v državi članici zadevnega nadzornega organa (nacionalno pravo) (239). — Zadevnim nadzornim organom se lahko prek IMI predloži tudi izvod nacionalne končne odločitve v angleščini (240). 	

	Pravne zahteve	Kdo, kdaj in kaj	Priporočila in dobre prakse	IMI
4a	Člen 60(9): (I) Kadar se vodilni nadzorni organ in zadevni nadzorni organi strinjajo, da se zavržejo ali zavrnejo deli pritožbe in uveljavijo drugi deli te pritožbe, se za vsakega od navedenih delov zadeve sprejme ločena odločitev.	<p>Kdo: vodilni nadzorni organ in zadevni nadzorni organ, ki ju zavezuje dogovor (na podlagi člena 60(6)) oziroma odločitev (na podlagi člena 65(1), točka (a)) o delnem zavrženju oziroma zavrnitvi in delni uveljavitvi pritožbe (241 do 242).</p> <p>Kdaj: čim prej (načelo dobrega upravljanja) po tem, ko odločitev postane zavezujoča na podlagi člena 60(6) oziroma v enem mesecu od datuma, ko odločitev postane zavezujoča na podlagi člena 65(1), točka (a).</p> <p>Kaj:</p> <ul style="list-style-type: none"> — sprejetje ločenih nacionalnih končnih odločitev s strani vodilnega nadzornega organa in zadevnega nadzornega organa o različnih rezultatih v zvezi z isto pritožbo (242). 		
4b	Člen 60(9): (II) Vodilni nadzorni organ sprejme odločitev o delu, ki se nanaša na ukrepe, povezane z upravljavcem, o njej uradno obvesti glavno ali edino ustanovitev upravljavca ali	Kdo: vodilni nadzorni organ, ki sprejme ukrepe v zvezi z delom pritožbe, ki se nanaša na upravljavca.	<p>Glej korak 2a glede vodilnega nadzornega organa.</p> <p>OPOMBA: Vodilni nadzorni organ se lahko zanaša na zadevni nadzorni organ za</p>	Končna odločitev na podlagi člena 60

	Pravne zahteve	Kdo, kdaj in kaj	Priporočila in dobre prakse	IMI
	<i>obdelovalca na ozemlju države članice, za katero je pristojen, sporoči pa jo tudi pritožniku [...].</i>	Kdaj / Kaj: <i>glej korak 2a glede vodilnega nadzornega organa.</i> OPOMBA: Vodilni nadzorni organ mora pritožnika obvestiti o nacionalni končni odločitvi, ki jo je sprejel (243).	predložitev informacij pritožniku o nacionalni končni odločitvi (243).	
4c	Člen 60(9): (III)[...] <i>nadzorni organ pritožnika pa sprejme odločitev o delu, ki se nanaša na zavrženje ali zavrnitev pritožbe, in o njej uradno obvesti zadevnega pritožnika, sporoči pa jo tudi upravljavcu ali obdelovalcu.</i>	Kdo: zadevni nadzorni organ, ki zavrže ali zavrne del pritožbe. Kdaj / Kaj: <i>glej korak 3 glede zadevnega nadzornega organa.</i>	Glej korak 3 glede zadevnega nadzornega organa.	Končna odločitev na podlagi člena 60
5a	Člen 60(10): (I) <i>Upravljavec ali obdelovalec po prejemu uradnega obvestila o odločitvi vodilnega nadzornega organa v skladu z odstavkoma 7 in 9 sprejme ukrepe, potrebne za zagotovitev spoštovanja odločitve, kar zadeva obdelavo v okviru vseh njegovih ustanovitev v Uniji.</i>	Kdo: upravljavec/obdelovalec. Kdaj: po prejemu uradnega obvestila vodilnega nadzornega organa o nacionalni končni odločitvi na podlagi člena 60(7) ali (9) (244 do 245). Kaj: sprejetje ukrepov za zagotovitev spoštovanja nacionalne končne odločitve vodilnega nadzornega organa in predložitev uradnega obvestila o njih (243; 246 do 248).		
5b	Člen 60(10): (IIa) <i>Upravljavec ali obdelovalec o ukrepih, sprejetih za zagotovitev spoštovanja odločitve, uradno</i>			

	Pravne zahteve	Kdo, kdaj in kaj	Priporočila in dobre prakse	IMI
	obvesti vodilni nadzorni organ [...].			
5c	Člen 60(10): (Iib) [...] [vodilni nadzorni organ] to sporoči drugim zadevnim nadzornim organom.	<p>Kdo: vodilni nadzorni organ.</p> <p>Kdaj: čim prej po uradnem obvestilu upravljavca oziroma obdelovalca (249).</p> <p>Kaj: predložitev obvestila zadevnim nadzornim organom o ukrepih, ki jih sprejme upravljavec oziroma obdelovalec.</p>	<ul style="list-style-type: none"> — Vodilni nadzorni organ bi moral proučiti možnost, da zadevnim nadzornim organom predloži oceno ukrepov, ki jih sprejme upravljavec/obdelovalec (249). — Vodilni nadzorni organ lahko v skladu s členom 60(2) od zadevnih nadzornih organov zahteva medsebojno pomoč za preverjanje skladnosti upravljavca/obdelovalca v ustreznih ustanovitvah (62; 69; 74; 80). 	

ČLEN 60(11): NUJNI POSTOPEK

	Zahteve	Kdo, kdaj in kaj	Priporočila in dobre prakse	IMI
U	<p>Člen 11: V izjemnih okoliščinah, ko zadevni nadzorni organ utemeljeno sklepa, da obstaja nujna potreba po ukrepanju zaradi varstva interesov posameznikov, na katere se nanašajo osebni podatki, se uporabi nujni postopek iz člena 66.</p>	<p>Kdo: zadevni nadzorni organi in vodilni nadzorni organ.</p> <p>Kdaj: kadar koli med postopkom na podlagi mehanizma „vse na enem mestu“, če se pojavijo izjemne okoliščine.</p> <p>Kaj: uporaba nujnega postopka iz člena 66.</p> <p>OPOMBA: Zavezujoča odločitev, ki jo EOVP sprejme po nujnem postopku na podlagi člena 66(3), lahko vključuje sprejetje nacionalne končne odločitve brez osnutka odločitve oziroma spremenjenega osnutka odločitve (265).</p>	<ul style="list-style-type: none"> — Nadzorni organi bi morali pred sklicevanjem na nujno potrebo po ukrepanju proučiti več dejavnikov, zlasti fazo, doseženo v postopku na podlagi mehanizma „vse na enem mestu“ (252 do 259). — Zadevni nadzorni organi in vodilni nadzorni organi bi morali skupaj proučiti, kako bi se lahko rezultat postopka iz člena 66 najbolje upošteval v odprtem postopku na podlagi mehanizma „vse na enem mestu“ (260 do 265). 	<p>Sprejeti začasni ukrepi na podlagi člena 66</p> <p>Nujno mnenje oziroma odločitev EOVP na podlagi člena 66</p>